MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES

Published under the authority
of the
Government of Madras

General Editor:
T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

No. LXXIV

శైవాచారసంగ్రహము

SAIVACARASANGRAHAMU

OF

TIRUMALANATHA

EDITED BY

Vidvan G. J. SOMAYAJI, M.A., L.T.,
Head of the Dept. of Telugu, Andhra University
Waltair

Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

1951

PRICE Rs. 2—0—0

PRINTED AT THE
SOLAR WORKS, MADRAS-1.

INTRODUCTION

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May, 1948. Important Manuscripts Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48-10, Education, dated 4-4-1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following are the members of the Committee:—

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.
2. ,, R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
3. ,, C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.
4. ,, R. Krishnamoorthy, (Kalki).
5. Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.
6. Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.
7. ,, V. Prabhakara Sastri.
8. ,, N. Venkata Rao.
9. ,, H. Sesha Ayyangar.
10. ,, Masthi Venkatesa Ayengar.
11. ,, M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
12. Dr. C. Achyuta Menon, B.A., Ph.D.
13. ,, C. Kunhan Raja, M.A., D.Phil
14. ,, A. Sankaran, M.A., Ph. D., L.T.
15. ,, P. Rama Sastri.
16. ,, S. K. Ramanatha Sastri.
17. Dr. M. Abdul Haq, M.A., D. Phil., (Oxon.)
18. Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahamed.

19. Sri P. D Joshi.
20. „ S. Gopalan, B.A , B.L.
21. „ T. Chandrasekharan, M.A , L.T.

With the exception of Sri Masthi Venkatesa Iyengar, Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the Expert Committee for 1950-51 also to which the following gentlemen were included in Govt. Memo. No. 7297-E/50-3. Edn , dated 19-5-1950 and Govt. Memo. No. 15875-E/50-4. Edn., dated 7-9-1950.

1. Dr. A. Chidambaranath Chettiar, M.A, Ph. D.
2. Sri S. Govindarajulu, B.A., B.L , LL.B., Bar-at-Law,
3. Capt. G. Srinivasamoorthy, B.A., B.L., M,B., & C.M.
4. Dr. Muhammed Hussain Nainar, M.A., Ph. D.,
5. Sri T. V. Subba Rao, B.A., B.L.,
6. Principal, College of Indian Medicine, Madras.

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Mahrathi and Islamic Languages. They met during the month of May, 1949, at Madras and at Tanjore to exam'ne the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and . they have decided to call these publications as the "MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES," and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications.

The following manuscripts were taken up for publication during 1949—50

"A" From the Government Oriental Manuscripts Library, Madras

TAMIL

1. KAPPAL SATTIRAM.
2. ANUBHAVA VAIDYA MURAI.
3. ATTANAKOLAHALAM.
4. UPADESA KANDAM.
5. COLAN PURVA PATTAYAM.
6. KONGA DESA RAJAKKAL
7. SIVAJNANA DIPAM.

TELUGU

1. AUSADA YOGAMULU.
2. VAIDYA NIGHANTU.
3. DHANURVIDYA VILASAMU.
4. YOGA DARSANA VISAYAMU.
5. KHADGA LAKSANA SIROMANI.

SANSKRIT

1. VISANARAYANIYAM.
2. BHARGAVA NADIKA.
3. HARIHARACATURANGAM.
4. BRAHMASUTRAVRTTI MITAKSARA.
5. NYAYASIDDHANTA TATVAMRTAM.

MALAYALAM

1. GARBHA CIKITSA.
2. a. VASTULAKSANAM.
   b. SILPAVISAYAM
3. MAHASARAM.
4. KANAKKUSARAM.
5. KRIYAKRAMAM.
6. KANAKKUSARAM—BALAPRABODHAM.

KANNADA

1. LOKOPAKARA.
2. RATTAMATA.
3. ASVASASTRAM.
4. VIVIDHA VAIDYA VISHAYAGALU
5. SANGITARATNAKARA
6. SUPASASTRA.

ISLAMIC LANGUAGES

1. JAMIL—AL—ASHYA.
2. TIBB—E—FARIDI.
3. TAHQIQ—AL—BUHRAN.
4. SAFINAT—AL—NAJAT.

B" From the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvathi Mahal Library, Tanjore.

TAMIL

1. SARABENDRAVAIDYA MURAI. **(Diabetes).**
2. Do. **(Eyes).**
3. AGASTIYAR
4. KONKANARSARAKKU VAIPPU.
5. TIRUCHITRAMBALAKKOVAIYAR **with Padvurai.**
6. KALACAKRAM.
7. TALASAMUDRAM.

8. BHARATANATYAM.
9. a. PANDIKELI VILASAM NATAKAM.
   b. PURURAVA CAKRAVARTI NATAKAM.
   c. MADANA SUNDARA VILASA NATAKAM.
   d. PERCY MACQUEEN'S COLLECTION in the Madras University Library on Folklore.
10. RAMAYAN AMMANAI.
11. TAMIL PADALKAL including Pattinattar Venba and Vannankal.

TELUGU

1. KAMANDAKANITISARAMU.
2. TALADASAPRANAPRADIPIKA.
3. a. RAGHUNATHA NAYAKA ABHYUDAYAMU.
   b. RAJAGOPALA VILASAMU
4. RAMAYANAMU by Katta Varadaraju.

MAHRATHI

1. NATYASASTRA SANGRHA.
2. a. BOOK OF KNOWLEDGE.
   b. FOLK SONGS.
   c. DORA DARUN VENI PADDHATI
   d ASVASA CATULA DUMANI.
3 a. PRATAPASIMHENDRA VIJAYA PRABANDHA.
   b. SARABHENDRA THIRTHAVALI
   c. LAVANI.
4. DEVENDRA KURAVANJI
5. BHAKTA VILASA.
6. SLOKA BADDHA RAMAYANA.

SANSKRIT

1. ASVASASTRA with Tricolour illustrations.
2. RAJAMRGANKA.
3. CIKITSAMRTASAGARA.
4. AYURVEDAMAHODADHI.
5. GITA GOVINDA ABHINAYA.
6. a. COLACAMPU.
   b. SAHENDRA VILASA.
7. DHARMAKUTAM—Sundara Kanda.
8. JATAKASARA.
9. VISNUTATTVANIRNAYA VYAKHYA
10. SANGITA DARPANA
11. BIJAPALLAVA

During 1950, only the Sub-Committees for Tamil, Telugu and Kannada met in the month of July 1950 at Madras. The following books were taken up for publication in the various languages in 1950-51.

TAMIL

1.	DAKSHINAMURTHY-VAIDYA ATTAVANAI	Medicine
2.	VISVAMITRAVYAKHYA. ...	„
3.	ANUBHAVAVAIDYAM. ...	„

TELUGU

1.	SAIVACARASANGRAHAMU. ..	Philosophy
2.	AUSADAYOGAMULU. ...	Medicine
3.	ABHINAYADARPANAMU. ...	Dance

SANSKRIT

1.	AROGYACINTAMANI. ...	Medicine
2.	TATVASARA with Ratnasarini. ..	Philosophy
3.	SUTRARTHAMRTA LAHARI. ...	„

MALAYALAM

1.	ASVACIKITSA. ...	Medicine
2.	PALASARASAMUCCAYA. ...	Astrology

KANNADA

1.	VAIDYA SARA SANGRAHA. ...	Medicine

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the footnotes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the footnote or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication.

I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the Press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

This edition is based on two manuscripts preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, described under D. No. 2243 (Paper) and D. No. 2244 (Palm leaf). The work mainly deals with the procedure for the worship of Siva as laid down in the Sanskrit Saivagamas. It is hoped that this will prove to be a useful addition to the Telugu Saiva Literature which is lost and ancient.

Messers T. L. Narasimha Rao B. Sc., and Vidvan M. Sarabhayya, Telugu Pandits of this library are to be thanked for their help in going through the proofs.

Govt. Oriental Manuscripts Library, Madras.

T. CHANDRASEKHARAN,
General Editor,
Madras Govt. Oriental Series.

PREFACE

Saivacarasangrahmu written by Tirumalanathakavi is a treatise on the form of worship of Siva. Saiva cult is very ancient and the Mohenjo Daro Civilisation is said to have afforded evidence of its existence. The vast Bharatha Land from the Mount Everest to the Cape Comorin is studded with temples of Siva and Saivism spread even into greater India. The Rig Veda praises Rudra, and all the later Sanskrit Literature abounds in accounts dealing with Siva's supremacy. As Sanskrit got restricted practically to the use of the scholars and Prakrit disappeared from the land as a spoken language, the regional languages came to the fore-front, and Telugu as one of such, developed a great literature an important branch of which is the Saiva-Vangmaya.

In the Andhra land Sri Sailam, Kalahasti, Daksharama and the other Aramas beginning with the Amararama of Amaravati have been the centres of pilgrimage and a lot of Saiva literature grew, not only as translations and adaptations of the original Sanskrit texts but also as accounts of the greatness and efficacy of these Saiva Kshetras. Works dealing with Saivite Religion appeared in Telugu in various forms as Dwipada Kavyas, Padya Kavyas, Yakshaganas, Udaharana Kavyas, Puranas, Prabandhas, Sthala puranas, Satakas, and Geya Kavyas. Generally these books dealt with the legendary accounts of Sivas' greatness, the origin of the Universe, the Saiva philosophy in general and arguments to pull down other faiths but not mainly with the form of worship. In Sanskrit, there are the Agamas and the Tantras for this purpose but even they are interspersed with descriptions and accounts of the greatness of Siva.

The present book deals only with the daily ritual, the mode of worship, the flowers to be used, the types of incense that has to be used, the Naivedya to be offered, how Vibuthi or the sacred ashes is to be prepared and stored, the value and efficacy of the different types of Rudraksha beads, and in fact all that a simple and a pious follower of Siva should know in his daily routine of worship is given in this book in Telugu. There are some more unpublished works of this type belonging to the middle ages,

Author and date : The author is one Tirumalanatha Kavi or Timma Kavi (an abbreviated form). He was the son of Aubala mantri and he dedicated this book to Pillalamarri Gannamatya who was a friend of the grandson of Varanasi Siddha bhikshavritti of Srisaila.

Tirumalanatha's father Aubala is surmised to be the uncle of Mallamantri who flourished as the governor of Vinukonda and was honoured by Azamkhan. His time can be fixed as being near about 1477 A. D. If the surmise of the relationship between the author of this work and Mallamantri can be established beyond doubt by any other independent proof we can undoubtedly accept that the author lived in the last part of the 15th century A D.

Another way to arrive at the date of the compilation of this work is to determine the date of Varanasi Siddha Bhiksha Vritti and to estimate the time when his grandson, a friend of the patron of this work, could have flourished. This is by no means easy. Detailed investigations carried out by me show that there were three names at least, Santa Bhiksha Vritti, Varanasi Siddha Bhiksha Vritti and Ajati Virasaiva Siddha Bhiksha Vritti who acted as the rulers of the Virasaiva Siddha Bhiksha Vritti Matha of Sri saila. Out of these three only two are mentioned by the Inscriptions as far as I have examined. It is tentatively surmised that he ruled after Santa Bhiktha Vritti, as can be deduced from the available evidence and the date of the work is fixed as such, to be 1510 A. D.

I have compared the work with some of the Sanskrit Originals from which the author has drawn his material and the references have all been given at length in the Telugu Introduction. The inscriptional and other evidence regarding the date of the work has also been discussed at length in the Telugu introduction and the kind reader is referred to the same. I hope the results will be useful to separate at least one thread out of the tangle of evidence generally amassed to establish the dates of poets.

I thank the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library for kindly affording me this opportunity to edit this work and I thank his staff for kindly co-operating and seeing through the final proof before it is struck.

Waltair,
19-1-51

G. J. SOMAYAJI.

శైవాచారసంగ్రహము

(తిరుమలనాథకవి రచితము)

ఉపోద్ఘాతము

పద్యరూపమైన యీ కృతి తిరుమలనాథకవిచే వ్రాయఁబడి, యాజ్ఞవల్క్యుఁడును భారద్వాజ గోత్రుఁడును నయిన పిల్లలమఱ్ఱి గన్నామాత్యునకు నంకిత మీయఁబడినది. కవి కుంటముక్కల నిలయుఁడు. అహోబల మంత్రీంద్రుని నందనుఁడు. కృతిపతి వాసస్థానము మొదలగునవి చెప్పఁబడలేదు. గ్రంథమునందలి విషయము శైవాచార సంగ్రహమే; అనఁగా శైవమతస్థు లనుసరింపవలసిన యాచారములను సంగ్రహముగాఁ జెప్పుట. 'శైవపురాణ సంహితలసారము సర్వము సంగ్రహించి' వ్రాయవలసినదని కృతిపతి కవి నభ్యర్థించెను.

ఆసనభేదంబును, విభూతికల్పన మహత్త్వంబును, రుద్రాక్షజనన ధారణంబులును, ధారణ ఫలంబును, ఈశ్వరపూజలోని అర్ఘ్యపాద్యాభిషేక రంగవల్లీ వస్త్రోపవీత చందనాది గంధసమర్పణ విధాన ఫలంబులును ప్రథమాశ్వాసంబునఁ జెప్పఁబడినవి. ద్వితీయాశ్వాసమున శివపూజావిశేషంబులకు వివిధ కుసుమఫల తారతమ్యంబులును, పత్రఫలమూల ధూపదీప తిలాక్షత వాద్యనృత్యగీత ప్రబంధ వివిధ క్రమంబులును ఫలంబులును దెలుపఁ బడినవి. తృతీయమున నైవేద్య తాంబూల ప్రదక్షిణ నమస్కారంబుల విధాన ఫలంబులును లింగపాదోదక ప్రసాదోదక మహత్త్వంబును, భక్తమహేశ్వర ప్రసాద ప్రాణలింగ శరణ షట్స్థలంబుల ప్రకారంబును, సంసార హేయత్వంబును, గురుశిష్య లక్షణంబులును వివరింపఁబడినవి.

శైవగ్రంథములయందు శివమాహాత్మ్యమును బ్రతిపాదించు పౌరాణిక గాథలు, శివశక్తిస్వభావ విచారము, అన్యమత ఖండనము, స్వమతస్థాపనము మొదలైన యనేక విషయములలో లీనమయి శైవాచారములు చెప్పఁబడియుండును. వాని నన్నిటిని సంగ్రహించి తెనుఁగున ఆచార వ్యవహారములను పూజావిధానమును మాత్రము తెలిసికొని నిత్యవ్యవహారమును నడుపుకొనుచుండు భక్తజనులకు అనుసరణీయముగా ఈ గ్రంథము వ్రాయఁబడినది.

శైవమతము

భారతదేశమందు శైవమత మనాదిగా వర్ధిల్లుచుండినయది. దీనికి ఋగ్వేదము నుండియు, నితర వేదములనుండియు, స్మృతీతిహాస పురాణములనుండియు ననేక ప్రమాణములను శైవులైనవారు నిరూపించుచున్నారు. వీరు వేదములందలి పరబ్రహ్మ

స్తుతి పరములైన సర్వవాక్యములను, ఈశ్వరస్తోత్ర పరములుగాను, తదితర దైవత
లెల్లను శివునకు భక్తులుగను క్రిందివారుగాను, నిరూపించుచుందురు. ఈ విశ్వమంతే
మహేశ్వర సమన్విత శక్తిజాతముగాఁ జెప్పఁబడుచున్నది. ఋగ్వేదమునం
స్తుతింపఁబడిన రుద్రుఁడు రక్షకుఁడుగాను, శిక్షకుఁడుగాను మహాప్రభావవంతుఁ
గాను నిరూపింపఁబడి యున్నాఁడు. రుద్రస్వరూపమును ధ్యానించుట ఋగ్వే
కాలమునుండియు నున్నదే. 1

అథర్వవేదమందును రుద్రస్తావకములైన మంత్రములుగలవు 2. శతప
బ్రాహ్మణమునను కౌషీతకీ బ్రాహ్మణమునందును 3, ఉపనిషత్తుల నూటయెని
దిటిలో 18 ఉపనిషత్తులలోను శైవప్రాముఖ్య ప్రతిపాదక విషయములున్నవి. అ

---

1. ఋగ్వేదము.

మానస్తోకే తనయే మాన ఆయౌ మానో గోషు మానో అశ్వేషు రీరిషః । వీర
న్మానో రుద్రభామితో వధీర్హవిష్మంతః సదామిత్త్వా హవామహే.

ఋగ్వేదము. మండలము. 1. సూ. 114. ఋ.

ఆరేతేగోఘ్నముత పూరుషఘ్నం క్షయద్వీర సుమ్నమస్మేతే అస్తు । మృళ
చనో అధి చ బ్రూహి దేవాధాచనం శర్మ యచ్ఛద్విబర్హాః॥

మండ. 1. సూ. 114. ఋ. 1

మా త్వారుద్ర చుక్రుధా మా నమోభి ర్మాదుష్టుతీవృషభ మాసహూతీ । ఉనో
వీరా అర్పయ భేషజేభిర్భిషక్తమమ్ త్వా భిషజామ్ శృణోమి॥

మండ 2. సూ 33. ఋ.

33. వ. సూక్తమంతయును రుద్రస్తావకమైయున్నది.

2. అథర్వవేదము—

సహస్రాక్షమతి పశ్యం పురస్తాద్ రుద్రమస్యంతం బహుధా విపశ్చిత
మోపారామ జిహ్వయేయమానమ్॥ కాండ 11-సూ 2-

నమస్సాయం నమః ప్రాత ర్నమో రాత్ర్యా నమోదివా । భవాయచ శర్వాయ
చోభాభ్యా మకరం నమః॥ కాండ 11-సూ 2-6

నమస్తే స్త్వాయతే నమోఅస్తు పరాయతే
నమస్తే రుద్రతిష్ఠత అసీనాయోత తే నమః. ,, 5

3. కౌషీతకి. అధ్యాయ—VI, 1-9

శతపథ II, 6-2

"సజుహోతి, ఏష తే రుద్రభాగః సహ స్వస్రాంబికయా తంజుషస్వ స్వాహే
త్ర్యంబికాహవై నామాస్య స్వసా తయాస్యైష సహభాగస్త ద్యదస్యైష
స్త్రీ సహ భాగస్తస్మాత్ త్ర్యంబకా నామతద్యా అస్య ప్రజ్ఞా జాతాస్త
రుద్రియా త్వప్రిముంచతి." శతపథ బ్రాహ్మణము. అధ్యా. 2-6-2.
ఇది యంతయు రుద్రస్తావకమే ఐయున్నది.

మాళిక, అథర్వశిఖ, అథర్వశిర, కాలాగ్నిరుద్ర, కైవల్య, గణపతి, జాబాలి, దక్షిణామూర్తి, పంచబ్రహ్మ, బృహజ్జాబాల, భస్మజాబాల, రుద్రహృదయ, రుద్రాక్షజాబాల, శరభ, శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తులు శైవ పరములు. అష్టాదశ మహాపురాణములలో శైవ మార్కండేయ లింగస్కాంద పురాణములు ముఖ్యముగా శైవ పరములు. ఇతరములయందును శివమాహాత్మ్యము చెప్పఁబడుచునే యుండును. ఉపపురాణములయందును, శివధర్మ, వాశిష్ఠ, లైంగ, మాహేశ్వర సాంబాదులు శైవమత ప్రతిపాదకములు. ఇవిగాక శైవాగమములు 28 గలవు. కామిక, యోగజ, చింత్య, కారణ, అజిత, దీప్త, సూక్ష్మ, సహస్ర, అంశుమత్, విజయ, విశ్వాస, స్వాయంభువ, అనల, వీర, రౌరవ, మకుట, విమల, చంద్రజ్ఞాన, బింబ, ప్రోద్గీత, లలిత, సిద్ధ, సంతాన, సర్వ, పరమేశ్వర, కిరణవాతూలము లనునవి శివతత్త్వరత్నాకరమునఁ జేర్కొనఁబడినవి 1. శివప్రోక్తములైన తంత్రము లనేకములు శివతత్త్వరత్నాకరమునఁ జేర్కొనఁబడినవి 2. ఇంతియగాక యనేక శైవమతాచార ప్రతిపాదకములైన గ్రంథము లాసేతు హిమాచల పర్యంతమును చిరకాలమునుండియుఁ బ్రచారములో నున్నవి,

కాశ్మీరదేశమున శైవాగమములు శైవసిద్ధాంతములు మిక్కిలి ప్రాచీనకాలము నుండియుఁ బ్రచారములో నుండినవి. అట్లే తమిళదేశమున శివభక్తి మహిమలు, శివాలయములు, శైవమతములు, మిక్కిలి ప్రాచీనకాలములోఁ బ్రసిద్ధికెక్కినవి. భారతదేశమున హిమాలయ పర్వతమునుండి కన్యాకుమారిగ్రామువఱకు సుప్రసిద్ధములైన శివాలయము లత్యంత ప్రాచీనములున్నవి. నేపాళమునందలి పశుపతినాథుని యాలయము, కాశీ విశ్వేశ్వరాలయమును, దక్షిణముననున్న శ్రీ రామేశ్వరమును శైవము యొక్క ప్రాచుర్యమును దెలుపుచున్నవి.

ఆంధ్ర కన్నడ దేశములందలి శైవమతము

శ్రీశైలము, కాళహస్తి, దక్షారామము అను మూఁడు శివక్షేత్రములును మిక్కిలి ప్రసిద్ధములు. అమరారామ, కొమరారామ, క్షీరారామ, దక్షారామ, చళుక్యారామము లనఁబడెడి పంచారామములును శైవములే. కర్ణాటదేశమున శ్రీ బసవేశ్వరుఁడు జన్మించి వీరశైవమును బోధించి జైనమతము నిర్మూలించుటకుఁ జాల పని చేసెను. కన్నడభాషలో ననేకములైన శైవగ్రంథములు గలవు. ఆ దేశముననే నేఁడును వీరశైవమునకు హెచ్చుమంది అనుయాయులు గలరు. సంస్కృతభాషా ప్రచారము తక్కువయయి దేశభాషకు మిక్కిలి ప్రచారము కలుగుచుండిన పదునొకొండవ శతాబ్దమునుండియుఁ దెనుఁగుభాషలో ననేకములైన శైవగ్రంథములు జనసామాన్యమున కుపయోగపడునట్లు వ్రాయఁబడుచు వచ్చినవి. పద్యకావ్యములు, స్థలపురాణములు, ద్విపదలు, ఉదాహరణములు, స్తోత్రములు తెలుఁగు కన్నడములలో బయలుదేరినవి. శ్రీపాల్కురికి సోమనాథుని (13.వ.శతా) బసవపురాణము, పండితారాధ్యచరిత్ర మొదలగునవి, నన్నిచోడుని కుమారసంభవము, యథావాక్కుల అన్నమయ్య

1. శివతత్త్వ రత్నాకరము I, i, 48-76-శ్లో.
2. ,, I, i, 64-78-శ్లో.

సర్వేశ్వర శతకము మొ॥ శతకములు, శ్రీనాథుని కాశీఖండ భీమఖండములు, పిడుపర్తి సోమనాథుని బసవపురాణము మొదలగునవి మిక్కిలిగా ఆంధ్రదేశమందంతటను వ్యాపించినవి. శైవవాఙ్మయమును గూర్చియు, శైవమతమును గూర్చియు విశేషించి వ్రాయుట కిది యదనుగాదు. ప్రయత్నమును లేదు.

మనము ముఖ్యముగా విమర్శింపవలసినవి శైవాచార సంగ్రహమను నీ గ్రంథమునకు సంబంధించినకాలము, కర్త యనుసరించిన గ్రంథములు మొదలగునవి. వానినిఁ గూర్చియే లభించినంతవఱకు నిచ్చట వ్రాయఁబడుచున్నది.

శైవాచార సంగ్రహమునఁ బేర్కొనఁబడిన గ్రంథములు క్రింద పట్టికగా నీయఁబడినవి.

విషయము	గ్రంథము	అ-ప.సం.
1. భస్మధారణము	జాబాలోపనిషత్తు	1—26
2. భస్మోత్పత్తి	శైవపురాణము }	
3. ,,	వాయవీయసంహిత }	1—32
4. భూతిస్నానము	కామికాగమము	1—34
5. ,,	క్రియాసారము	1—41
6 స్నానభేదములు	వాశిష్ఠము	1—45
7. స్నాన తారతమ్యము	శివధర్మోత్తరము	1—47
8. భస్మస్నానఫలము	లైంగము	1—54
9. స్నాననామములు	లోకోత్తరము	1—47
10. ,,	శివధర్మోత్తరము	,,
11. ,,	భీమాగమోత్తరము	1—58
12. ,,	లింగపురాణము	1—60
13. ,,	స్కాందపురాణము	,,
14. స్నానార్చనజపము	గరుడపురాణము	,,
15. త్రిపుండ్రధారణ	వాశిష్ఠము } లైంగము }	,,
16. భస్మస్నాయికి నమస్కారఫలము	స్కాందము	1—66
17. రుద్రాక్షజననము	,,	1—71
18. రుద్రాక్షధారణ	విద్యాగమము	1—69
19. రుద్రాక్షధారణ	స్కాంధపురాణము	1—76
20. రుద్రాక్షగాలి	గరుడపురాణము	1—74
21. రుద్రాక్ష ప్రత్యామ్నాయములు	వామనపురాణము	1—78
22. గంధాష్టకము	శారదాతిలకము	1—93
23. గంధాష్టక సమర్పణఫలము	క్రియాసారము	1—94
24. పూజాఫలము	లింగపురాణము	2—12
25. పుష్పవిధములు	కాలోత్తరము	2—21

61. నైవేద్యపాత్రలో భోజనాది కృత్యములు సేయుట తత్ఫలములు	శివాద్వైతము	
62. ,,	భగవద్గీత	
63. ,,	వాశిష్ఠము	
64. ,,	స్కాందము	
65. ,,	రుద్రయామిళము	3—99
66. మంత్రము తదుపదేశ విధానములు	సిద్ధాంత శేఖరము	
,,	శివధర్మోత్తరము	
,,	వాశిష్ఠము	3—114

పయిని నిరూపింపఁబడిన గ్రంథములనుండి విషయము లెంతవఱకనుసరింపఁబడినవో తెలియుటకు సంస్కృత గ్రంథములనుండి యీ క్రింద నుదాహరణము లొసంగఁ బడుచున్నవి.

1. విభూతే రుత్పత్తిక్రమః :— జాబాలోపనిషత్తు ప్రథమ బ్రాహ్మణము.
ఓం తథేతి । సద్యోజాతాత్ పృథివీ । తస్యాస్స్యాన్నివృత్తిః ।
తస్యాః కపిలవర్ణా నందా । తద్గోమయేన విభూతిర్జాతా ।
వామదేవాదుదకమ్ । తస్మాత్ ప్రతిష్ఠా । తస్యాః కృష్ణవర్ణాభద్రా ।
తద్గోమయేన భసితం జాతం ।
అఘోరాద్వహ్నిః । తస్మాద్విద్యా । తస్యారక్తవర్ణా సురభిః ।
తద్గోమయేన భస్మజాతమ్ ।
తత్పురుషాద్వాయుః । తస్మాచ్ఛాంతిః । తస్యాశ్శ్వేతవర్ణా సుశీలా
తస్యాః గోమయేన క్షారంజాతం ।
ఈశానాదాకాశం । తస్మాచ్ఛాంత్యతీతా । తస్యాశ్చిత్రవర్ణా
సుమనా । తద్గోమయేన రక్షాజాతా ।
విభూతిర్భసితం భస్మక్షారం రక్షేతి భస్మనో భవంతి
పంచ నామాని । పంచభిర్నామభిర్భృశ మైశ్వర్యకారణా
ద్భూతిః । భస్మ సర్వాఘ భక్షణాత్ । భాసనాద్భసితం ।
క్షారణాదాపదాం క్షారం । భూతప్రేత పిశాచ బ్రహ్మ
రాక్షసాపస్మార భవభీతిభ్యోభి రక్షణాద్రక్షేతి ।

శైవా. సం. అ. 1. పద్య 26-31

2. విభూతే రుత్పత్తిక్రమః :—బృహజ్జాబాలోపనిషత్తు తృతీయ బ్రాహ్మణము.
వికలాంగా మన్మత్తాం మహాఖిలా మశివాది చిహ్నాన్వితాం పునర్ధేనుం కృశాంగాం వత్సహీనా మశాంతా మదుగ్ధదోహినీం నిరింద్రియాం జగ్ధతృణాం కేశ చేలాస్థిభక్షిణీం సంధినీం నవప్రసూతాం రోగార్తాం గాం

విహాయ ప్రశస్త గోమయ మాహరే ద్గోమయం ఖసా స్థం గ్రాహ్యం। శుభే స్థానేవా పతిత మపరిత్యజ్య తదూర్ధ్వం మర్దయేద్గశ్యేన। గోమయ గ్రహణం కపిలా వా ధవళా వా అలాభే తదన్యా గౌః స్యాద్దోష వర్జితా, కపిలా గోభస్మోక్తమ్। లబ్ధ గోభస్మనా చేదన్య గోక్షారం యత్రకాపి స్థితం యత్తే న్నహిధార్యం సంస్కార రహితం ధార్యం।

శైవా. సం. అ. 1. పద్య. 88.

3. చతుర్విధ భస్మకల్పనమ్ :—

అథ చతుర్విధం భస్మకల్పమ్। ప్రథమ మనుకల్పమ్।
ద్వితీయ ముపకల్పమ్। ఉపోపకల్పమ్ తృతీయమ్। అకల్పం చతుర్థమ్॥
అగ్నిహోత్ర సముద్భూతం విరజానల మనుకల్పమ్। వనే శుష్కం శకృత్ సంగృహ్య కల్పోక్తవిధినా కల్పిత మూపకల్పం స్యాత్। అరణ్యే శుష్క గోమయం చూర్ణీకృత్యాథ సంగృహ్య గోమూత్రైః పిండీకృత్య కల్పోక్త విధినా కల్పిత ముపోపకల్పమ్। శివాలయస్థ మకల్పం శతకల్పంచ। ఇత్థం చతుర్విధం భస్మ సర్వపాపం నికృంతయేత్ మోక్షం దదాతీతి భగవాన్ కాలాగ్ని రుద్రః॥

శైవా. సం. 1. అ. ప. 86, 87.

ఇందలి విషయమునకును మన గ్రంథకర్త వ్రాసినదానికిని గొన్ని విధములలో భేదము గలదు. శైవాచార సంగ్రహ కృతికంటె నవీనమై అనంగా శక. సం. 1681 సర్వధారినామసంవత్సరమున కెళది బసవరాజుచే రచింపఁబడిన శివతత్త్వ రత్నాకరమున నీ విషయ మిట్లు తెలుపఁబడినది.

"కల్ప్యం తద్భస్మ విజ్ఞేయ మనుకల్పం తథోచ్యతే। శుష్కం వనగతం యత్తు గోమయం చూర్ణితం తథా।నిర్దగ్ధ మనుకల్పాఖ్య మపాకాది గతంచయత్। వస్త్రేణోద్గాలితం భస్మ గోమూత్రాబద్ధ పిండితమ్। దగ్ధం ప్రాగుక్తవిధినాభవే ద్భస్మోపకల్పకమ్। అన్యైర్యరాపాదితం భస్మహ్యకల్ప మితి కల్పితమ్.

శివ. త. ర. 8. కల్లోలము. 5. పటలము శ్లో. 54-57.

4. నారాయణ సంహితాంతర్భూత విభూతిధారణ విధిః :—

కపిలా యాః శకృత్ స్వచ్ఛం గృహీత్వా గగనే పతత్
నక్లిన్నం నాపి మలినం నదుర్గంధం నచోషితం
ఉపర్యధః పరిత్యజ్య గృహ్ణీయా త్పతితం యది
పిండీకృత్య శివాగ్నౌ యద్వా తత్ క్షిపేన్మూలమంత్రతః।
ఆదాయ వాససాచ్ఛాద్య భస్మాధారే వినిక్షిపేత్
తైజసం దారవం చాథ మృణ్మయం చేలమేవ చ।
అనడ్వా కోశభవం శుద్ధం భస్మాధారం ప్రకల్పయేత్॥
క్షామే చైవాతిశుద్ధే వా ధనవద్భస్మ నిక్షిపేత్।
ప్రస్థితో భస్మగృహ్ణీయాత్ స్వయం చానుచరోపివా।

నచాయుక్త కరే దద్యాత్ నచాశుచి తలే క్షిపేత్ ।
న సంస్పృశేత్తు నీచాంగైః నక్షిపే న్నచలంఘయేత్॥
తస్మా ద్భసిత మాదాయ నియుంజీత మంత్రితమ్ ।
విభూతి ధారణవిధిః శ్రుతిప్రోక్తో మయేరితః॥

శై. సం. 1. అ. 36 41 శ్లో.

5. ప్రాణానాయమ్య సంకల్ప్య భస్మస్నానం సమాచరేత్
ఆదాయ భసితం శుద్ధమగ్నిహోత్ర సముద్భవమ్,
శకలీకృత్య తద్భస్మ విరజానలజం తువా ।
అగ్నిరిత్యాదిభిర్మంత్రైః షడ్భిరాధర్వణైః క్రమాత్
విమృజ్యాంగాని మూర్ధాది చరణాంతంచ తైఃస్పృశేత్.
వక్ష్యమాణ క్రమేణైవ సముద్ధూళ్యచ భస్మనా
ఈశానేనతు మంత్రేణ స్వమూర్ధని వినిక్షిపేత్
తత ఆదాయ తద్భస్మ ముఖే తత్పురుషేణతు
అఘోరాఖ్యేన హృదయే గుహ్యే వామాహ్వయేనచ
సద్యోజాతాభిధానేన భస్మ పాదద్వయే క్షిపేత్
సర్వాంగం ప్రణవేనైవ మంత్రేణోద్ధూళనం తతః.

శై. సం. 1. అ. 43. శ్లో.

6. ఏత దాగ్నేయకం స్నానముదితం పరమర్షిభిః ।
సర్వకర్మ సమృద్ధ్యర్థం కుర్యాదాదౌ యథావిధి॥
భస్మస్నానం మహాపుణ్యం సర్వసౌఖ్యకరం పరం ।
ఆయుష్యం బలమారోగ్యం శ్రీర్యశః పుష్టివర్ధనం॥
రక్షార్థం మంగళార్థంచ సర్వసంపత్సమృద్ధయే ।
భస్మదిగ్ధ మనుష్యాణాం మహామారీ భయంనచ॥
జ్వరరక్షః పిశాచాశ్చ పూతనా కుష్ఠగుల్మకాః ।
భగంధరాణి సర్వాణి చాశీతిర్వాతరోగకాః
చతుష్షష్టిః పైత్యరోగా। శ్లేష్మాస్సప్తతిపంచకాః ।
వ్యాఘ్రచోర భయంచైవా హ్యన్యే దుష్టగ్రహా అపి॥
భస్మస్నానేన నశ్యంతి సింహేనేవ యథాగజాః
యోగీ సర్వాంగకస్నాన మాపాద తలమస్తకం ।
త్రిసంధ్య మాచరేన్నిత్య మాశుయోగమవాప్నుయాత్॥
భస్మస్నానేన పురుషః కులస్యోద్ధారకో భవేత్ ।
భస్మస్నానం జలస్నానా దసంఖ్యేయ గుణాన్వితం॥
సర్వతీర్థేషు యత్పుణ్యం సర్వతీర్థేషు యత్ఫలం ।
తత్ఫలం లభతేసర్వం భస్మస్నానాన్న సంశయః॥
మహాపాతక యుక్తోవా యుక్తోవాప్యుపపాతకైః ।
భస్మస్నానేన తత్సర్వం దహత్యగ్నిరివేంధనం॥

భస్మస్నానా త్పరం స్నానం పవిత్రం నైవ విద్యతే।
ఏవముక్తం శివేనాదౌ తదాస్నాతః స్వయంశివః ॥
తదాప్రభృతి బ్రహ్మాద్యాః మునయశ్చ శివార్థినః।
సర్వకర్మసు యత్నేన భస్మస్నానం ప్రచక్రిరే ॥
తస్మాదేత చ్ఛిరస్నాన మాగ్నేయం యస్సమాచరేత్ ।
అనేనైవ శరీరేణ స హి రుద్రోన సంశయః ॥
అభక్ష్య భక్షణం యేషాం భస్మధారణపూర్వకం।
తేషాం తద్భక్ష్యమేకంస్యా న్మనే నాత్ర విచారణా॥
యస్స్నాతి భస్మనా నిత్యం జలే స్నాత్వా తతఃపరం।
బ్రహ్మచారీ గృహస్థో వా వానప్రస్థోథవాదరాత్ ॥
సర్వపాప వినిర్ముక్తస్సయాతి పరమాంగతిం॥
ఆగ్నేయ భస్మస్నానం యతీనాంచ విశిష్యతే।
ఆర్ద్రిస్నానాద్వరం భస్మస్నాన మార్ద్రిమధోధ్రువః॥
ఆర్ద్రింతు ప్రకృతిం విద్యాత్ ప్రకృతిం బంధనం విదుః
ప్రకృతేస్తు ప్రహాణాయ భస్మనా స్నానమిష్యతే।
భస్మనా సదృశంబ్రహ్మ న్నాస్తిలోకత్రయేష్వపి।
రక్షార్థం మంగళార్థంచ పవిత్రార్థం పురాసురైః॥
భస్మదృష్ట్యా మునేపూర్వం దత్తం దేవ్యై ప్రియేణ తు
తస్మాదేత చ్ఛిరస్నానా దాగ్నేయం యస్సమాచరేత్ ।
భవపాశ వినిర్ముక్తః శివలోకే మహీయతే॥

శైవా. సం. 1. అ. 42-66. ప.

7. రుద్రాక్షజాబాలోపనిషత్తు—రుద్రాక్షోత్పత్తిః—

తం హోవాచ భగవాన్ కాలాగ్నిరుద్రః. త్రిపురవధార్థ
మహం నిమీలితాక్షోభవమ్ । తేభ్యో జలబిందవో
భూమౌ పతితాస్తే రుద్రాక్షాజాతాః । సర్వానుగ్రహార్థాయ
తేషాం నామోచ్చారణమాత్రేణ దశగోప్రదాన ఫలం దర్శన
స్పర్శనాభ్యాం ద్విగుణఫల మత ఊర్ధ్వం వక్తుం నశక్నోమి ।
దివ్యవర్ష సహస్రాణి చక్షురున్మీలితంమయా
భూమావక్షి పుటాభ్యాంతు పతితా జలబిందవః ।
తత్రాశ్రు బిందవోజాతా మహారుద్రాక్షవృక్షకాః
స్థావరత్వ మనుప్రాప్య భక్తానుగ్రహ కారణాత్ ॥

శైవా. 1. అ. 68. ప.

8. శారదాతిలకము 4-వ పటలము శ్లో. 99 మొదలు.

అభ్యర్చ్య దేవం గంధాద్యై రంగాదీన్ పూజయేత్తతః
గంధశ్చందన కర్పూర కాలాగురుభి రీరితః ।
కమలే కరవీరే ద్వే కుముదే తులసీద్వయం

జాతీద్వయం కేతకీద్వే కల్హారం చంపకోత్పలే
కుంద మందారపున్నాగ పాటలా నాగపంచకమ్
ఆరగ్వధం కర్ణికారం పారంతే నవమల్లికా।
సౌగంధికం సకోరంటం పాలశాశోక మల్లికాః
ధత్తూరం సర్జకంబిల్వ మర్జునం మునిపత్రకమ్।
అన్యాన్యపి సుగంధీని పత్రపుష్పాణి దేశికైః॥
ఉపదిష్టాని పూజాయాం మాఽదీత విచక్షణః
మలినం భూమి సంస్పృష్టం కృమికేశాదిదూషితం।
అంగస్పృష్టం సమాఘ్రాతం త్యజేత్పర్యుషితం గురుం।
దేవస్య మస్తకం కుర్యాత్ కుసుమోపహితంసదా।
పూజాకాలే దేవతాయా నోపరి భ్రామయేత్కరం॥
అగురూశీర గుగ్గులు శర్కరామధుచందనైః
ధూపయేదాజ్య సమ్మిశ్రైః నీచైర్దేవస్యదేశికైః॥
వర్త్యా కర్పూర గర్భిణ్యా సర్పిషా తిలజేనవా I-107

సర్వతంత్ర స్వతంత్ర ఆచార్య శ్రీలక్ష్మణదేశికేంద్ర విరచితమ్ సర్వశాస్త్ర పారంగత శ్రీమద్రాఘవభట్ట విరచిత పదార్థాదర్శనామక టీకాసహితమ్. బనారస్‌ముద్రితము సంవత్. 1953 (విక్రమ. శక) (రాజరాజేశ్వరీ ముద్రాలయమ్.)

9. అక్షమాలికోపనిషత్తు :—

ప్రవాళ మౌక్తిక స్ఫటిక శంఖ రజతాష్టాపద చందన పుత్రజీవికాబ్జ రుద్రాక్షా ఇతి ఆదిక్షాంతర మూర్తి సంధానానుభావాః.

శైవా. సం. II అ. 130-18. ప.

10. భక్తలక్షణమ్ కూర్మపురాణే ఉత్తరభాగే॥ అధ్యాయః :—

అద్వేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవచ
నిర్మమో నిరహంకారో యోమద్భక్త స్సమేప్రియః।
యస్మాన్నో ద్విజతేలోకో లోకాన్నోద్విజతేచయః
హర్షామర్ష భయోద్వేగైర్ముక్తోయస్సహి మేప్రియః।
అనపేక్షశ్శుచిర్దక్ష ఉదాసీనో గతవ్యథః
సర్వారంభ పరిత్యాగీ భక్తిమాన్ యస్సమేప్రియః॥
తుల్యనిందా స్తుతిర్మౌనీ సంతుష్టో యేనకేనచిత్
అనికేత స్థిరమతి ర్మద్భక్తో మాముపైష్యతి।
సర్వకర్మాణ్యపి సదా కుర్వాణో మత్పరాయణః
మత్ప్రసాదా దవాప్నోతి శాశ్వతం పరమం పదం॥
చేతసా సర్వకర్మాణి మయి సన్న్యస్య మత్పరః
నిరాశో నిర్మమో భూత్వా మామేకం శరణంవ్రజేత్।

త్యక్త్వా కర్మఫలాసంగం నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః
కర్మణ్యభి ప్రవృత్తోపి నైవ తేన నిబధ్యతే।
నిరాశీ యతచిత్తాత్మా త్యక్త సర్వపరిగ్రహః
శారీరం కేవలంకర్మ కుర్వన్నాప్నోతి మత్పదమ్.

శైవా. సం. III—20-21. ప.

మాదిరిమాత్రముగా పయి నొసంగఁబడిన యాయా గ్రంథోద్ధృత భాగములను బరిశీలించినచో శైవాచార సంగ్రహకర్త మిక్కిలి పరిశ్రమ మొనరించి భక్తిశ్రద్ధలతో శ్రుతి స్మృతి పురాణాది సమ్మతమైన విషయములను సంగ్రహించి యాంధ్రీకరించె నని స్పష్టముగాఁ దెలియుచున్నది.

గ్రంథరచనా కాలము

ఈ విషయము నిర్ణయించుటకు రెండు మార్గములు గలవు. కవి ప్రథమాశ్వాసమున 2-వ పద్యములో "పరాశరముని గోత్రజు - అహోబల మంత్రీంద్రుని నందను తిమ్మనార్యు" అని చెప్పికొని యున్నాఁడు. ఆశ్వాసాంత గద్యములయందును "శ్రీమదహోబలామాత్యపుత్ర సకలవిద్యావిధాన తిరుమలనాథాభిధాన ప్రణీతంబు" అని యున్నది. "పరాశరగోత్రజు నన్నుఁ గుంటముక్కల నిలయున్" అని 1-వ ఆ. 2-వ. పద్యములోఁ జెప్పుటవలన నీతఁడు కుంటముక్కల వాస్తవ్యుడని యూహింపవచ్చును. నా మిత్రులు శ్రీ నిడుదవోలు వెంకటరావుగారు "శివాగమముల ననుసరించి తెలుఁగున శివపూజావిధానాదికము దెల్పు నీ కృతి కుంటముక్కల తిరుమలనాథకవి విరచితము" అని భారతి రజతోత్సవ సంచికలో వ్రాసి యున్నారు. "కుంటముక్కల నిలయున్ అని యుండుటచేఁగాఁబోలు నీ కవి యింటిపేరు కుంటముక్కలవారని యూహించియుందురు. దీని కింకొక యాధారము కూడ నున్నది. తిమ్మకవి "పరాశరముని గోత్రజానన్ను గుంటముక్కల నిలయున్" అని పరాశరమునిగోత్రజుఁడనని జెప్పికొనుటచేతను, కొక్కోకకృతిపతి యయిన కుంటముక్కల మల్లమంత్రి "ముని పరాశరగోత్ర ముఖ్యాత్ముఁడు" అని వ్రాయుటవలన కుంటముక్కలవారిది పరాశరగోత్రము అని నిశ్చయముగాఁ దెలియుటచేతను, తిమ్మకవి యింటిపేరు కుంటముక్కలవారని యూహించుట కవకాశము చాలఁ గలదు. కుంటముక్కల గ్రామ వాస్తవ్యుఁడో లేక కుంటముక్కల అనునది యింటిపేరో రెండునో అయియుండుననుట సిద్ధాంతము.

కవి తన తండ్రిపేరు అహోబల మంత్రీంద్రుఁడని చెప్పికొనియున్నాఁడు. ఈ యహోబలమంత్రీంద్రుఁ డెవ్వఁడు అను ప్రశ్న బయలుదేరుచున్నది. వీరశైవ వాఙ్మయమును గూర్చిన పై భారతి వ్యాసములో శ్రీ వేంకటరావుగారు "కుంటముక్కల తిమ్మకవి కొక్కోకమునకుఁ గృతిపతియగు భైరవమంత్రి యన్నయగు ఔబళమంత్రి కుమారుఁడు" అని వ్రాసియున్నారు. కొక్కోక కృతికర్త శ్రీవత్స గోత్ర సంభవుఁడైన కూచనమంత్రి కుమారుఁడగు ఎల్లన. ఇతఁడు వ్రాసిన గ్రంథములలో కొక్కోకము కుంటముక్కల మల్లయమంత్రి కంకిత మీయఁబడినది. సకలనీతి కథా

నిధానము పై మల్లయమంత్రి యన్నయగు గంగనామాత్యుని కుమారుఁడు చిన్న భైరవ మంత్రి ప్రేరణమున తిరుమల వెంకటేశ్వరస్వామికిఁ గృతియీయఁబడినది. మల్లయ మంత్రి వినుకొండకును చినభైరవమంత్రి కొండపల్లికిని ప్రభువులు. మల్లయమంత్రి అజమాఖానువలన గౌరవబిరుదము వడసినవాఁడు. పై విషయము లీ క్రిందికృత్యాది పద్యములవలనఁ దెలియనగును.

సీ. హరిపదధ్యాన తత్పరుఁడు చండల మహా
లక్ష్మీప్రసాదైక లబ్ధవరుఁడు,
రహి గజపతిమహారాయలిచ్చిన సమం
చితమహాపాత్ర ప్రసిద్ధయశుఁడు
అజమాఖాను రాయనిచేత నోడయఁడై
వినుకొండ దుర్గమేలిన ఘనుండు
కృతివన నిక్షేప పృథుతటాకాలయ
తనయాది సప్తసంతాన ఘనుఁడు

గీ. ముని పరాశరగోత్ర సంజనితుఁడార్య
సేవ్య తిరువేంగళాచార్య శిష్యుఁడనఘ
మంత్రి పెరుమాళ్ల కొమ్మయ మనుమఁడోబ
మంత్రి తెలగయ భైరవ మల్లమంత్రి.

ఆంధ్రకవుల చరిత్రము. వాల్యూము II పుట. 155.

సీ. మునిపరాశరగోత్ర ముఖ్యాత్ముఁడగు గుంచి
పల్లి పెర్మాళ్ళరాజు భాగ్యమూర్తి
ఆ పెరుమాళ్ళరాజు కాత్మజుండై యొప్పు
గురుధైర్య నగరాజు కొమ్మరాజు
కొమ్మయమంత్రికిఁ గూర్మినందనుఁడయ్యె
మనుమయామాత్యుఁడమాత్యహేళి
ఆమనుమయ్యకు నవతరించెను వేడ్కఁ
గొండమారి యోబళ కోవిదుండు

తే. పొసఁగ నోబళమంత్రికిఁ బుత్రుఁడయ్యె
దెలుఁగయామాత్యుఁడష్ట దిగ్దత్తకీర్తి
యట్టి తెలుఁగయ్యకును బుట్టె నసమయశుఁడు
భైరవామాత్యుఁడరి మంత్రి భంజనుండు.

తే. ఓబళుఁడు తోడఁబుట్టిన యన్నగాఁగ
మంత్రి గోపయ సింగయామాత్యవరులు
తమ్ములుగ రూపకీర్తి ప్రతాపములను
బ్రబలి నిలఁ గుంటముక్కల భైరవుండు.

ఆ. అట్టి బయ్యమంత్రి కనుకూల సౌభాగ్య
గరిమ గలిగి పత్నియగుచుఁ దనరి
యక్కమాంబ తనయు లగు నలువురఁగాంచె
గుణ సముద్రులనుచు......బొగడ.

క. వారెవ్వ రనిన గంగను
ధీరుఁడు పెదమల్లయయును దీప్తయశః కీ(ర్తి)
ధారుఁడు మల్లామాత్యుఁడు
భైరయ్యయు ననఁగ నిఖిల భాగ్యోన్నతులై.

వ. వారిలోన.

సీ. మహమందు సురతాని మన్నింపనొడయుఁడై
లీలతో దుర్గంబు లేలినాఁడు
గజపతిరాయల కరుణచే బెహదామ
హ పాత్ర విభవంబు లందినాఁడు
కర్ణాటభూపతి కప్పంబు వెట్టంగ
నయమతి రాజ్యంబు నడపినాఁడు
మహిమతో నిట్టి సామంతరాయల రాజ్య
భార ధౌరేయుఁడై ప్రబలినాఁడు

తే. సన్నుతావాస జగదంబ చందలాంబ
తనకు నిలువేల్పుగా భువిఁ దనరినాఁడు
మంత్రి మాత్రుండె నీతి నిర్మాణదేవ
మంత్రి యాకంటముక్కల మల్లమంత్రి.

(తంజావూరు సరస్వతీమహాలు తెలుఁగు గ్రంథముల కేటలాగు 341-342 పు.
పీఠికా నిధానములోని కృతిపద్యములయందు

క. ఇటువంటి కొండపల్లీ
పుటభేదన మంత్రిమకుట......

____

కంటముక్క పిన్నభైరవుఁడొప్పున్." అనియును)

"మాపిన తండ్రైన మల్లమంత్రికిని గో
కోకంబు చెప్పిన కోవిదుఁడవు"
అనియుఁ జెప్పఁబడినది. మద్రాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారము
కేటలాగు. వాల్యము III పుట 1123-24

పై పద్యములనుబట్టి కంటముక్కలవారి వంశములో ఇరువురు బొబళులు ఉన్నారని తెలియుచున్నది. కోకోక కృతిపతియగు మల్లయమంత్రి తాత బొబళ

మంత్రి; అతని కొక్కఁడే కుమారుఁడు (తెలుంగయామాత్యుఁడు) పేర్కొనఁబడెను. మల్లయమంత్రి పెదతండ్రియయిన ఔబళుని కొమారులను గూర్చి యేమియుఁ జెప్పఁ బడలేదు. మన కృతికర్తయయిన తిమ్మయమంత్రి యీ యహోబలునికి కుమారుఁడయి యుండవచ్చునేమో యను అనుమానమున కవకాశమున్నది. అట్లయినచో అన్నదమ్ముల పిల్లలైన మల్లయమంత్రియు తిమ్మమంత్రియు నించుమించుగ సమకాలికులే యయి యుండవచ్చును.

మల్లయమంత్రి కాలమును నిర్ణయించుటకుఁగల యాధారములు 1. అతఁడజమాఖానునిచే గౌరవింపఁబడెననుట. 2. గజపతి మహారాయలచేత మహాపాత్ర బిరుదములందుట. 3. మహామందు సురతానిచే మన్నింపఁబడుట.

ఆజమాఖాను ఓరుగంటిలో (వరంగలు) మహమ్మదు బహమనీయొక్క అధికారము క్రింద, 1477 క్రీ. శ. (సమీపమున లేక కొంచెము వెనుక) అనఁగా 1399 శక సం. పాలించినట్లు తెలియుచున్నది 1.

గుంటూరుజిల్లా వినుకొండతాలూకా మతుకుమల్లి గ్రామములో శ. సం. 1406 క్రోధి కార్తికశుద్ధ పూర్ణిమనాఁడు చంద్రగ్రహణ సమయమున మతుకుమల్లిగ్రామము సామంతరాయ మహాపాత్రుఁడైన ఆజమామాఖానునిచే దానముచేయఁ బడినట్లు ఒక శాసనము వ్రాయఁబడినది. 2

ఈ కాలము పురుషోత్తమ గజపతి పాలించిన కాలముగాఁ దెలియుచున్నది. పురుషోత్తమ గజపతి 1470 క్రీ. శ. (శ. 1392) లో రాజ్యమునకు వచ్చినట్లు ఒరిస్సాదేశ చరిత్రము (ఆర్. డి. బెనర్జీ కృతము 1-303) బట్టి తెలియుచున్నది.

మహామఁదు సురతానియను పద్యములో చెప్పఁబడిన యతఁడు మూడవ మహమ్మదుషా యనునతఁడు, ఈతఁడు క్రీ. శ. 1470 లో కొండపల్లి కొండవీడు మొదలైన ప్రదేశములను జయించినట్లు కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు వ్రాయుచున్నారు. పై పద్యములలోని ముగ్గురి కాలమును పరిశీలింపఁగా నిస్సంశయముగా మన మల్లయమంత్రి క్రీ. శ. 1470 ప్రాంతమున వినుకొండను పాలించినట్లు నిశ్చయమగుచున్నది.

శైవాచార సంగ్రహకృతికర్త తిరుమలనాథకవి కొక్క కృతిపతి మల్లమంత్రికి అన్నకొడుకే అయియుండిన పక్షమున క్రీ. శ. 1480 లేక శ. సం. 1402 ప్రాంతములో నుండి యుండును.

కృతిభర్తనుబట్టి నిర్ణయింపనయిన కాలము

కృతిభర్త పిల్లలమఱ్ఱి గన్నయామాత్యుఁడు. ఈతఁడు గన్న సైన్యపతి పౌత్రుఁడును, విస్సామాత్యపుత్రుఁడును నయియున్నాఁడు. ఈ కృతిభర్త వీరభద్రునకు

1. Historical Inscriptions of South India P. 228.
2. E. R. Madras Circle 1935-36 No. 226

హితుఁడు. ఈ వీరభద్రుఁడు వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి యోగినాథుని కుమారుఁడైన గేమయ ప్రభుని సుతుఁడు. (శై. గా. సం. ఆ 1. ప. 4.) కృతిభర్తయు వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి పౌత్రుఁడును మిత్రులు. ఈసిద్ధభిక్షావృత్తికాలము విమర్శించి తెలిసికొనవలసియున్నది.

సీ. అఖిల జగత్కర్తయగు సుమాభర్తకు
శ్రీనగాధిపునకు సిద్ధలింగ
తనునకు మల్లికార్జున మహాదేవున
కపరావతారమై యఖిలదిశలఁ
జెలఁగిన వాఁడు.

తిమ్మకవి వ్రాసిన యీకృత్యాది వాక్యమునుఁబట్టి యీతఁడు శ్రీశైలమునందలి శివయోగివర్యుఁడని తెలియుచున్నది.

సిద్ధభిక్షావృత్తి

ఆంధ్రదేశమున కాకతీయ ప్రభువుల కాలము నుండియు శైవమతావలంబులైన గురువులు మఠాధిపతులయి గొప్పకీర్తితోను అధికారముతోను నుండినట్లు తెలియుచున్నది. మదరాసు శాసనపరిశోధనాలయమువారి రిపోర్టులలో పంచమఠముల వారి స్థానములు శ్రీశైలముననున్నట్లును, వారిలో వీరశైవసిద్ధభిక్షావృత్తి మఠము చాల ప్రధానమైనట్లును వ్రాయుచున్నారు 3.

శ. స. 1325 (ఎ.డి. 1915, నెం. 86 శాసనములో గణమఠము, అరసమఠము ఎడమఠము అనునవి పేర్కొనఁబడినవి. మఱియొక శాసనములో (ఎ.డి. 1922 శా. నెం. 769 లో) భృంగిమఠము పేర్కొనఁబడినది. గోళగిరిమఠము మహాప్రసిద్ధమైనట్లును, దాని యధిపతి "శ్రీ విశ్వేశ్వరదేశికః గణపతిక్ష్మాపాల దీక్షాగురుః। కృత్వా ....శ్రీ గోలకిమఠము దారచిత్తః" శ. సం. 1188) "త్రిభువన విదిత త్రిలక్షగ్రామ గోళగిరి మఠమహాచార్య సామ్రాజ్యపట్టభద్ర". (శ. సం. 1174) త్రిలక్షగ్రామ గోళగిరి మహామఠ శైవసామ్రాజ్య పట్టభద్ర శ్రీమద్రాజగురు." శ.సం. 1185) అనియు దక్షిణహిందూదేశ శాసనములు వాల్యుము X లో నెం. 838, 840, 876, 895, 400 నెంబర్ల శాసనములఁబట్టి తెలియుచున్నది. 1936—37 వ సం. ఎ. డి. పుట 66 నుబట్టి యీమఠాధీశ్వరుఁడు శ. సం. 1165 నుండి 1193 వఱకును పాలించినట్లును, కులక్రమాగతముగా వీరి కధికారము సంక్రమించినట్లును దెలియుచున్నది.

పై దానినిబట్టి సిద్ధమైనదేమనఁగా శైవగురువులు రాజతుల్యులై గొప్ప యధికారములు గలిగి కులక్రమాగతముగా ఆంధ్రదేశములోని మఠములను పాలించిన విషయము.

3. E. R. Madras 1915 Page 72
The Jangams had five of their important Monasteries and pontifical seats on the hill, the most prominent of which was apparently the Veerasaiva Siddha Bhiksha Vrithi Matha often mentioned in the Inscriptions,

ప్రకృతము సిద్ధభిక్షావృత్తిమఠమును అట్టిదియేమై యుండనోపు. కాని శాసనములో సిద్ధభిక్షావృత్తి ప్రశంస వచ్చినను, ఆయన దొక మఠముగా పేర్కొనఁబడినట్లు కనుపించలేదు.

ఈ సిద్ధభిక్షావృత్తిని పేర్కొను శాసనములు **14** నేను గుర్తించితిని. ఇంతియగాక శాంతభిక్షావృత్తి యతినాథుని గూర్చి వాఙ్మయములో మూడు గ్రంథములలోఁ గలవు. శాసనములలోఁ గొన్నియెడల అజాతిసిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారు అని పేర్కొనఁబడుచు వచ్చినది. ఈ మూడు పేళ్లను వీరిని గూర్చిన ప్రశంసయుఁ గ్రింద నొసంగఁబడుచున్నది.

I శాంత భిక్షావృత్తి :

(1) శ్రీనాథునిచే రచియింపఁబడినట్లు తెలియఁబడుచున్న శివరాత్రి మాహాత్మ్యమునందు, "శ్రీ శాంతభిక్షావృత్తి యతీశ్వరుఁడు శివకథా విధానంబులఁ బ్రొద్దుపుచ్చుచుఁ దనయూల భృత్యుఁడగు పువ్వులమమ్మ దేవయ్యశాంతునిం గనుంగొని" అని వ్రాసియున్నది. శివరాత్రి మాహాత్మ్య రచనాకాలము క్రీ. శ. **1424** శ. సం, **1846)** అని వీరేశలింగముగారును, క్రీ. శ. **1440** వ సం. రమని ఆంధ్రకవితరంగిణికారులును అభిప్రాయపడుచున్నారు.

(2) నవనాథ చరిత్రములో గౌరనమంత్రి ముక్తిశాంతభిక్షావృత్తి రాయ ప్రశంస నీక్రిందికీతి నొనరించెను :

'శ్రీ మహనీయ ప్రసిద్ధిపెంపెసఁగు
శ్రీ మల్లికార్జున శ్రీ మహాలింగ
సర్వలోకో త్తమసామ్రాజ్యభార
నిర్వాహక ప్రౌఢి నీకోవిదుఁడు
కహానాంబరధ(?) జైన కోలాహలుండు
మహితబిజ్జలరాయ మానమర్దనుఁడు
సన్నుత శైవదీక్షాగురుండ సమ
సన్నాహ గజపతి సప్తాంగహరు
....
అవిరళయోగవిద్యానిధి యపర
శివమూర్తి సంతతా శ్రితకల్పతరువు
ఘనముక్తిశాంత భిక్షావృత్తిరాయఁ
డనుపమంబైన మహావైభవంబు
దనర..................
శ్రీసముజ్జ్వల రత్నసింహాసనమున
నాసీనుఁడై..............మహారాజాధిరాజ"
పదవినిమించిన మహావైభవంబున వెలుంగొందు చుండినట్లు కృత్యాదిని గలదు.

"శ. సం. 1349 (క్రీ. శ. 1427) రామాయణమునకు టీక వ్రాసిన సింగయ మాధవనృపాలునియొద్ద మంత్రిగానున్న పోతరాజు నకు జాడగు నయ్యలామాత్యుని కొడుకగు గౌరన 15 శతాబ్ది పూర్వార్థమున నుండెననుటకు సందేహములేదు" అని శ్రీ కోరాడ రామకృష్ణయ్యగారు వ్రాసిరి.

"అసమసన్నాహ గజపతి సప్తాంగహరుడు" అని చెప్పబడియుండుటచేత శ. సం. 1382 అనగా, సం. 1460 క్రీ. శ. ములో కపిలేంద్ర గజపతిచే శ్రీశైలమున వేయింపబడిన ఓఢ్రశాసనమును (ఎ. డి. 1915 సం. నెం. శా.) సంబంధించియుండ వచ్చును.

3. వెలుగోటివారి వంశావళిలో (మదరాసు విశ్వవిద్యాలయ ప్రచురణము)

"శాంతభిక్షావృత్తి జగమెల్లనెఱుఁగ శ్రీశైలపట్టంబునఁ జాటినాఁడు లీల నొప్పారు మాదయలింగ విభుఁడు" అని యున్నది. పుట. 51

ఈ మాదయలింగఁడు రాజమహేంద్ర రాజ్యముపయిని 1426—1427 (క్రీ. శ.) సంవత్సరములలో దండెత్తెనని శ్రీ నేలటూరి వెంకటరమణయ్యగారు పైగ్రంథము నుపోద్ఘాతములో వ్రాసియున్నారు.

"శాంతభూధవలింగ జనపాలుఁ గొట్టవె రాణమీఱఁగఁ గృష్ణరాయలెఱుఁగ" పు. 80. అని గని తిమ్మనాయనిగూర్చి యాగ్రంథమందే గలదు. ఈ విషయము 1509—1527 క్రీ. శ. నడుమజరిగియుండవలెనని పై "కృష్ణరాయలెఱుఁగ" అను వాక్యముచే నూహింపఁబడినది.

4. శ్రీశైలమునందలి యొకశాసనము :—

(ఎ. రి. 1915 నెం. 43)—వి. రంగాచారి. మదరాసు రాజధాని శాసనములు వాల్యుము II నెం. 479 లో వీరశైవ గురువైన శ్రీశాంతభిక్షావృత్తి అయ్యవారి ఆజ్ఞానుసారముగా మల్లికార్జునస్వామివారి పూలతోట కొఱకు చెఱువు, భోగవతీ నది మీది కట్ట మరమ్మతు చేయించినట్లు శ.సం. 1499 భావ వైశాఖ బహుళ అమావాస్య శుక్రవారము విజయనగరరాజైన వీరప్రతాప రామరాజదేవయ్య మహారాజు నాజ్ఞ చొప్పున వేయింపఁబడినది. (ఈరాజు మూఁడవ రామరాజని తెలియుచున్నది. ఇది క్రీ.శ. 1576 కాని, 1577 కాని కావలెను. భావ సం.రము క్రీ. శ. 1574—75 అగు చున్నది. తిథిలో తప్పుండవచ్చును.)

పై శాసనములను గ్రంథములనుబట్టి శాంతభిక్షావృత్తినామము క్రీ శ. 1424, 1440, 1460, 1509—29, 1574 సంవత్సరములతో సంబంధించినట్లు తెలియు చున్నది.

భిక్షావృత్తి అయ్యగారి నామమును చేర్కొన్న శాసనములు శ. సం. 1440 మొదలు శ. సం. 1484 (క్రీ. శ. 1518—1562) వఱకును 13 లభించుచున్నవి.

ఎపి. రి.	సం. 1915_నెం. 12 రు.	శ.సం. 1440 ఈశ్వర.	సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యంగారు
,,	,, 1938_నెం. 201 నెం. 202	శ.సం. 1453 ఖర	భిక్షావృత్తి అయ్యంగారు (జైనగిరి వాసస్థానము)
,,	,, 1938_నెం. 306	శ.సం. 1471 సౌమ్య.	సిద్ధభిక్షావృత్తయ్య
,,	,, 1938_నెం. 205	శ.సం. 1472 సాధారణ	,,
,,	,, 1938_నెం. 316	శ.సం. 1474 పరీధావి	సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యంగారు
,,	,, 1892_నెం. 339 (దహిశా IV నెం. 799)	శ.సం. 1474 (?) పరీధావి	,,
,,	,, 1911_నెం. 439	శ.సం. 1474 పరీధావి	,,
	వి. రంగాచారిగారి మదరాసు రాజధాని శాసనము వా II పుట 945 నెం. 882	శ.సం. 1474 పరీధావి	వీరశైవసిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారు
,,	,, 1918_నెం. 202	శ.సం. 1480 కాళయుక్తి	భిక్షావృత్తిఅయ్య
,,	,, 1933_నెం. 379	శ.సం. 1464(?)శుభకృత్	అజాతివీరశైవ సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారు
,,	,, 1919_నెం. 686	శ.సం. 1484 దుందుభి	,,
,,	,, 1923_నెం. 431	శ.సం. 1484(?) దుందుభి	,,
,,	,, 1936_నెం. 293	శ.సం. 1484 దుందుభి	,,

పైని పేర్కొనఁబడిన శాసనములందు రెండు పేళ్లు కనఁబడుచున్నవి. 1. సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారు, 2. అజాతి వీరశైవ సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారు. తొలిపేరితో నున్న శాసనములు 1440 మొదలు 1480 శ. సం. వఱకును_రెండవ పేరుగలవి 1464 లో నొకటి (సందిగ్ధ కాలముతోను) 1484 లో మూఁడు శాసనములలోను గనుపట్టుచున్నవి. కాని వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యవారి శాసనమొకటియును గనుపట్టలేదు. నెం. 205 సం. 1938, శాసనములో సిద్ధభిక్షావృత్తి అయ్యకు "శ్వేతాంబర తల గొండగండ, బిజ్జల రాయమానమర్దన" యను బిరుదములున్నవి.

శాంతభిక్షావృత్తి, సిద్ధభిక్షావృత్తి, అజాతి వీరశైవ సిద్ధభిక్షావృత్తి అను నీ ముగ్వురును భిన్నులా? అభిన్నులా? అనునంశము తేటపడవలెను. అభిన్నులనినచో సుమారు శ, స. 1340 నుండి శ. సం. 1484 వఱకును 144 సంవత్సరములు ఒక్క వ్యక్తియే యధికారమున నుండెనని యూహించుటకు వీలులేదు. ఒక యధికార పీఠమునే భిన్నభిన్నవ్యక్తులు వేర్వేరు కాలములలో భిన్ననామములతో గురుపరంపరగా పరిపాలించియుండవచ్చును. అట్లయినచో వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి యతినాథుఁడు

ప్రకృతము ఏర్పడిన గురుపరంపరలో నొకఁడయి యుండవచ్చును. ఈయూహయే సత్యమైనచో ఈవారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి యెప్పుడు పాలించియుండవచ్చునో తెలియుట కవకాశము లేదు. ఈ పేరు శాసనములలో నేను వెదకినంతవఱకుఁ గనుపట్టలేదు. శాంతభిక్షావృత్తి నామము సుమారు శ. సం. 1346—1479 వఱకును, సిద్ధభిక్షావృత్తి నామము శ. సం. 1440 మొదలు 1480 వఱకును, అజాతి వీరశైవ సిద్ధభిక్షావృత్తి నామము శ. సం. 1464 మొదలు 1484 వఱకును శాసనములలో గనుపట్టుచున్నది. పయివానిలో శాంతభిక్షావృత్తిని జేర్కొన్న (48 నెం.రు 1915 ఎ. డి.) శాసనము కాలము కుదరక తప్పుగానుండుటచేతను (1933 వ. సం. 379 వ-నెంబరు) శాసనము అసంపూర్ణముగాను కేవలము శోభకృత్ అనిమాత్రముండి శక సంవత్సరము చేర్కొనకుండుటచేతను, అందు పొరపాట్లున్నవని వానిని పరిహరించినచో సిద్ధభిక్షావృత్తి శ. సం. 1440—1480 వఱకును 40 సం.రములు, అజాతివీరశైవ సిద్ధభిక్షావృత్తి శ. సం. 1480 నుండి తరువాతను పాలించెనని యూహింపనగును.

శ్రీకృష్ణరాయలు క్రీ. శ. 1509 అనగా 1431 శ. సం. పాలనకు వచ్చిన తరువాత కొంచెము కాలములో ముక్తిశాంతభిక్షావృత్తి పాలనమంతముకాఁగా, 1440 శ. సం. సిద్ధభిక్షావృత్తిపాలనకు ముందు కొన్ని సంవత్సరము లీ 'వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి' పాలనము జరిగి యుండవచ్చును. ఈయూహ సత్యమైనచో వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి యతినాథుని మనుమఁడును, తాతగారి పరిణతవయః కాలముననే ప్రసిద్ధికి వచ్చియుండవచ్చును. లేకున్నచో వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి యతినాథుని మనుమని నంతగాఁ గవి ప్రశంసించియుండఁడు. యతినాథునికి స్థానమునుబట్టియు అధికారమునుబట్టియు వచ్చిన గొప్పఁదనము అతని కొమారునియందును మనుమని యందును ఆయన జీవితకాలముననే సంక్రమించియుండవచ్చును. కవి వర్ణనను పరిశీలించినను కృతిభర్తహితునియందు విశేషము చెప్పికొనందగిన ప్రభావాదికముగాని మహత్త్వముగాని కనుపట్టదు. కాఁబట్టి తాతగారి ఖ్యాతివలనను గొప్పదనమువలనను వీనికిని ప్రాముఖ్యమేర్పడి యుండుననుట యుక్తమని తోఁచుచున్నది.

అప్పుడు శైవాచార సంగ్రహకృతిభర్త శ. స. 1440 కి ముందు (1518 క్రీ. సంవత్సరము) ఉండి ఈ గ్రంథమును కృతిపొందియుండవచ్చును.

కృతికర్తయైన తిమ్మకవి మల్లయమంత్రికి పెదతండ్రి కుమారుఁడైనచో 1470 (క్రీ. శ.) ప్రాంతమున నుండి యుండవచ్చునని తేల్చితిమి. ఆకాలమునకును ప్రస్తుతము తేలిన 1518 క్రీ. శ. సంవత్సరమునకును సుమారు 48 సంవత్సరములు భేదము కన్పించుచున్నది. తిమ్మకవి క్రీ. శ. 1470 ప్రాంతములో చిన్నవాఁడయియుండి 60 సంవత్సరముల వయసులోపున నీగ్రంథమును రచియించి యుండవచ్చునేమో.

మొత్తముమీఁదఁ దిమ్మకవి కృష్ణరాయల కాలమువాఁడై యుండియుండవచ్చునని తోఁచుచున్నది. క్రీ. శ. 1510 సం.ర. సమీపమున నీగ్రంథము రచియింపఁబడినట్లు తోఁచుచున్నది.

ఇంతియకాక కృతిభర్త పండితారాధ్య మహాదేశికుని శిష్యుఁడనని చెప్పియున్నాఁడు. ఈ పండితారాధ్యుఁడెవ్వఁడో యెప్పటివాఁడో, అతని మహత్త్వపాండిత్యములేవో తుది కేగ్రామవాసుఁడో కూడఁ దెలుపలేదు. కాఁబట్టి యీ మార్గమునఁ గవికాలము నిర్ణయించుట కాధారములేదు. తిమ్మకవి శివకవులనుగాని, భవికవులనుగాని యెవ్వరినైన స్తుతింపలేదు. అతఁడు గ్రహించిన శైవమత ప్రతిపాదక సంస్కృత గ్రంథములైన 'శారదాతిలకము' 'శైవరత్నాకరము' కాలమును దెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నింపవలయును. పై విచారణమున నీ గ్రంథము క్రీ. శ. 1510 వ సం.రమునకు వ్రాయఁబడియుండునని తాత్కాలికముగా నిర్ణయము చేయఁబడినది.

కవిత్వము

ఇది కేవల విషయప్రధానమైన మతగ్రంథముగావున నిందుఁ గవిత్వమునుగూర్చి విశేషము విమర్శింపవలసిన యవసరములేదు. పద్యములు పాదపూరణాదులు లేక కొంత బిగువుగలిగియున్నవి. చాలవఱకుఁ గవి లాక్షణికుల మార్గమునే యనుసరించినట్లు తోఁచుచున్నది. శివకవులలోఁ గలవని సామాన్యముగాఁ జెప్పఁబడునట్టి యతిప్రాసాది విశేషములుగాని ప్రయోగములుగాని యీ గ్రంథమునందులేవు.

సంస్కరణము

ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకాగారముననున్న ప్రతుల ననుసరించియే యీ ముద్రణము చేయఁబడినది. అందుఒక తాటియాకుప్రతి ఒక కాకితపు ప్రతియు నున్నవి. కాకితపుఁ ప్రతి తాటియాకు ప్రతినిజూచి వ్రాయంబడియున్నట్లు తోచుచున్నది. వ్రాయసగాండ్ర తప్పులు అధికముగానున్నవి. పాఠభేదములుగాని గ్రంథపాతములుగాని విశేషము లేవు.

ఈ గ్రంథమును సంస్కరించి ప్రచురింపవలసినదని నన్నడిగిన పుస్తకాగారాధికారులకు వందనములు— సిద్ధభిక్షావృత్తి కాలవిషయమున నేను చేసిన పరిశోధనము మున్ముందు ఇతర గ్రంథముల కాలనిర్ణయ విషయమున పనికివచ్చునేమోయని యాసించుచున్నాను.

వాల్తేరు,
19—1—51

ఇట్లు—సుజనవిధేయుడు,
సోమయాజి

శ్రీశైవాచారసంగ్రహము

తప్పొప్పుల పట్టిక

పుట.	పంక్తి.	తప్పు	ఒప్పు
7	14	బహాశని	బహ్వాశని
10	4	నిలిచి	నిలిపి
,,	14	బధము	బంధము
,	22	ణాఖ్యమున	ణాఖ్యమన
11	16	గావిచిన్	గావించిన్
12	28	అంగుష్టంబున	అంగుష్ఠంబుల
14	24	మ్యూత్మ్రరాకాయ	మూర్త్యాత్మ్రకాయ
16	1	యగుశాంతి	యవుశాంతి
23	20	సుమబండ్డసరము	సుమంబద్ధసరము
30	12	నకల...బడయ	సకల...బడయు
84	2	ప్రసంబుల	ప్రసవంబుల
87	6	బ్రియతుఁడ	బ్రయతుఁడ
89	5	కలరిగ	కలగర
46	10	సంగ్రహాంబును	సంగ్రహాంబను
52	2	చుక్కల	చుక్కలు
,,	17	పలము	ఫలము
,,	F.N.	సాంజ్ఞ	సంజ్ఞ
58	18	వారాణశీ	వారాణసీ

ఈపుటలో అనేక స్థలముల 'ఫలము' అను శబ్దము 'పలము' గా నచ్చుపడినది.

పుట.	పంక్తి.	తప్పు	ఒప్పు
55	8	న్వాయంభువ	స్వాయంభువ
,,	21	భరపరా	భవపరా
56	11	కుస్	కుశ్
,,	28	నంకరము	సంకరము
61	26	భూజింప	బూజింప
65	2	పంతం	పరతం
,,	5	పారయందు	పొరఁడు
67	26	మనుజుఁడు	మనుజుని
68	11	వాశిష్టంబు	వాశిష్ఠంబు

పైని నిరూపింపబడిన స్థలములలోఁగాక మఱి కొన్నియెడల చిన్నచిన్న స్ఖాలిత్యము లున్నవి. అవి మిక్కిలి సులభముగా తెలియఁగలవని విడిచితిని.

ఓమ్

శైవాచారసంగ్రహము

ప్రథమాశ్వాసము

ఉ. శ్రీరమ్యాబ్జదళాక్షముఖ్య సురసంసేవ్యుండు, కృష్ణానదీ
తీరస్థాయుఁడు, మల్లికార్జున మహాదేవుండు, శ్రీశైలరా
డారాముండు, శివామనోహరుఁడు, నిత్యానందచిద్రూపుఁ డిం
పారన్ విస్నయగస్నధీమణి కభీష్టార్థంబు లిచ్చున్ దయన్. 1

వ. అని యిష్టదేవతా ప్రార్థనంబుఁ జేసి పురాతనాద్యతన సుకవి సంకీర్తనం బాచరించి సకలలోక హితార్థంబుగా నొక్క ప్రబంధంబు నిర్మింపవలయునని తలంచినంత. 2

సీ. అఖిల జగత్కర్తయగు నుమాభర్తకు
శ్రీనగాధిపునకు సిద్ధలింగ
తనునకు మల్లికార్జున మహాదేవున
కపరావతారమై యఖిలదిశలఁ
జెలఁగి వారాణసీ సిద్ధభిక్షావృత్తి
యతినాథు నాత్మజుఁడై ధరిత్రి
వీరశైవాచార విభవంబు విశదంబు
గాఁ బ్రతిష్ఠించి యక్కజముగాఁగ

గీ. సకల ధర్మంబులును సప్తసంతతులును
భూతదయయును నాశ్రితపోషణంబుఁ
బ్రణుతికెక్కిన గేమయ ప్రభునిసుతుఁడు
వీరభద్రుండు పెంపొందు విమలకీర్తి.

సీ. ఫాలనేత్రము లేని ప్రమథాధినాథుండు
కరటివక్త్రుఁడు గాని గణవిభుండు,
యజ్ఞవిఘ్నంబు సేయని వీరభద్రుండు
గోత్రభేదంబు గైకొనని గుహుండు,
పశువువేషము ధరింపని నందికేశుండు
రమ్యత్వమెడలని రాజరాజు,
తనువికారంబు పొందని భృంగిరిటిమూర్తి
కందు మైఁ జెందని చందురుండు,

గీ. భూరిగాంభీర్య విక్రమ భూరిశక్తి
పరమ విజ్ఞాన వితరణ భక్తిభావ
రమ్యకాంతుల గేమయప్రభుని సుతుఁడు
వీరభద్రుండు పెంపొందు విశదకీర్తి. 4

క. ఆ వీరభద్రునకు హితుఁ
డై వెలసినయట్టి పుణ్యుఁ డనవరతంబున్
శైవార్చన సంపన్నుఁడు
భూవినుతుఁడు గన్నమంత్రిపుంగవుఁ డొప్పున్ 5

శా. భారద్వాజ పవిత్రగోత్రుఁడు జగత్ప్రఖ్యాతుఁడుద్యద్యశః
ప్రారంభుండగు గన్నసైన్యపతి సత్పౌత్రుండు శ్రీయాజ్ఞవ
ల్క్యారూఢాన్వయ దీపకుండయిన విస్సామాత్యపుత్త్రుండు, వి
ద్యారాజీవభవుండు గన్నయమహోదారుండు ధీరుండిలన్. 6

ఉ. నిత్యయశోవిశాలుఁడును నీతియుగంధరుఁ డద్రిధీరుఁ డా
దిత్యసమానతేజుఁడు సుధీనుతుఁడున్నత ధర్మశీలుఁడున్
సత్య వివేక భూరిగుణసాంద్రుఁడు పిల్లలమర్రిగన్ననా
మాత్యుఁడు చెప్పనొప్పు మహిమన్విలసిల్లుచు నెల్లదిక్కులన్. 7

వ. అమ్మంత్రిశేఖరుం డొక్కనాఁడు వివిధశైవాగమ పురాణేతిహాస
కథావినోదంబులఁ బ్రొద్దుపుచ్చుచుఁ బ్రమోదంబున. 8

క. అనుపమచరితుఁ బరాశర
మునిగోత్రజు నన్నుగుంట ముఖ్యుల నిలయున్
ఘనుని నహోబల మంత్రిం
ద్రుని నందనుఁ దిమ్మనార్యు నుతగాంభీర్యున్. 9

క. రప్పించి సమ్మదము మదిఁ
జిప్పిల ధనకనకరత్న చేలములఁ బ్రియం
బొప్పార నొసఁగి నాతో
నప్పుడు గంభీరఫణితి నతఁడిట్లనియెన్. 10

ఉ. నీవు మహానుభావుఁడవు నిర్మలబుద్ధి జగద్ధితంబుగా
శైవపురాణ సంహితల సారము సర్వము సంగ్రహించి ధా
త్రీ విదితంబుగాఁగ నొనరింపుము పెంపున నాకు నంకితం
బై విలసిల్ల నొక్కకృతి యార్యుల కెల్లను సమ్మతంబుగన్. 11

వ. అది శైవాచార సంగ్రహంబను పేరఁ బ్రసిద్ధంబుగా వెలయవలయు
నని బహుమానపూర్వకంబుగాఁ గర్పూర సహితంబుగాఁ దాం
బూలం బొసంగిన నంగీకరించి. 12

క. ఆశాపాశ విముక్తున
కాశావిదితునకుఁ బండితారాధ్య మహా
దేశిక శిష్యునకును వా
రాశి గభీరునకు సుగుణ రమణీయునకున్. 13

క. వీరాంబా నందనునకు
ధీరునకు వివేకనిధికి ధీమంతునకున్
సారోదార కళానిధి
కారూఢ శివార్చనా మహాత్సుక్యునకున్. 14

క. అహిమకర విపుల తేజున
కహికంకణ సక్తమానసాంభోజునకున్
మహనీయధృతికి సుమతికి
మహిమోపేంద్రునకు గన్నమంత్రీంద్రునకున్, 15

వ. అనుపమజ్ఞానాభివృద్ధియు, నభిమతార్థసిద్ధియుఁగా నా యొనర్పం
బూనిన శైవాచార సంగ్రహంబను కృతికిఁ బ్రస్తావం బెట్టిదనిన. 16

చ. ఇహపర సౌఖ్య హేతువగు నీశ్వరపూజయొనర్పఁగాఁదగున్
మహితవిభూతి నిద్ధరణిమండలిఁగల్గిన భక్తకోటికిన్
విహితముగాఁగఁ దత్క్రియల విశ్రుతభంగు లెఱుంగఁజెప్పెదన్
బహుళ పురాణశాస్త్ర పరిపాటి ధ్రువంబగు పూర్వసమ్మతిన్. 17

గీ. నరుఁడు పుణ్యోదకముల సుస్నాతుఁడగుచు
నియమములు దీర్చి యత్యంత నియతుఁడగుచు
శంభుపూజాస్థలంబు నిశ్చలతఁ జేరి
ధరణి మంత్రితజల పవిత్రంబుఁజేసి. 18

వ. ఆసన భేదంబులు వివరించెద. 19

సీ. జ్ఞానసంసిద్ధి కృష్ణాజినంబునఁగల్గు
వ్యాఘ్రచర్మమున మోక్షార్థసిద్ధి
యాభిచారికసిద్ధి యసితకంబళమున
నరుణకంబళము వశ్యప్రదంబు
తెల్లకంబళము శాంతిదము మోక్షదమును
చిత్రకంబళ మిష్టసిద్ధినిచ్చు
స్తంభనకరము పీతచ్ఛాయ కంబళి
పౌష్టికంబుల మేలు పట్టుచదర

తే. పౌష్టికములందు వశ్యప్రపంచములను
దర్భపీఠంబు లెస్స శుద్ధస్థలమున
వీనిలో నాసనంబు గావించి యొకటి
యొప్పఁగా భూతి చల్లి కూర్చుండవలయు. 20

వ. మఱియు వైణికాసనంబున దారిద్ర్యంబును, దారుకాసనంబున
దౌర్భాగ్యంబును, ధరణీతలంబున దుఃఖప్రాప్తియుఁ, బాషాణం
బున రోగోత్పత్తియుఁ, దృణాసనంబునఁ గీర్తిహానియుఁ, బల్లవాస
నంబునఁ జిత్తవిభ్రమంబునుఁ నగుంగావున వీని వర్జించునది. 21

వ. మఱియు విభూతిధారణంబు సేయునది తత్క్రియం బెట్టిదనిన.

క. శుభములకు మూలమై జగ
దభినుత సౌభాగ్యలక్ష్మి కావాసంబై
యభినవ మహిమల కిరవగు
విభూతి మహాత్మ్యమింత వివరింతుఁ దగన్. 22

చ. పలికె భవాని శంభునికిఁ బ్రాంజలియై భవుభక్తిఁ జూఁచినన్
దలఁచిన ముట్టినన్ వినినఁ దాల్చినఁ సిద్ధిఘటింపఁజాలు న
త్యలఘు విభూతి లోకముల కద్భుత లీలల నే పదార్థమ
గ్గలము శుభప్రదంబు పలుకందగు దాని దయాపయోనిధీ. 23

చ. అనవుడు శంకరుండు జగదంబకు నిట్లను మంగళార్థమున్
ఘనతర సిద్ధిహేతువును గావుననుజ్జ్వల భూషణంబుగా
మునుదయ చేసితిన్ భసితమున్భువనంబుల కవ్విభూతిఁ బెం
పును దురితక్షయంబునగుఁ బుణ్యమునబ్బు వశిత్వసిద్ధితో. 24

వ. అదియును నైశ్వర్యకరంబున విభూతియు, భాసనంబున భసితం
బును, సమస్త పాపభంజనంబున భస్మంబును, ఆపత్సంరక్షణంబున
క్షారంబును భూతప్రేత పిశాచ బ్రహ్మరాక్షసాపస్మార గ్రహచోర
సర్ప వ్యాఘ్రాది రక్షణంబున రక్షయు నన నేను తెలుంగులయ్యె.
తదుత్పత్తి ప్రకారంబు వివరించెద. 25

సీ. కపిలవర్ణముగోవు కడునొప్పు నందనా
జనియించెఁ దద్గర్భమున విభూతి
నల్లని మొదవు వర్ణనకెక్కు భద్రనాఁ
దద్గర్భమున భసితంబు పుట్టె
నెఱ్ఱని ధేనువు నేపారు సురభినాఁ
గలిగె భస్మంబు తద్గర్భమునను
బొగచాయ గలయావు పోలు సుశీలనా
క్షారంబు వొడమెఁ దద్గర్భసరణి

తే. చిత్ర వన్నియల రుచిర సిదిదాల్పు
నిట్టి సుమనోభిధాన మంగీకరించి
ప్రభవమొందెఁ దదీయగర్భమునరక్ష
సంచలములేక యిట్లుద్భవించె భూతి. 26

వ. సద్యోజాతముఖంబున విభూతియు, వామదేవ వదనంబున భసితంబును, అఘోరవదనంబున భస్మంబును, తత్పురుషాననంబున క్షారంబును, ఈశాన వక్త్రంబున రక్షయు నుదయించుటఁజేసి తద్వక్త్ర క్రమంబున భూతిధరించు పురుషుండు రుద్రుండగు సందేహము లేదు. నిత్యకార్యంబులందు విభూతియు, నైమిత్తిక క్రియల యందు భసితంబును, ప్రాయశ్చిత్త కరణంబులయందు భస్మంబును, మోక్షకర్మంబులయందు క్షారంబును, భయరక్షా ప్రయోగములయందు రక్షయు ధరియించునది. గ్రంథాంతరంబునఁ జెప్పిన తెఱంగున భస్మంబు శైవంబగు తేజోరూపంబని మానవీయ సంహితంబలుకు. మఱియు జాబాలో పనిషత్తున నొడివిన విధంబు వివరించెద. 27

గీ. వసుధ వాడమె సద్యోజాత వక్త్రమందు;
నుర్వీఁబుట్టెనివృత్తి; యందుద్భవించెఁ
గపిలధేనువు నందనాఁ; గలిగె దాని
గోమయమున విభూతి యత్యుగ్రమహిమ. 28

సీ. వామదేవాననంబున వారితత్వ
మందునుఁ బ్రతిష్ఠ దానభద్రాఖ్యఁదనరు
కృష్ణవర్ణము ధేను వాగోమయంబు
నందు భసితంబు క్రమమున నంకురించె. 29

క. జనియించె నఘోరముఖం
బున ననలంబందు విద్య పుట్టఁగలిగె దా
[నను రక్తవర్ణ] సురభియు
నన, భస్మము దాని గోమయంబునఁ బొడమెన్, 30

క. తత్పురుషముఖజ మనిలము
తత్పుత్త్రిక శాంతి ; మొదవు ధవళచ్ఛవి నం
దుత్పాదిల్లె సుశీల ; జ
గత్పావని పేడవలన క్షారము గలిగెన్. 31

గీ. కలిగె నీశానముఖమున గగన ; మందు
శాంత్యతీతాఖ్య జనియించె శంభుమేన
నంద చిత్రాంగి సుమనస్సమాఖ్య మొదవు;
సముదితంబయ్యెఁ దద్గోమయమున రక్ష. 32

వ. మఱియు విభూత్యాది పంచకంబునకు రుద్రాంగత్వంబు వివరించెద.
అగ్నిమండలంబు నడుమ నగ్నిజ్వాలావృతుండును, గళదశక
యుక్తుండును, శక్తి స్వస్తికాది రుచిరహస్తుండును నగు రుద్రునిం
దలఁచి తద్వహ్నియందు విభూత్యాదులు సంపాదించెదనని సంక
ల్పంబు సేయునది. మఱి గోవుల లక్షణంబు వివరించెద.
వికటాంగియు వెఱ్ఱియు బహాశినియు దుష్టను అలసయు శివ
చిహ్నాలు లేనిదియుఁ బునర్ధేనువు కృశించినదియుఁ బాలు లేనిదియు
నింద్రియరహితయుఁ గసవు మేయనిదియును వెంద్రుకలును
కార్పాస వస్త్రశకలని చయంబు భక్షించునదియును ఈచుకొన్న
దియు నవప్రసూతియు రోగిణియు నైన గోవుల గోమయంబు మాని,
యప్రశస్తభూమి పతితంబును దుర్గంధయుక్తంబును బ్రాచియు నైన
గోమయంబు విడిచి, ప్రశస్తంబగు గోమయంబు దెచ్చి యుత్పత్తి
స్థితి సంహారభేద గణితంబులుగా సద్యోజాతాది పంచబ్రహ్మ
మంత్రంబులు పంచప్రణవ పంచబీజ పురస్సరంబుగా నుచ్చరింపుచు,
గ్రహణంబును బిండీకరణంబును శోషణంబును దహనంబును వస్త్ర
శోధనంబును గావించి, విభూత్యాది పంచకంబుత్పాదించి, యశోక
బిల్వ చూత దారువులంజేసిన పదిలంపు మంచి బరిణెలంగాని
లోహపాత్రలంగాని క్షాళనమార్జనాది శోధన ప్రయత్నంబుల సంగ్ర
హించునది. మఱియు శైవపురాణంబున వాయవీయ సంహితం
జెప్పిన విధం బెఱిఁగించెద. 33

సీ. కపిలధేనువుపేడ గగన మార్గమునందుఁ
బడఁ బాఁటె మీఁదనే పట్టవలయుఁ
బడిన, దుర్గంధంబుఁ బర్యుషితంబును
నతికఠినంబును ననుకుఁగాక
యుండంగఁ గ్రిందును నుపరిభాగంబును
బుచ్చి యత్నమునను దెచ్చునదియుఁ,
దద్గోమయంబు ముద్దలుచేసి యెండించి
హరవహ్ని మూలమంత్రాభిహుతము

తే. గానొనర్చి యవశ్యంబు గాకయొనరి
పక్వమగునట్టి తెల్లని భస్మమమరఁ
జీర వడివెట్టి తగిన యా దారుపాత్రఁ
బోయఁదగు మంత్రయుక్తిఁ బ్రస్ఫుటముచేసి. 34

గీ. దారువున నొండె లోహపాత్రమున నొండె
స్ఫటిక శశికాంతముఖ శిలా ప్రతతినొండె
మంటినొండెను వస్త్రచర్మములనొండె
మృదువుగా భస్మపాత్ర నిర్మింపవలయు. 35

వ. మఱియు నలాబు నారికేళముఖ ఫలాదికంబులనైన భస్మధారణంబు నిర్మించి యందుఁ బ్రస్థపరిమితంబగు భసితంబు సంగ్రహించి యామ్య హస్తముననొండె చరమహస్తమున నొండె ధరియించునది. అశుద్ధ స్థలంబున నశుచిహస్తంబునఁబట్టక, నీచాంగ సంస్పర్శంబుసేయక, తదుల్లంఘనంబును దదుపేక్షయు నాచరింపక, మంత్రయుక్తిం బ్రయోగించునది. మఱియు కామికాగమంబున నీశ్వరుం డానతిచ్చిన విధంబు వివరించెద. 36

మ. రమణీయోజ్జ్వల భూతికల్పిత పవిత్రస్నాన మాగ్నేయ మ
శ్రమతం దత్కృతి భక్తిముక్తులగు సంస్కార ప్రభేదస్ఫుట
క్రమత స్నాల్గు తెఱంగు లాభసితముం గల్పానుకల్పోపక
ల్పములుం మూఁడున కల్పకంబునను గల్పం బెట్లుఁడామాటికిఁ.

సీ. తెవులేమియును లేక సవరనై దృఢమైన
యంగంబుగల కరియావుదోఁడేఁ
గపిల ధేనువుదోఁడె గరగరనైన గో
మయము సద్యోజాత మంత్రయుక్తి
నలిన పత్రంబున నభమునంద గ్రహించి
వామదేవమున దుర్వార నియతిఁ
బలుముద్దచేసి నిర్మలభూతి నెంచించి
యది యఘోరమున రుద్రాగ్నియందు

తే. దహన మొనరింపఁ గల్పంబు తద్విభూతి
వశ్యమగు శుష్కగోమయ వశ్యరజము
పూర్వ పరిపాటి మనుయుక్తముగ దహింపఁ
గల్పతత్త్వజ్ఞులది యనుకల్పమంద్రు 38

క. పాకస్నానము భసితము
కోకను శుచియై పవిత్ర గోమూత్ర కృత
స్వీకృత పిండీకృత పూ
ర్వాకృతి నుపకల్పసంజ్ఞ యగు దగ్ధంబై 39

వ. అమంత్రకంబై యన్యాపాదితంబైన భస్మంబకల్పకంబు. 40

గీ. బ్రాహ్మణక్షత్త్ర వైశ్యవర్ణముల వారి
కర్హములు కల్పముఖ్యంబులైన మూఁడు
భస్మములును; నమంత్ర సంపాదితమగు
భూతి యితరులకెల్లను బూయవచ్చు. 41

వ. వీనిలో నొకటి కనకాది పాత్రములయందు సంగ్రహించుకొని
తద్భస్మంబునఁ ద్రిసంధ్యలయందును స్నానము సేయునది.
మఱియుఁ గ్రియాసారంబునఁ జెప్పిన తెఱఁగు. 42

క. ఈలాగు విధికృతంబగు
నా లలితవిభూతిఁ జేయనగు స్నానము ప్ర

క్షాళిత కరచరణుఁడు మో
క్షాళికి [1] నియమంబునై యఖండితభక్తిన్. 43

వ. మఱియు భస్మము ప్రయత్నంబున రేణువులు భూపతనంబు గాకుండ హస్తంబునందు నిలిచి నిర్మలవారి యుక్తంబుగా నెనిమిదిమాఱులు పంచాక్షరంబు లుచ్చరించుచు, శిరస్సునందు నీశానమంత్రంబునను, ఆననంబునఁ దత్పురుష మంత్రంబునను, వక్షంబున నఘోర మంత్రంబునను, గుహ్యంబున వామదేవ మంత్రంబునను, పాదంబుల సద్యోజాత మంత్రంబునను, కరంబులఁ బరిమార్జనంబుచేసి, సర్వాంగములయందు నుద్ధూళనము చేయునది. ఇది యాగ్నేయ స్నానమంత్రము. 44

మ. యతికృత్యంబు విశుద్ధ భస్మకృత భవ్యస్నానమాగ్నేయ సం
జ్ఞితమా ంబున నెక్కు[3] రంధ్రమున హింసింపఁ జెడుఁ జంతువుల్
క్షితినా స్నాపనసంబు ప్రాకృతము భాషింపంబడుఁ బ్రాకృతా
గతముఁ బధములంచు భస్మపరిషేకం బొప్పు బంధఘ్నమై (?)

వ. అని వాశిష్ఠలైంగ్యంబులం బల్కు. మఱియు శివధర్మోత్తరంబునఁ జెప్పిన తెఱంగు. 46

శా. వారిస్నానముకంటె నెక్కుడిల దుర్వార ప్రభావాదిక
స్ఫారజ్ఞాన వివర్ధనస్ఫురణ భస్మస్నాన మీరెంటిలో
సారాంశజ్ఞత సారవారుణజడ స్నానంబు వర్జించి యా
చారార్థం బొనరింపఁగాఁదగు శుభస్నానంబు నాగ్నేయమున్. 47

వ. మఱియు లోకోత్తరంబున. 48

మ. సలిలస్నానము వారుణాఖ్యమున, భస్మస్నానమాగ్నేయమై
చెలువొందు, న్నిలసాతపంబయినవృష్టిన్ దివ్యసంజ్ఞంబు భా
సిలు, వాయవ్యమనంగ గోఖురరజస్సేకంబునన్, బ్రాహ్మమిం
పలరున్ మానస మంత్రయోగమునఁ బ్రఖ్యాతంబు లీస్నానముల్.

---

1. మోక్షాళిత నియమంబు నయ్యఖండితభక్తిన్. అని. కా. ప్రతి.
2. ఆగ్నేయ. కా. ప్రతి. 3. రంధ్రమున కా. ప్రతి.

గీ. దివ్య వారుణాగ్నేయ వాయవ్యములును
బ్రాహ్మమునునను నీస్నాన పంచకంబు
నందు నుత్తమ మనికాదె యభవుఁడాది
లీల నొనరించె భసిత ముద్ధూళనంబు. 50

క. పరమేష్ఠియు సురలును గి
న్నరులును యక్షులు మరుద్గణంబులు మునులున్
గరుడ పితృ భూతముఖ్యులు
పొరిపొరిఁ బూయుదురు స్నానమున భస్మమ్మున్. 51

క. కావున భస్మస్నానము
శైవముఁ బోల్పంగ లేదు; సంప్రాప్తభవపా
శావలియై నరుఁడుండును
బావన శివలోకసౌఖ్య భరితుండగుచున్. 52

మ. సమదేభంబుల సహ్యసింహతను సంస్పర్శన్మృతిన్ బొందు చం
దమునం గ్రాఁగు గ్రహంబులున్ గుటిలభూతప్రేత సంఘాతమున్
భ్రమదాహజ్వర గుల్మరోగ పవనాపస్మార కుష్ఠాది రో
గములున్ దుష్టభయంబులున్ భసిత సేవంబొప్పఁ గావి చినన్. 53

గీ. శ్రుతి నకార్య సహస్రంబుఁ జేసియైన
యత్నమున భస్మమునఁ దానమాడు నెవ్వఁ
డతని తత్సర్వ కలుషంబు లపహరించు
ఘోరమనలంబు వనములు గాల్చుభంగి. 54

వ. అనుచు లైంగ్యంబునను స్కాందంబునను బలుకు. మఱియు శివ
ధర్మోత్తరంబునఁ జెప్పిన తెఱంగు. 55

క. నయమేది నరుఁడు క్రూరత
భయద మహాపాత కోప పాతకయుక్తుం
డయినను భస్మస్నానము
నియతిం బొనరించి వాని నిరసించుదుదిన్. 56

క. నియత స్నానము విజితేం
ద్రియుఁడై భస్మమున నాచరించిన నరుఁడెం
తయు మహిమ నేకవింశా
న్వయయుతుఁడై పరమపదమునను వర్తించున్. 57

క. ధర యోగి త్రిసంధ్యల నా
చరణతల శిరస్కమైన సర్వాంగమునన్
వరభస్మచూడినను సు
స్థిరముగ వేగంబె యోగ సిద్ధింబడయున్. 58

వ. మఱియు భీమాగమోత్తరంబున. 59

గీ. ధర్మ మెయ్యది సకల తీర్థములునాడ
నెన్నియజ్ఞంబులును జేయ నేమిఫలము
కోటిగుణితంబు దానికెక్కుడుగఁ బడయు
మహిమ మనుజుండు ఫలము భస్మమునఁదోఁగి. 60

వ. మఱియు భస్మస్నానంబున విశుద్ధాత్ముండును జితేంద్రియుండును జితక్రోధుండును నై పురుషుండు మత్సమీపంబునకువచ్చి పునరావృత్తి లేకయుండునని శివుఁడు లింగపురాణమునను బలుకు. మఱియు భస్మస్నానమునకు నుత్కృష్టంబును బవిత్రంబు నగు స్నానంబు లేదని సురలకుంజెప్పి శివుండు తాను భస్మస్నానంబు చేసెనని స్కాందపురాణంబునఁ బలుకు. మఱియు భస్మస్నానంబును బంచాక్షర జపంబును లింగార్చనంబును నగు నీ మూఁడును బరిత్యజింపక యాచరించునదియని గరుడపురాణంబునఁ బలుకును. ప్రణవపూర్వకంబగు పంచాక్షరంబున భస్మోద్ధూళనంబును, మధ్యమానామికాంగుష్ఠంబున భస్మత్రిపుండ్రంబును భక్తినిత్యంబును నాచరించునదియని వాశిష్ఠ లైంగ్యంబులం బలుకును. మఱియు భూతిధారణ స్థానంబులు వివరించెద. 61

సీ. శిరము లలాటంబుఁ జెవులుఁ జక్షుస్సులు
నాసికాభాగ మాననము గళము
భుజ శిరస్సులు భుజంబులును మోచేతులు
మణికట్లు హృదయపద్మంబు నాభి

గుహ్యప్రదేశంబు గుద మూరుయుగమును
జాను ద్వితయమును జంఘయుగళి
గుల్ఫదేశంబు లంఘ్రులు రెండు వీపును
బరికింప నివియు ముప్పదియు రెండు

తే. స్థానకంబు లిచ్చోటను సంతతంబు
భూతి ధరియించునదియని భువనహితము
గాఁగ వివరించె శైవదీక్షా విచిత్ర
ధన్యచారిత్రసుప్రభేదంబునందు. 62

క. రుద్ర ధ్యానము గల భ
స్మద్రవ లిప్తాంగకుండు సతత విముక్తుం
డుద్రిక్త క్షయ కుష్ఠా
ద్రవనిష్ఠాంగుఁడైనఁ దేజస్వియగున్. 63

వ. అని గ్రంథాంతరంబునఁ బలుకు. 64

గీ. శివుఁడు విష్ణువు బ్రహ్మ వాసవుఁడు మొదలు
దిక్పతులు సురల్ తక్కిన దేవయోను
లంబికా రమా వాఙ్మాతృకాది సతులు
భూతిఁ దాల్తు రాలేపత్రిపుండ్రకముల. 65

క. భసిత త్రిపుండ్రకమ్మును
భసితోద్ధూళనము నెట్టిపట్టున మోక్ష
వ్యసనుఁడు విడువఁగఁ జనదని
సుసమాహిత వాక్యభంగి శ్రుతులుం జాటున్. 66

మ. జనలోకస్థిరకీర్తనం గలితభస్మచ్ఛన్నసర్వాంగుఁ దా
ననువర్తించు నమస్కరించు నుతిసేయం జొచ్చు సద్భక్తి మైఁ
గని యెవ్వాఁడతఁ డద్భుతావహ మహాఘస్తోమసంయుక్తుఁడై
నను శుద్ధుండగుఁ దత్క్షణంబ యని కానంబల్కు స్కాందంబునన్.

వ. మఱియు రుద్రాక్ష మాహాత్మ్యంబు వివరించెద. 68

సీ. పూర్వకాలమున శంభుని గుమారస్వామి
తనర రుద్రాక్ష సంజనన విధము
నవి ధరింపఁగనైన యతిశయ ఫలమును
నడిగిన నద్దేవుఁ డనియె నిట్లు
మును పురత్రయము నిమ్ములఁ దహించుటకునై
నిశ్చలదృష్టినే నిల్చుటయును
అక్షికోణంబుల నశ్రుబిందులు జాఱి
భూమిపై నొలుకు నంబువులవలనఁ

తే. బుట్టె రుద్రాక్షజాతులద్భుతముగాఁగ
వానినేమంబు చేగొన్నవారికబ్బు
భక్తిగోవుల వేయింటిఁ బాత్రులకును
దానమిచ్చినఁ బెంపొందు తత్ఫలంబు. 69

వ. మఱియు దర్శన స్పర్శనంబులఁ దద్ద్విగుణ త్రిగుణ ఫలంబు. తద్ధారణ క్రమంబు సమంత్రకంబుగా వివరించెద. భస్మస్నానంబును త్రిపుండ్ర ధారణంబును జేసి శిఖను నేకముఖంబగు రుద్రాక్షం బొకటి శ్రీ సదాశివాయనమః యనియును, శిరంబున రెండు మూఁడు ద్వాదశ ముఖంబులవి మూఁడు వహ్ని సూర్యసోమాది నేత్రాయనమః యనియును, మూర్ధంబున నేకాదశ ముఖంబులవి ముప్పదియాఱు షట్త్రింశత్తత్త్వాత్మకాయ పరమశివాయనమః యనియును, వామ దక్షిణ కర్ణంబులఁ బంచదశ సప్తముఖంబు లవి యొక్కొక్కటి శ్రీసోమశేఖరాయనమః యనియును, కంఠంబున నారు నెనిమిదియునగు ముఖంబులవి ముప్పదిరెండు త్రియంబక కళాత్మనే శ్రీ కంఠాయనమః యనియును, వక్షస్థలంబునఁ జతుర్ముఖంబులవి యేఁబదింటం జేసిన మాలిక శ్రీ కంఠాది మూర్త్యాత్మకాయ శ్రీ సర్వజ్ఞాయ నమః యనియును, వామబాహువునం ద్రయోదశంబులవి పదియాఱు-పదియాఱు సుఖాసనాది షోడశ మూర్త్యాత్మకాయ శ్రీ కంఠాయనమః యనియును, కుడిబాహువున శ్రీ సోమకళాత్మకాయ శ్రీ సోమనాథాయనమః యనియును, వామబాహుమణిబంధంబున నవవక్త్రంబులవి పండ్రెండు పండ్రెండు క్రమంబున ద్వాదశాదిత్యాధిపతయే శ్రీ మహాదేవాయ

నమః యనియును, దక్షిణబాహుమణిబంధంబునను గేశవాది
మూర్త్యధిపతయే శ్రీ ఉమాపతయేనమః యనియును వామ
భాగంబున నుపవీతంబుగాఁ జతుర్దశ వక్త్రంబులవి యష్టోత్తర
శతంబు శతరుద్ర విద్యాత్మకాయ శ్రీ విశ్వేశ్వరాయనమః యని
యును ధరించునదియని శివుండు కుమారునకుం జెప్పెనని కాత్యా
యనశాఖం జెప్పఁబడును. మఱియు విద్యాగమమున. 70

క. సానద్వాదశకంబున
సేనరుఁ డిన్నూట యెనుబదెనిమిది రుద్రా
క్షానీకము ధరియించును
నానరుఁ డభవుండు సంశయము లేదెందున్. 71

వ. మఱియు రుద్రాక్షజననంబు స్కాందంబునఁ బలికిన విధంబు. 72

గీ. చండకరలోచనమునఁ బండ్రెండు, నిందు
దృష్టిఁ బదియాఱు, మూఁడవ దృక్కువలనఁ
బదియు రుద్రాక్షజాతులుద్భవమునొందెఁ
గపిల సిత కృష్ణ దీప్తి సంగతములగుచు. 73

క. రుద్రాక్షతరులపైన
క్షుద్రగతిం బొరయుగాలి సోఁకినమాత్రన్
రుద్రునిచేరువ నొందెడి
భద్రస్థితి సంభవించుఁ బ్రాణులకెల్లన్. 74

వ. అని గరుడపురాణంబు పలుకు. మఱియు రుద్రాక్షధారణఫలంబు
తారతమ్యంబులు వివరించెద. 75

సీ. ఏకముఖంబిచ్చు నెల్లసిద్ధులు, రెండు
మొగములయవి భుక్తి ముక్తిదములు
మూఁడుఁ బండ్రెండు మోములవిచ్చుభోగంబు
నైదు నాలును నేడు నాస్యములవి
జ్ఞానమోక్షదము, లష్టముఖంబులవిభీతి
నపనయించుఁ, ద్రయోదశాస్యములవి

యుగుళాంశిదంబులు, నవవ క్త్రిములురకు,
దళచతుర్ముఖములు తరతరంబు

తే. భుక్తిముక్తులు శాంతిని బుష్టినొసఁగు,
వరుసఁ బదునాల్గు ముఖములఁ బరఁగునవియు
శివదృఢజ్ఞాన నిఖిలార్థ సిద్ధులిచ్చుఁ
బ్రోక్త పదముల రుద్రాక్షములు ధరింప. 76

వ. మఱి మోక్షపద శిఖాధారణంబునఁ గోటిఫలంబును, గర్ణంబులఁ బదికోట్లును, గంఠంబునఁ గోటిశతంబును, మూర్ధంబునఁ గోటి సహస్రంబును, నుపవీతంబునఁ బదివేలకోట్లును, భుజద్వయంబుల లక్షకోట్లును, హస్తంబుల నమేయ ఫలంబును, రుద్రాక్ష ధారణంబునఁ గలుగు. మఱి నాభిదిగువ యంగంబుల ధరియింపఁగాదు. లింగధారణంబును రుద్రాక్షధారణంబును నొక్కసమంబయని స్కాందంబునఁ జెప్పఁబడును. 77

క. రుద్రాక్ష దొఱకకున్నను
రుద్రాక్షను మంటిదైన రోయక దాల్పన్
విద్రుత దుష్కృతుఁ డగుచును
రుద్రునిలోకంబు వడయు రూఢి దలిర్పన్. 78

వ. అని వామన పురాణంబునఁ బలుకు. ఇట్లు రుద్రాక్షధారణంబుచేసి శివపూజకు సంకల్పించి తత్పూజాస్థలంబున సమ్మార్జనానులేపనంబుల విశోధించునది. తత్ఫలం బెట్టిదనిన. 79

గీ. సదమలంబగు శంభుపూజాస్థలంబు
నరుఁడు దృఢభక్తి సమ్మార్జనంబు సేయ
గణన కెక్కిన తద్రజః కణములెన్ని
యన్ని వేలేండ్లు వసియించు నభవుపురిని. 80

గీ. మహిత గంధంబులోడ గోమయముఁగలిపి
హింసలేకుండ జలముల నెలమి మిగుల
నభవు పూజాస్థలంబర్థి నలికెనేని
నబ్ద చాంద్రాయణ ఫలంబులందు జనుఁడు. 81

వ. మఱి రంగవల్లీ లక్షణంబును దత్ఫలంబును వివరించెద. 82

సీ. మౌక్తికాదిక రత్నమయ చూర్ణములనొండె
రజత సువర్ణ చూర్ణములనొండె
శాలి పిష్టాది కౌషధి చూర్ణములనొండె
రమ్యతరంబుగా రంగవల్లి
శంఖాంకుశచ్ఛత్ర చామర స్వస్తిక
సర్వతోభద్రాబ్జ శకటములును
కల్పలతాందోళికా పతాకా పూర్ణ
కలశ తోరణ వాజి గజరథములు

తే. నాగబంధ సింహాసన నాగవల్లి
చంద్ర భాస్కరమండల షట్త్రికాష్ట
పంచకోణ చతుర్దశ పద్మబంధ
ములను మొదలుగ రచియింపవలయు వెలయ. 83

వ. ఇట్లు శంభునకుఁ బంచమూర్తులగు శుక్లకృష్ణరక్త శ్యామపీత వర్ణంబులగు ముగ్గులుగూర్చి రంగవల్లి యీశ్వరునకు సమర్పించునది.

గీ. మఖము లోకకోటి యొనరించి మహితతీర్థ
కోటి సేవించి వ్రతములు కోటి సలిపి
పదియువేలేండ్లు పంచాగ్ని వరతఁ దపము
సేయు ఫలమబ్బు ముగ్గులు శివునకిడిన. 84

వ. అని గ్రంథాంతరంబునఁ బార్వతికిఁ బరమేశ్వరుఁడు చెప్పినవిధంబు. మఱియు శివునకు నర్ఘ్యపాద్యాదులు సమర్పించుచు తత్పాత్ర గోకర్ణాకారంబుగా సువర్ణాది లోహంబుల రచియించి యందు గంధపుష్పాక్షత యుక్తంబులగు నిర్మలజలంబుల నర్ఘ్యపాద్యాదులు సమర్పించి, తదనంతరంబ యభిషేకం బొనరించునది. తత్క్రమం బెట్టిదనిన. 85

క. అభిషేకమునకు నదినీ
రభినుతము, తటాకవారి యగుమధ్యము, మీ

యుభయంబునకును గూప
ప్రభవములగు జలములెన్నఁబడుఁ దక్కువగ్రా. 86

క. పంకక్రిమి కీటాదిక
సంకలితముగాక విగతశైవాల కలం
కాంకురమగు శుభవారిని
శంకరునకు మజ్జనంబు చనుఁ జేయంగన్. 87

క. పంచాక్షరి పఠియింపుచుఁ
బంచాననుఁ డిందుమౌళి భావమెలర్పన్
బంచామృతముల మజ్జన
మంచితగతి నాచరించి యటుతరువాతన్. 88

వ. గోధుమ ముద్గ హరిద్రాది చూర్ణంబుల నుద్వర్తనంబుచేసి నులి వేడి జలంబుల, గంధతోయంబులను, బుష్పసలిలంబులను, హిమ వారిని, రత్నాంబువులఁ గ్రమంబున మంత్రపూతంబుగా నభిషే కించునది. తత్ఫలంబు నందికేశ్వరుండు సనత్కుమారునకుం జెప్పిన తెఱంగు, 89

సీ. శివునాదిదేవుని శీతతోయంబుల
గోరువెచ్చని గోక్షీరములను
బెరుగున నేతఁ బొంపిరివోనిభక్తితో
నభిషేకమొనరించి యభినుతింప
నశ్వమేధముల సహస్రంబు ఫలమొందుఁ
బంచామృతంబులఁ బ్రమథనాథు
మఱియు నీశానాది మంత్రపంచకమున
స్నపనంబుచేసి యత్నయముగాఁగ

తే. నాయురభివృద్ధిఁగాంచు గవాయుతంబు
నవనిసురులకు నర్పించు నట్టిఫలము
నరుఁడు క్షీరాభిషేకంబు నాచరించి
నిఖిల పాపంబులనుద్రుంచు నేతఁబూన్చి 90

వ. తదనంతరంబ వివిధవస్త్రోప వీతాభరణములు సమర్పించి మేలగు
గంధంబులు సమర్పింపవలయు. తత్క్రమం బెట్టిదనిన. 91

గీ. గ్రంథితగరంబు నగరును గప్పురంబుఁ
గోష్ఠువును మలయజమును గుంకుమంబు
వట్టివేళ్ళును జీఁకటిచెట్టునునఁగ
నవని విలసిల్లు శైవగంధాష్టకంబు. 92

వ. అని శారదా తిలకంబునఁ జెప్పంబడు. 93

సీ. గౌరీపతికి బిల్వగంధ మర్పించిన
నైశ్వర్య మోక్షంబు లందుచుండు
దర్పకారికి దేవదారు గంధంబిడి
హరపురినుండుఁ గల్పాంతములను
చంద్రమౌళికి రక్తచందనంబర్పించి
పొందును జనుము సాయుజ్యపదము
ఫాలాక్షునకు భక్తినోల గంధముఁబూసి
పడయు మృత్యువుగెల్చి ప్రమథపదము
తే. గంధసారంబు నగరును గప్పురంబుఁ
గుంకుమంబును మేదించి శంకరునకు
నొసఁగి శివలోకసౌఖ్యంబు లొందుమనుజుఁ
డని క్రియాసారమునఁబల్కు నధికముగను. 94

క. అక్షతములైన సితశా
ల్యక్షతములు శివునకొసఁగి యనురక్తినరుం
డక్షయ మహిమాన్వితుఁడై
యక్షయ శివలోకసౌఖ్య మందుచునుండున్. 95

గీ. భూతనాథునకును రక్తపీత శుక్ల
కపిల కృష్ణంబులగు వర్ణకముల తిలలు
నర్పణముచేసిరేని సహస్రవృద్ధి
యొక్కటొకటికి ఫలము చేకూరు వరుస 96

చ. వనధిగభీర, ధీర, కులవర్ధన, నిశ్చలపుణ్యశీల, భూ
వినుతగుణాభిరామ, సయవిశ్రుత, శాశ్వత కీర్తిలోల, స
జ్జన పరిగక్షణక్షమ విచారవిభూషణ, సత్యవాక్యపా
లన, విభవాలవాల, శుభలక్షణ, లక్ష్మ్యకృపాపరీక్షణా! 97

క. సంతత వితరణ నిర్జిత
సంతాన, నిరూఢసప్తసంతాన, దృఢ
స్వాంత, పరిశీలితాఖిల
కాంతకళాసాంత, దాంత, కాంతిజయంతా! 98

మాలిని.

సరసగుణవిధేయా, సారవిద్యాసహాయా,
పరమ నియమయుక్తా, భర్గపూజానురక్తా,
నిరుపమగుణసంగా, నిత్యపూర్ణాంతరంగా,
పరిచిత సదుపజ్ఞా, పాలితాత్మ ప్రతిజ్ఞా! 99

గద్యం.

ఇది శ్రీ దుర్గాంబికా ప్రసాదాసాదిత కవితా విలాస భాసుర శ్రీమదహోబలామాత్యపుత్ర సుకవిజనమిత్ర సకల విద్యా నిధాన తిరుమల నాథాభిధాన ప్రణీతంబైన శైవాచార సంగ్రహంబను కృతి యందు ఆసనభేదంబును, విభూతి మహత్త్వంబును రుద్రాక్షజనన ధారణంబులును, సమ్మార్జనానులేపన ఫల విశేషంబును, రంగవల్లీ లక్షణంబును, అర్ఘ్యపాద్యాది క్రమంబును, అభిషేక విధానంబును, వస్త్రోపవీతాభరణ సమర్పణఫలంబులును, చందనాది గంధంబుల ఫల తారతమ్యంబులును, వివిధ తిలాక్షత ఫల వివరణంబును నన్నది ప్రథమాశ్వాసము.

శైవాచారసంగ్రహము

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీపార్వతీశ దివ్య
శ్రీపాదాంభోజ నిత్యసేవా నియమా,
శ్రీపరివర్ధిత విపులయ
శా, పిల్లలమఱ్ఱి గన్నసైన్యాధీశా! 1

క. శివపూజకు నర్హములై
భువి నెన్నఁగఁ బడినయట్టి పువ్వులుఁ బత్ర
ప్రవరములు వరుసఁజెప్పెదు
వివిధ పురాణోక్తసరణి వివరించి తగన్. 2

గీ. మొదలఁ గాలోత్తరమున షణ్ముఖునకభవుఁ
డానతిచ్చిన సరణి నుదాహరింతు;
నేకపుష్పంబు శివునియందిడినఫలము
సాధకులు మెచ్చ మునిలోక సంతసముగ. 3

క. సురుచిర గుణశీల తపో
భరితుఁడు నిగమాంతవిదుఁడు పాత్రుఁడునగు భూ
సురునకిడు కోటిహాటక
గురుఫలము శివార్పితైక కుసుమమున నగున్. 4

గీ. పాత్రులకుఁ గోటికన్యల భద్రదంతి
వర్య సాహస్రములనిచ్చి వాజపేయ
శతము లొనరించు నరుఁ డే సుకృతమునొందు
నాఫలముగల్గు నొకపువ్వు నభవుకిడిన. 5

క. పశుపతికి నొక్క పూవన
దృశమతి నర్పించిరేని త్రిభువనములం దన
ద్వశముగఁ జెప్ప సులభమా
విశేషఫల మింతకంటె వేఱద్ది ధరన్. 6

క. ఆందోళికాది యానము
లందును హర్మ్యంబులందు ననుపమ వనితా
సందీప్త కుచభరంబుల
యందును నరుఁ డుండుఁ బుష్ప హరునకునిడినన్. 7

మ. సకలానర్ఘ్య మణిప్రపూర్ణమగు నీ సర్వంసహాచక్రమున్
బ్రకట స్వర్ణగిరీంద్రమున్ వరనిధిఁ శ్రోత్రద్విజశ్రేణి కె
న్నికగా నిచ్చినఁ దత్ఫలంబు నియతిన్ లింగార్పితంబైన య
య్యేకపుష్పంబు ఫలంబుకున్ సరియె వెయ్యోపాలికిందూఁచినన్. 8

గీ. యజ్ఞకోటి సహస్రంబు లధికనిష్ఠ
నరుఁడు చిరకాల మధికయత్నమునఁ జేయ
నేఫలంబది లింగదత్తైకపుష్ప
ఫలము వెయ్యగుపాలికిఁ బాటిగాదు. 9

క. ఇలలో నగ్నిష్టోమం
బులు వేయును వాజపేయములునూరు సమం
బులుగావు లింగపూజా
ఫలమున నొకపుష్ప కోటి భాగంబునకున్. 10

వ. మఱియు లింగపురాణంబునఁ జెప్పిన విధంబు. 11

క. అవునవగ కోటిగోవుల
నవనీ నిర్జరుల కొసఁగినట్టి ఫలంబుల్
శివలింగార్పిత పుష్ప
ప్రకర సహస్రాంశమునకుఁ బ్రతిగా వెంమున్. 12

క. జలమైనఁ బుష్పమైనను
మలహరునకుఁ బ్రీతి మంత్ర మార్గంబులన

ట్లలవడ నిచ్చిన పురుషుఁడు
కులకోటుల నుద్ధరించు గురుతరమహిమన్. 13

వ. మఱియుఁ బుష్పవిశేషంబులు వానిలోనితారతమ్యములు వివరించెద

సీ. విరవాది రేల గన్నేరు తుమ్మి జిల్లేడు
తామర నందివర్ధనము జాజి
కడి మశోకము పొన్న కలువ మల్లియ ములక-
సాపంగి బకము కాంచనము గోఁగు
చెంగల్వ చెందొగ చేమంతి యుమ్మెత్త
కలిగొట్టు నల్లని కలువ పొగడ
నాగకేసరము కెందామర మోదుగ
కలివె మంకెన దేవకాంచనంబు

తే. వీని పుష్పంబు లెంతయు విశ్రుతములు
పుష్పజాతులలో శంభు పూజసేయ
నని క్రియాసార మనియెడు నాగమమున
భువన హితముగఁ బలికె నా భవుఁడు కరుణ. 15

వ. మఱియు గ్రంథాంతరంబునఁ బల్కినవిధంబు. 16

సీ. మల్లెలు తెల్లదామర పొన్న గోరింట
పారిజాతంబు గన్నేరుపువ్వు
కుందవర్ధనము పెగ్గుమ్మడి జిల్లేడు
నందుగు బకసుమబండ్డసరము
సురపొన్న యుమ్మెత్త కొరవి యశోకంబు
చేవంతి జాజి లక్ష్మీవనంబు
తుమ్మియు తెల్లలొద్దుగ దర్భ కింజెలు
వ్రాకుడు నందివర్ధనము పొగడ

తే. కపిల యీతెల్ల విరులలోఁ గరముపెద్ద
ములుక కలిగొట్టు గన్నేరు మోదు గగిసె
యెఱ్ఱలొద్దుగుఁ గెందమ్మి యెఱ్ఱగలువ
యాదిగా నెఱ్ఱవిరులలో నభిమతములు. 17

గీ. ప్రాకుడును నేలతాడియు వారిజంబు
నల్లయుమ్మెత్తయును నిత్యమల్లికలును
మఱియు నెఱ్ఱనిపువ్వుల మదనవైరి
నర్చనము సేయనగు నభీష్టార్థసిద్ధి 18

గీ. పసిఁడి యుమ్మెత్త రేల సంపంగి ములుగో
రింటయును గొండగోఁగును దింటెనయును
పూజ్యములు హేమదీప్తుల పువ్వులందు
సయుసు నల్లని విరులలో నల్లగలువ. 19

వ. మఱియుఁ గాలోత్తరమున. 20

క. తొలిసారి క్రొత్తవై కడు
వలపుగలిగి చీడలేక వాడక ఖండం
బులుగాని ముఖ్యపుష్పం
బులఁ బూజితుఁడై యభీష్టములు శివుఁడిచ్చున్. 21

క. అరయఁగ సుగంధిపువ్వులు
సురపొన్నలు నుత్పలప్రసూనంబులుఁగే
సరములు మోదుగ విరులును
బొరయవు, సంవత్సరాంతమున బ్రాచివగున్. 22

క. కలువలు తొగలును నల్లం
గలువలు సిత నీలరక్త ఘనరుచిగలయా
నలినములు నాగకేసర
ములు పొన్నలు నేనునాళ్ళు పొరయవు ప్రాచిన్. 23

వ. ఇవి ప్రధానపుష్పంబులు. మఱియు పొట్టగలువ మెట్టదామర, క్రేంకణము, పచ్చతేగడ, గంటకలగర, నేలకలిగొట్టు, ఇరుగుడు, విజయా చతుష్కంబు, చాఁగ, బూరుగు, దేవదారువు, నివి మొదలైన పుష్పంబులు క్రొత్తగాఁదెచ్చి శివునకు నెల్లప్పుడు పూజించునది. 24

క. ధరణిని శశియును రవియుం
దిరమగు కాలమున లేదు నిర్మాల్యతదా
మరకనుచుఁ దత్వసార
స్థిరసంహిత నారదునకు శివుఁడెఱిఁగించెన్. 25

గీ. పసిఁడిపువ్వులు మోదుగు కుసుమములును
దులసి పత్రంబులును బిల్వదళచయములు
మానుగా శంభులింగంబు మఱియు మఱియుఁ
గడిగి పూజింపఁ దగునని స్కాందమనును. 26

వ. మఱియు మార్కండేయ పురాణంబునఁ జెప్పిన క్రమంబున
పుష్పంబుల తారతమ్యము లెఱిఁగించెద. 27

ఉ. గన్నెరుకంటె నెక్కుడిల గ్రచ్చుఱ గొజ్జఁగిపువ్వు, దానిమిం
చెన్నలినంబు, దానికి విశేషము లెన్నఁగ నూర్మ్మణుంగు ల
భ్యున్నతి జాజియుం బొగడయున్, శతవృద్ధిని దానికంటె, తా
నిన్నిటికంటె బిల్వమటు లెక్కుడుపూవుల కెల్లవానికిన్. 28

వ మఱియు శివధర్మోత్తరంబున నందికేశ్వరుఁడు వివరించిన విధంబుఁ
జెప్పెద. 29

సీ. వివరింప జిల్లేడు విరులు వేయిటికంటె
గన్నేరుకుసుమ మగ్గలము మహిమ
గన్నెరు వేయింటికంటె నుత్కృష్టంబు
బిల్వపత్రంబు సంభృతవిభూతిఁ
దర్కింప బిల్వపత్రములు వేయిటికంటె
ననుభావమునఁ బద్మ మతిశయంబు
మహిఁ బ్రశస్తంబు తామరలు వేయిటికంటెఁ
దెల్లతామరపువ్వు దీర్ణమహిమఁ
తే. పుండరీక సహస్రంపుఁ బుణ్యమహిమ
జరపుఁ జేమంతి తత్సహస్రము జయించు
నెలమి బకపుష్పమదియు, వేయింటిగెల్చు
మృడునిఁబూజింప వాసి యుమ్మెత్తపువ్వు. 30

క. దుత్తూర పుష్పదశశతి
కుత్తమమిల వ్రాఁకుడదియు నొక వేయిటికిన్
బొత్తూను వారిజమనా
యుత్తతఁ జిఱుదువ్బి తత్సహస్రము గెలుచున్. 31

గీ. ఎక్కుడిలఁ దుమ్మివిరులు వేయింటికంటె
నుత్తరేనట్టి వేయింటి కుత్తమంబు
దర్భవిరి; తత్సహస్రంబు తరము మహిమ
శంకరునిమీఁద నిడనొక్క జమ్మిపువ్వు. 32

వ. మఱి శమీపుష్ప సహస్రంబుకంటె నల్లవానిలి విశేషంబు. కృష్ణ
నిర్గుండి సహస్రంబుకంటె ములుకపువ్వు ప్రశస్తంబు. బృహతి
సహస్రంబుకంటెఁ దెల్లజిల్లెడు ప్రసూనం బతిశయంబు. శ్వేతార్క
సహస్రంబుకంటెఁ బెద్దతుమ్మి కుసుమం బతిశయంబు. బృహ
ద్ద్రోణ సహస్రంబుకంటె నల్లగల్వ యుత్కృష్టంబు. నీలోత్పల
సహస్రంబుకంటె సువర్ణపుష్పంబు పెద్ద. సువర్ణపుష్పంబుదక్క నీ
చెప్పఁబడ్డ వృక్షసంభవ కుసుమంబు లన్నిటిలోపల భవార్చనా
విధానంబునకు నీలోత్పలం బతి శ్రేష్ఠంబు. 33

గీ. దాసనపుఁబువ్వు మరువంబు దమనకంబుఁ
గడపవిరి పొన్నకుసుమంబు గౌరవమునఁ
దుమ్మివిరిసాటి ములుక పువ్వంబునకును
సరి దలఁప విష్ణుక్రాంతము సారమహిమ. 34

సీ. జిల్లేడు విరజాజి మల్లెజాజులకును
బాటి యుమ్మెత్త సంపంగిగోఁగు
ప్రతియగు విజయ పుష్పము బిల్వపత్రికిఁ
బాగడ కల్గొట్టు నంబుజము తరము
సమము గన్నెరుకు పచ్చయును గొజ్జంగి గోఁగు
కొండగోఁ గగిసె వ్రాఁకుడును జూడఁ
దొగలు చెంగల్వయుఁ దగు నుత్తరేణికి
బకపుష్పసమము కేతకి (?) యుమల్లె

తే. వారిజంబు నశోకంబు వ్యాఘ్రపుష్ప
మునకు సరి, దాసనంబును మొల్లవిరియుఁ
బొన్నలును బెద్దతుమ్మికిఁ బురుడువచ్చు
నాగమస్థితి తారతమ్యములుచూడ. 35

గీ. సముము లుమ్మెత్తపువ్వుకు సారమహిమ
నెన్నిచూడంగ మహిమించియున్న సూర్య
కాంతపుష్పంబు నమలి కూఁకటియు నాగ
కేసరంబును నిదిశాస్త్ర కీలితంబు. 36

గీ. మౌక్తికంబును వజ్రంబు మరకతంబుఁ
బగడయును నీలవైడూర్య పద్మరాగ
పుష్యరాగంబులాదిగాఁ బొల్చుమణులు
నల్లఁ గలువకు ధర సమానంబులంద్రు. 37

క. మొరలి యెఱగోఁగు నేరేఁడు
సిరికతో సరియాడు, గనెరు చెట్టుల పూవుల్
సరిజిల్లెడు పువ్వునకున్
దరమగు మఱి కృష్ణతులసి దళపుష్పంబుల్. 38

క. విరివిగల క్రొత్తకడిమియుఁ
బరువగు మోదుగును బుష్పపటలములోలిం
బొరి సంగ్రహించి గంగా
ధరునిం బూజింపమేలు తత్పూనములన్. 39

చ. ననగలు రాజనంబులును జామలు దూసరి గోధుమంబులున్
మినుములు నమ్మలుల్ యువలు మించగుపీనిఫలాంకురాగ్రముల్,
మునుకొని శంభునిన్ వెదురు మోసులఁ బ్రాలనుపూజసేయున
మ్మనుజుఁడు వొందు రేలకుసుమంబులఁ బూన్చినఁగల్గుఁ బుణ్యముల్.

చ. అనఁటి కణంబు మద్దియగు నవ్విరులుల్ ధరనాగనందినాఁ
బొనరినపువ్వులుల్ గుసుమపువ్వులు మామిడి సందివర్ధనం

బును గురువేరు పత్రములపువ్వులు వావిలిపువ్వు తెల్లదిం
టెనకుసుమంబునున్ బరిగణింపఁగ గన్నేరుకున్ సమానముల్. 41

క. పరికింపఁ దెల్లజిల్లెడు
విరి దింటెన దూల సరణి విరులిప్పవిరుల్
సరి యుమ్మెత పువ్వునకున్
దరమగుఁ జాతప్రసూనతతి శివునకిడన్. 42

గీ. జమ్మిపువ్వును గడపపుష్పంబు సమము
సాటి కలిగొట్టుపువ్వును జాదిపువ్వు
విజయ పుష్పంబు గన్నేరు విరికిబృహతి
పువ్వుసరి నాగ సంపంగి పొన్నవిరులు. 43

క. సరితామరకును సంపెఁగ
విరులును మల్లెలును గపిలవిరులును గురువే
ర్విరులును వెలిదామరలకుఁ
దరంబు వెలివాకిజంబ తధ్యంబరయన్. 44

వ. మఱియు లింగపురాణంబునందు. 45

ఉ. అంధకవైరిచెప్పెమును నార్యకు లోకవినింద్యముల్ సుదు
ర్గంధము లప్రసిద్ధములు ప్రాచివి వాడిన వస్వకీయముల్
గంధవిహీనముల్ శుచులుగాని వశుద్ధపుఁదావులిట్టి సం
బంధముగల్గునట్టి కుసుమంబులుగావని శంభుపూజకున్. 46

వ. మఱియు శైవపురాణంబునఁ బలికిన తెఱంగు. 47

గీ. భవుని నర్చింపవలయు శోభనముకోఱకు
జనులు శుభపత్ర పుష్పసంచయముచేత
గంధహీనంబులును నుగ్రగంధములును
నింద్యములు నైనయవి శుభనిందితములు. 48

క. పరువైన విరుల నిడఁదగు
హరునకు; హేయంపువిరులు నఱియుత్నమునన్

బరిసిన విరులును మొగ్గలుఁ
బరిపాకము దప్పినవియుఁ బరివర్జితముల్. 49

గీ. పాలు ముండ్లును గల్గిన పత్త్రచయము
నీళ్లలోఁగల బహుపత్త్ర నిచయములును
శంభుపూజకుఁ గావని చాటుచుండు
జనుల కెఱిఁగింపఁగాఁ గ్రియాసారమునను. 50

వ. మఱియు. 51

చ. దళములు పుచ్చినం బరువుదప్పినఁ బక్వము గాకయుండినన్
బొలుపు దొఱంగినన్ దొడిమ పోయినఁ గీటక కేశ రంధ్రస
మ్మిళితములైన చే వదలి మేదినిబడ్డను నీశ్వరార్చనా
కలనకు నట్టిపుష్పములుగావు నిషిద్ధము లెట్టివేళలన్. 52

చ. దళములుగల్గి నాళసహితంబులుఁ గ్రొత్తలునై మనోహరం
బులునగు పక్వపుష్పములఁ బూజయొనర్పఁదగున్ మహేశ్వరున్
చెలువగునట్టి యుమ్మెతయు జిల్లెడుపువ్వును ములకపువ్వులున్
గలువయు నీరజంబువెలిగా నిటఁజెప్పినవానిలోపలన్. 53

వ. మఱియు లింగపురాణంబునఁ బార్వతీదేవికిఁ బరమేశ్వరుఁ డానతిచ్చిన విధంబునఁ బ్రత్యేక పుష్పపూజా ఫలంబుల వివరించెద. 54

సీ. దేవాళిలో మహాదేవుచందంబునఁ
దారలలోన సుధాంశుకరణి
మృగసమూహంబులో మృగరాజుకైవడి
నఖిలౌషధులలోన యవలపగిది
నఖిలపానములలో నమృతంబుచాడ్పునఁ
బరఁగు నంగములలో శిరసుభాతి
నింద్రియంబులలోన హృదయంబురీతిని
విద్యలలో బ్రహ్మవిద్యకరణి

గీ. చెల్లుబడిలోన విరులలో నల్లఁగలువ
విరిప్రధానంబు దానసీశ్వరుని మనుజుఁ
డర్చనముచేసి చంద్రునట్లధికకాంతిఁ
దనరి నిర్మలుఁడై గణత్వము వహించు. 55

సీ. హరునల్లఁగలువలనర్చించి రవికోటి
రుచితనుఁడై కామరూపియగును
దొగలఁ బూజించి చెందును రుద్రలోకంబు
శుద్ధరూప గణప్రసిద్ధి గాంచుఁ
బచ్చని కలువల భజియించిలోక వి
ఖ్యాతుఁడై శూలభృద్గణతఁ దాల్చు
నెఱ్ఱగన్నేరులను హితభక్తి సేవించి
సకలసంపదలు నిష్టములుఁ బడయు

గీ. నిష్టఁ గనకంపుచాయ గన్నేర్లఁ గొలిచి
యణిమ మొదలగు సిద్ధుల కాస్పదమగు
గిరిశు పురినుంచుఁ దెల్లగన్నేరులఁ బూన్చి
నిలుచు మనుజుండు శంభుమందిరమునందు. 56

క. కలిగొట్టు విరులచాయం
గల గన్నేరు విరుల శంభు ఘనతరభక్తిఁ
గొలిచి ప్రభగలిగి దురితా
వలిఁ దొలఁగి నరుండు శివునివలె మోదించున్. 57

క. శంకరుని మీఁద మనుజుఁడు
కుంకుమ పట్టెల్పుపెట్టి గురుతరమహిమా
లంకృతుఁడై ప్రాపించును
సంకల్పిత సిద్ధుఁడగుచు శంభుపదంబున్. 58

ఉ. గన్నెరుపువ్వు లెక్కుడిలఁగల్గిన విశ్రుతపుష్పజాతులం
దన్నిటికిన్ శివున్నియతి నవ్విరులన్నటఁ బూజసేయ న
త్యున్నతి నేనువర్ణముల నొప్పగుమంత్రము లుచ్చరించెనే
నన్నరుఁడొందు శాశ్వతశివాంచిత లోకవిహారసౌఖ్యముల్. 59

సీ. చేవంతి విరుల నర్చించి శాశ్వతలక్ష్మి
 నణిమాది గుణయుక్తుఁడై చెలంగు
నలలిత జ్ఞాన కీర్తులు గల్గి మోదించు
 నందివర్ధనము లున్నతి ఘటించి
పొన్నపుష్పంబులఁ బూజించి దివ్యాబ్ద
 ములు నందనారామమున సుఖించు
రేలపువ్వులఁ బూన్చి కాలంబు ధరియించు
 శ్వేతుని కరణి నక్షీణశక్తిఁ
గీ. దుమ్మి కుసుమంబులర్పించి సమ్మదమున
నధికతైశ్వర్యుఁడై యుండు నభవుపురిని
నయుత గోదాన ఫలమంది హరుని జేరు
ములుక పువ్వుల నరుఁ డీశు ముదితుఁ జేసి. 60

వ. మఱియు నరుఁడు తెల్లని యుమ్మెత్తపువ్వుల నొక్కమాఱు లింగార్చనంబుచేసి లక్ష గోవుల దానంబుచేసిన ఫలంబువడసి శివలోక ప్రాప్తుండగు. రక్తవర్ణంబులైన ధుత్తూర పుష్పంబులం బూజించి కోటి గోదాన ఫలంబులఁ బ్రాపించి శంభు భవనంబునకుఁ బోవు. నల్లని ధుత్తూర ప్రసూనంబులఁ బూజించి శతకోటి గోదాన ఫలంబుఁ జెంది యిందుధరునిఁ జేరు. పచ్చని యుమ్మెత్త కుసుమంబు లర్పించి యొక్క న్యర్బుదంబు గోవుల నిచ్చిన ఫలంబుగొని శంక రునిం గదియు. సువర్ణ వర్ణధరంబైన కనక కుసుమ నికాయం బొనఁగి యొక్క మహాఖర్వంబు గోవుల దానంబునఁగల్గిన ఫలంబు గైకొని మహేశ్వర పదంబునఁ బ్రమోదించు. ప్రభాతంబున నుమ్మెత్తవిరుల లింగార్చనంబుచేసి పదివేల సూర్యుల తేజంబు వడసి శివలోకంబున వసించు. 61

గీ. కణపపువ్వులఁ బూజించి ఘనతమించి
చేరు దేహాంతమున సదాశివుని నరుఁడు
పరమగతినొందు మోదుగు విరులగంధ
జలము చిలికించి భవుని నర్చనముచేసి. 62

క. శ్వేతార్కంబుల శంకరు
నాతతమతిఁ బూజసేయు నానరుఁడు లస
చ్చాతుర్య జ్ఞాన సుఖ
స్వాతంత్ర్యము వడయు జగతి సర్వజ్ఞుండై. 63

గీ. గంధయుక్తంబుగాఁగ నగ్గలపునియతి
శివుని జిల్లెడు విరుల నర్చించి నరుఁడు
కామరూప గణత్వంబు ఘనతఁ దాల్చి
శంభులోకంబునందుండు సారమహిమ. 64

క. [1] పారిజపు (?) విరుల గంధపు
నీరమున విడిల్చి శంభునిం బూన్చి నరుం
డారయ గణాధిపత్య
శ్రీరమ్య విభూతిదాల్చు శివలోకమునన్. 65

సీ. బకపుష్పములు గంధభావితంబులుచేసి
యర్పించిరేనియు నడ్డనరము
పుష్పంబు లిడియును బొన్నగంటిదిచాయ (?)
దూర్వాంకురములతో దొరయుదీప్తి
గలుగు వావిలిసుమంబులు సమర్పించియు
బరిపక్వమగుచుఁ జందిరముచాయ
దనరు కాంచనముఁ బత్రములుఁ బుష్పచయంబు
చెల్లించియును మణిచిత్రితంబు
గీ. లగు సువర్ణ ప్రసూనాది కార్చనమున
వఱలు భవుకృప గణపతిత్వమున నరుఁడు
కామరూపగణంబగు గంధవారి
విద్రిచి మల్లియలుం దగు విరులుఁబూన్చి. 66

సీ. నరుఁడు జాజుల మంకెనల సుగంధులఁగొల్చి
యుట మహాబలగణంబై వసించుఁ
జపల గణంబగు సంపంగి పుష్పంబు
లను నీరుగోరింటలను భజించి

1 వారిజపు

కురువింద కమ్మక్రొవ్విరుల నర్చనచేసి
యతిముఖ గణమున నతిశయిల్లు
దర్భపువ్వులును బత్రములు మొల్లలు గూర్చి
హేమకూట గణాఖ్య నేపుమిగులు

రెల్లు పువ్వుల నడవిలో మొల్లవిరుల
దాసనంబులఁ బూజించి తనరుచుండు
యతిగణాఖ్యత శివుకృప నంది మఱియు 67
శివునిలోకంబునందు సుస్థిర విభూతి.

బొట్టుగులుఁ బొగడపువ్వులు
నిట్టలమగు భక్తి శివునకిడి వకుళాఖ్యన్
నెట్టన చరించు గణమై 68
గట్టిప్రతాపమున శంభుకడఁ గింకరుఁడై.

క. సకల ప్రసూనజాతుల
నకుటిలమగు భక్తి శివుని నర్చించిన యా
సుకృతంబు చేరునెవ్వఁడు 69
సుకరములగు గోఁగువిరుల సుస్థిరపూజన్.

గీ. జాదులుత్తమములు ప్రదోషములయందు
నర్ధరాత్రంబు మల్లియ లధినుతములు
కథితములు రాత్రులుమ్మెత్త గణపవిరులు 70
శివునిఁ బూజింప దివములెల్లవియు మేలు.

గీ. యోగ్యములు జాజిపువ్వంబు లొక్కజాము;
గన్నెరులహర్నిశములందుఁ; గలువపిండు
తొగలుఁ బొన్నలు నేనాళ్ళఁ దొంగలించుఁ; 71
దనరు మోదుగు విరులుఁ బద్మములు నెపుడు.

గీ. తాన విరులుగోసి తగనొక్కమఱియైన
శివుని మానవుఁడు భజించెనేని
తత్ప్రసూనపూజ తానె గైకొను నిష్ఠ 72
శంకరుండు భువన శంకరుండు.

చ. ఇలఁ జెలువొందు శాస్త్రముల నెన్నఁగఁ బడ్డవి యెన్ని తోయజ
స్థలజములైన పుష్పములఁ దత్ప్రియంబుల లింగపూజనం
బలవడఁజేయ మెత్తు మఱియన్నిటనిం శిరసావహింతు న
త్యలఘువిభూతిభావమున నర్పితముల్ దగఁజేసి రేనియున్. 73

క. ఈవిధముగ నొప్పగ న
న్నే వాఁడర్చించుఁ బార్వతీ! యతఁడొందున్
బావనమహిమను శివలో
కావాస విశేషసౌఖ్య మఘుదూరుండై. 74

వ. మఱియు స్కాందపురాణంబునఁ జెప్పినవిధంబు వివరించెద. 75

తరువోజ

ఒక్కొక్క కుసుమమ్ము నొగినీశుకిడఁగ
నేఫలంబనిచెప్ప నెల్లశాస్త్రములు
తక్కక సిద్ధించుఁ దత్క్రమంబుగను
దత్ఫలత్రిగుణంబు దండలర్పింప
నొక్క వెయ్యింటి నీలోత్పలంబులను
నొనరు మాల్యము నరుండుగ్రున కొసఁగి
చిక్కిన శివపురస్థితిఁ గల్పకోటి
శత సహస్రములుండు శంభునిఃబోలె. 76

ఉ. ఆయతభక్తియుక్తిఁ ద్రిపురాంతకు శంకరు నల్లగల్వలన్
వేయును నూట నెన్మిదిట విశ్రుతభంగి భజింప మానవుం
డాయభవుంకు తానయయి యద్భుతవైభవ సంపదున్నతిం
బాయక శంభుసన్నిధి నపారసుఖంబుల నొందు నెప్పుడున్. 77

వ. మఱియు శివలింగంబునందు నక్కపుష్ప కల్పితంబులైన మాల్యంబు
లిడిన నరుండర్క సమానుండై శివలోకమున కరుగు. గన్నేరు
పువ్వులఁ బ్రకల్పితంబులైన దండలిడి శుద్ధసువర్ణసదృశ విగ్ర
హంబు ధరించి యోగియై భవపురంబున సుఖంచు. ధుత్తూర
పుష్పశతంబునఁ బూజించి సదాశివపురంబునఁ బునరావృత్తిలేక
నిలుచు. మొల్లల వేయింట నర్చించి శంభు భవనంబునఁ బ్రమో
దించు. నీలోత్పల సహస్రంబుల నర్చించునతం డైహికాముష్మిక

శ్రీసమృద్ధుండై రుద్రలోకంబున వసించు. శివనామ సహస్రంబునఁ
దామరల వేయిటఁ బూజించి శంకరపదంబు గాంచు. జాతులష్టోత్తర
శత సహస్రంబులఁ బూజించి శంభు భవనంబునఁ బ్రమోదించు.
మఱి శివధర్మోత్తరంబునఁ జెప్పిన తెఱంగు వివరించెద. 78

గీ. భువనకమక సుగంధ పుష్పములతోడ
నవ్యముగ జాజివిరుల మండప మొనర్చి,
విమలపుష్పవిచిత్ర యానములతోడ
శివపురంబున కరుగు మానవుఁడు నియతి. 79

గీ. అర్చనాసక్తి నియమ విన్యాసగతుల
ఫలము విత్తాను సారసంప్రాప్తమగుట
దెలియవలయును శివధర్మ లలితచిత్త
ధుర్యపాండిత్య మహితు లస్తోకమహిమ. 80

వ. మఱియుఁ గ్రియాసారంబునఁ జెప్పినవిధంబు. 81

క. విరిపువ్వులు బత్రంబులుఁ
బొరిపొరిఁ దన్మంత్రపూర్వముగఁ గట్టి నరుం
డిరవొందు భక్తితోడుత
హరునిం బూజింపఁదగు నుదాత్తప్రౌఢిన్. 82

గీ. పట్టు దేవాంగమగు తంతుపటలి, చీని
పద్మసూత్రంబుఁ గార్పాసఫలజ మరఁటి
చొరువునను గల్గు వీనిలోఁ జులకఁజూఁచి
విరులు గట్టంగ నుత్తరోత్తర ఫలంబు. 83

వ. మఱియు స్కాందపురాణ భాషితంబు వివరించెద. 84

క. తనపెట్టిన యారామం
బునఁ బుష్పములొండె శైలముల విరులొండెన్
వనజంబులొండె నెందై
నను దొరకినవొండె శంభునకు నీవలయున్. 85

వ. ఇది పుష్పపూజా విశేషంబు. మఱి శివలింగ పూజనంబునకు
విశేషంబులగు పత్ర నిచయంబులును, వాని ఫల తారతమ్యం
బులును గ్రియాసారంబునఁ జెప్పిన విధంబు వివరించెద. 86

ఉ. మారేడు జమ్మి శ్రీతులసి మామిడిబోడసరంబు దర్భనా
నేరెడు తెల్లగన్నెరు వనీదవనంబును మాదిరేకులు
న్మారువముల్ కలంజములునుం దవనంబును బచ్చయిందుగున్
వారిజ ముత్తరేను మరువంబును బత్రములందు ముఖ్యముల్. 87

సీ. తపసిపత్రము దర్భ ధాతకిపత్రంబు
పంచబిల్వములు సంపంగిదళము
తులసులు రెండును దూర్వాంకురంబులు
జమ్మిపత్తిరి సరోజదళములును
మారేడు రేకులు నేరెడాకులుఁ బచ్చ
మామిడి చిగురాకు మాచిపత్రి
గుమ్మడి రేఁగు పెగ్గుమ్మడి హరిక్రాంత
కలివె పత్రము నెలుక చెవియాకు

తే. లివియు మొదలైన పత్రంబు లీశ్వరునకు
నర్పితముసేయఁ బుత్ర పౌత్రాభివృద్ధి
యగునటంచును మునికోటికాదరమున
నభవుఁడానతియిచ్చె గ్రంథాంతరమున. 88

క. కురువేరు వట్టివేరును
గుఱియగు మూలములఁ దన్ను గుఱిగొనిపూన్పన్
గఱకంఠుఁ డిచ్చు శుభమని
మఱియును గ్రంథాంతరమున మానుగఁ జెప్పెన్. 89

గీ. కలివెచెట్టు వెలఁగ కపిల వావిలి కొండ
మామిడనఁగఁ దత్సమములు గానఁ
బంచబిల్వములని పల్కె మార్కండేయ
మునివరుండు సర్వమునులతోడ. 90

గీ. పండినవియైన నెండినఁ బ్రాచివైన
బిల్వదళముల శంకరుఁ బ్రియమెలర్ప
నర్చనము సేయ దురితాళి యణఁగుననుచు
నారదునిఁగూర్చి రవిపురాణమునఁ బల్కె. 91

గీ. భువనఖండబిల్వ పత్రంబు నెవ్వఁడు
భక్తిఁ బూజ సేయు బ్రియముతోఁ దగుచుఁ
గృతకబుద్ధిగాక కృష్ణాష్టమీతిథి
నతఁడు బ్రహ్మహత్య నపనయించు. 92

క. హరహరయంచు మహానిశి
హరుని న్మారేడుపత్రి నర్చించినయా
నరుఁడు పితృ మాతృవధ ముఖ
దురితంబులఁ దొలఁగి శివునిఁ దుదిఁ బ్రాపించున్. 93

ఉత్సాహ.

హరుని బిల్వపత్రముల సహస్ర సంఖ్యభక్తితో
నరుఁడు పూజచేసి పడయు నాకకేశలోకమున్
బరమపుణ్యుఁ డెప్పుడనుచుఁ బల్కె స్కాందసరణియం
దరుదుగాఁగ మును కుమారుఁ డాదిమునుల కర్మిలిన్. 94

క. ఖండేందు ధరుని కొక్కయ
ఖండంబగు బిల్వపత్రకముఁ బూన్చినరుఁ
డుండును శివపురిని మా
ర్కండేయమునందుఁ బలుకు ఘనతరమహిమన్. 95

క. పంచాక్షర మంత్రంబునఁ
బంచానను శివుని బిల్వపత్రంబులన
ర్చించిన యానరుఁడు వినో
దించుఁగ శివలోకమున నతిస్థిరమహిమన్. 96

గీ. గంధపుష్పాన్వితముగ లింగమును భక్తి
మారెడను పత్రిఁ బూజించి మానవుండు
శివపురంబున దివ్యయోషిత్సహస్ర
పరివృతుండయి సౌఖ్యసంపదలనొందు. 97

క. శంకరుని నొక్కమఱి సా
యంకాలము బిల్వపత్రి నర్చించి నిరా
తంకైశ్వర్య జ్ఞానా
లంకృతుఁడై యతఁడు శశికలాధరుఁ జేరున్. 98

క. పూతాత్ముండగుచుఁ బురుషుఁడు
భూతాధిపు దూర్వములను బూజించిమహా
పాతకములెడలి శివపురి
నాతత మతినుండు నిర్మలాత్ముండగుచున్, 99

గీ. పాల మజ్జన మొనరించి పార్వతీశు
దూర్వములఁ బూజచేసిన ధుర్యయశుఁడు
సురభి గంధయశుండుఁ దేజోయుతుండు
నగుచు సర్వజ్ఞతాస్ఫూర్తి నతిశయిల్లు. 100

క. తెల్లని దుర్వాంకురములు
చల్లని గంధమును నట్టిసర్వజ్ఞునకున్
జెల్లించిన నరుఁడుండును
సల్లలిత విభూతి నభవసదృశుండగుచున్. 101

ఉ. కుంకుమ పంకయుక్తమయి కోమలమై చెలువొందునట్టి దూ
ర్వాంకుర రాజి శంకరుని నర్చనచేసిన మానవుండు ని
శ్శంకతనుండు మృత్యుభయ సంకటదూర విభూతినొంది యే
వంకనుదానయై శివునివాసమునందులనుండు వేడుకన్. 102

సీ. శివుసుగంధములతోఁ జేమంతి పత్రిరి
నర్చించి తేజస్వియగు నరుండు
గంధధూపయుతంబుగాఁగ వావిలిపత్రి
నెమ్మిఁబూనిచి శివనిష్ఠఁగాంచుఁ
బడయు గాణాపత్యపద మర్కదళముల
నభవునిఁ బూజించి విభవముగను
మాకంద దళపూజ మహనీయ రాజసూ
యాశ్వమేధఫలంబు లందుచుండు

గీ. ఏకదళమాత్ర తులసి నయిన వృషుఁగొల్చి
వరుస మున్నూటయుత్తరముల వంశభవుల
నుద్ధరించుచు నరుఁడు నిత్యోత్సవమున
శంభులోకంబుఁ జేరు నిస్సంశయంబు. 103

చ. కలరిగపత్త్రిఁ దురిత ఖండన శైవ పదప్రతిష్ఠయున్
గలుగు సుగంధయుక్తి నొడికంబుగ ధూపితమైన యుత్తరే
వళముల శంభుధామము గణప్రముఖత్వము రుద్రలోకమా
సులభము కొండమామిడి విశుద్ధదళావలి నీశ్వరార్చనన్. 104

గీ. గంధధూపాన్వితముగ లింగంబు నియతి
జమ్మిపత్త్రిని నొక్క-మాసంబు మనుజుఁ
డర్చనము చేసి శూలభృత్తనఁగఁ బరఁగు
గణములకు ముఖ్యభావ బు ఘనతఁ దాల్చు. 105

క. దమనంబున శివలింగము
శమయుతుఁడై పూజచేసి శంకరుకరుణన్
దమనకనామ గణంబై
యమరులచే నతఁడు పూజలందుచు నుండున్. 106

క. మరువంబులఁ బూజించుచుఁ
బరమంబగు భక్తియుక్తి భజియించి తుదిన్
బరిపూజ్యుఁడగుచు నుండును
నరుఁడమరులచే మరుద్గణమ్ములచేతన్. 107

క. మృదువైన మాచిపత్త్రి
మదనారిం బూజచేసి మానవుఁడొందున్
ముదమున మహదైశ్వర్యము
సదమల విభవంబు శంభు సాయుజ్యంబున్. 108

సీ. పూజింపవలయు శంభునిఁ బుష్పచయమున
విరులు లేకున్నఁ బత్త్రియు మేలు

దళములబ్బకయున్న ఫలములైనను లెస్స
యవియు నసంభవంబయ్యెనేని
తృణలతా గుల్మౌషధివ్రజంబు శుభంబు
వీని లేమిని మూలవితతియొవ్వా
దదభావమున భక్తితాత్పర్యయోగంబు
పరిపూర్ణ నిత్య శోభనకరంబు

గీ. హరుని నర్చింప వీనిలో దొఱకినట్లు
సుస్థిరంబైన భావసంశుద్ధి గలిగి
శివుని భజియించు నరునకుఁ జేరుఁజువ్వె
భోగమోక్ష విభూతు లక్షతముగాఁగ. 109

ఉ. హస్తములందు వస్త్రమున నాముదపాకున జల్లెడాకునన్
న్యస్తముచేసి తెచ్చిన దళావళియున్ గుసుమవ్రజంబులుం
శస్తముగాదు, వీనిఁగొని శంకరుపూజ యొనర్చెనేని సు
వ్యస్తముగాఁగఁబోవు నొకయబ్దసహస్రములైన పుణ్యముల్. 110

వ. ఈ క్రమంబున శివలింగంబునకు మనోహరంబుగాఁ బూజ యొనరించి తదనంతరంబ ధూపంబు సమర్పించునది. తత్క్రమంబు క్రియాసారంబునఁ జెప్పిన తెఱంగు నెఱిఁగించెద. కనక రజత తామ్రాది లోహంబులనొండె మృణ్మయంబుననొండె డమరుకాకారంబుగా ధూపపాత్ర నిర్మించునది. 111

గీ. చందనంబు కచోరంబు సజ్జరసము
కోష్ఠువగరు జటామాంసి గుడము నఖము
శర్కరాక్షుద్రములు వీని సంగ్రహించి
ధూప మొనరింప నుత్తమ ధూపమంద్రు. 112

సీ. అగరును లక్క యందుగుచెక్కరాబువ్వ
కప్పురంబును లవంగంపుఁజెక్క
కురువేరు ముస్తెలు గుగ్గులంబేలకుల్
మలయజాతము జటామాంసి నఖము

సరళదారువు సుకోష్ఠము గ్రంథితగరమ్ము
శర్కర వటివేళ్లు జాజికాయ
మారేడుపండు కచోరంబు మహిసాక్షి
యనఁనొప్పు నిరువదియును ఘటింప

గీ. రాజితంబగు నివి ధూపరాజమనఁగఁ
గోష్ఠు చందన కర్పూర గుగ్గులములు
నగరు ఘృతమును దేనెతో నందుగూర్ప
సిద్ధధూపంబునాఁగఁ బ్రసిద్ధి కెక్కు. 113

సీ. తగుదారువును హరీతకి జటామాంసియు
గుగ్గులంబదియు నొక్కొక్కపాలు
భద్రముస్తలు నాల్గుభాగంబులును బుల
కండంబు పదియును రెండుపాళ్లు
గుడములోని సగంబు కోష్ఠువభాగంబు
పాషాణకుసుమంబు భాగయుతము
దానికి లక్క సమానమై విలసిల్లు
నఖమేనుపాళ్లు వర్ణనకునెక్కు

తే. నిన్నియునుగూర్చి యెన్నిక నెసఁగునదియు
ధూర్జటికిఁ బ్రియము దశాంగ ధూపమనఁగ
నిట్టి ధూపచయంబునం దేదియైనఁ
గూర్చి యర్చింపవలయు భర్గునకుభక్తి. 114

క. ధరణీసుర వరులకు నీ
ధరణీతలమెల్ల ధాన్యధనయుక్తముగా
గురునిష్ఠ నొసఁగు ఫలములు
హరునకు నీధూపచయము లర్పింపనగున్. 115

గీ. ఘృతము తగఁగూర్చి ప్రీతి గుగ్గిలపుధూప
మర్ధమాసంబు శివునకు నర్పితంబు

సేయు నెవ్వాఁడు వాఁడుండు శివపురంబు
నందు శాశ్వతమైన సౌఖ్యమును గలిగి. 116

గీ. సజ్జరసమున ఘృతమున శంకరునకు
ధూపమిడి సప్తభవముల దుష్కృతమును
భస్మమొనరించు నరుఁడీశు భవనమునను
గోటి వేలేళ్లు నిలుచునెక్కుడు విభూతి. 117

క. మహనీయ మహిమ శంభుని
గృహమున వసియించు నరుఁడు ఘృతయుక్తముగా
మహిసాక్షి ధూపమిడి ప్ర
త్యహమును గణకోట్లుగొలువఁ దాఁ బ్రమథుండౌ. 118

క. మలహరునకు బిల్వంబుల
ఫలసారము నేతఁగూర్చి పావనమహిమల్
వెలయఁగ ధూపంబిచ్చినఁ
గలుగును గోకోట్లదాన ఘనపుణ్యంబుల్. 119

వ. తదనంతరంబ దీపంబులకుఁ గనకరజతాది లోహంబులఁ జిత్రా
కారంబులుగాఁ బాత్రంబులు పెక్కువిధంబుల నిర్మించి యందు 120

ఉ. మానుగఁ బత్తివత్తినగు మానితసిద్ధులు పట్టువత్తిను
జ్ఞానకరంబు వీనిఘనసారరజస్సముదాయ గర్భముల్
గానొనరించి మంచికపిలాఘృతముందగనించి దీపమీ
శానునకెత్తఁ గోటిగుణసంచిపుణ్యఫలంబు చేకుఱున్. 121

గీ. కపిలనేఁత సాత్వికంబగు దీపంబు
రాజసంబు తైల యోజితంబు
తామసంబు నేయి తైలంబుఁ గూడిన
మానుసాఖ్య మితరమైన నేఁత. 122

క. సకలద్రుమ బీజంబులఁ
బ్రకటంబగు తైలయుక్తిఁ బరఁగుంబై శా
చికమనఁగ దీప మీశ్వరు
నికి నిడినను దామసంబు నింద్యంబెందున్. 123

గీ. ఈక్షితిఁ బ్రశస్తమైనట్టి వృక్షబీజ
తైలములలోన నొక్కటి తనరుచుండు
నిప్పనూనియు దాన సర్వేశ్వరునకు
దీపమర్పించిరేఁ బోయుఁ బాపచయము. 124

గీ. ఒనరు రెండుమూఁడు నొక్కటియైనను
అంగుళములఁ బొడవు లమరునట్టి
దీపశిఖలఫలము దీపించునుత్తమ
మధ్యమాధమ ప్రమాణములను. 125

క. పగలెత్తు దీపములకున్
ద్విగుణంబు ఫలంబు రాత్రి దీపంబిడినన్
మిగుల విశేషం బెన్నిక
కగు ఫలము పదింట మీఁద నటనెన్నైనన్. 126

చ. కరము వినీతి నీశునకుఁ గార్తికమాసము దీపమాలికల్
పరగుఘృతంబు నించి తగుపాత్రల నెన్నిటనెత్తు నన్నివేల్
వరయుగముల్ వసించుఁ దనవంశమువారును దానుఁగూడికం
కరపురిఁ గోటి సూర్యుల యఖండరుచిన్ మనుజుండు పెంపునన్. 127

క. నిమిషార్థ కాలమైనను
నిమిషంబైనను ఘృతంబునించిన దీపం
బమర నిడి నరుడు శివపురిఁ
ధైమలఁడు శతకోటి సంఖ్య దివ్యాబ్దంబుల్. 128

వ. తదనంతరంబ కాహళ పటహ శంఖ భేరీ జయఘంటికాది శింజితంబులగు పంచమహావాద్యంబుల నృత్తగీత ప్రబంధంబుల వినోదంబు సలిపి ఛత్ర చామర వ్యజనదర్పణాద్యుపచారంబుల మహోత్సవం బొనరించి నరుండు శతకోటి దివ్యయుగంబులు రుద్రలోకంబు వడయు. పంచాక్షరీ మంత్రోపాసనంబు సేయునది. తన్మహిమ యెట్టిదనిన. 129

సీ. హరదృఢజ్ఞాన శక్త్యాత్మకంబని యెద్ది
నగఁడుచ్చరించి తన్మయతఁ గాంచు
నిగమోక్తమని యెద్ది నిఖిల దేవర్షులు
సంచితగతి నాదరించినారు
మనన సంత్రాణ ధర్మమున మంత్రములలో
నధికాధికం బేది యరసి చూడ
నేమంత్రమునయందు నెల్ల మంత్రంబులు
పొరిపొరి నణఁగుచుఁ బుట్టుచుండు
తే. నెఱిఁగి పఠియింప నధికారు లెల్లవారు
బతిత చండాల దుర్వృత్తి పాపయుతులు
నభవులోకంబు గాంతు రెయ్యది జపించి
యా మహావిద్య యొప్పు బంచాక్షరంబు. 130

వ. అట్టి పంచాక్షరంబు సద్గురుపరంపరాగతమైన నభిమత ప్రదంబని వాయవ్య సంహితబలుకుఁ మఱి గ్రంథాంతరంబునఁ బలికిన తెఱంగు. జపమాలికా తారతమ్యంబును నాయాదిక్కుల మొగంబై జపంబు సేయునగు ప్రయోగ సిద్ధియు వివరించెద. 131

సీ. జపమంగుళులనెన్నఁ జను నొక్కటొక్కటై
యారేఖల నొనర్ప నష్టగుణము
పుత్రజీవంబులఁ బొసఁగుఁ బదింతలై
శంఖరత్నంబుల శతగుణంబు
విద్రుమ వితతిచే వేయుగుణంబులు
పటికంపుఁ బూసలఁ బదియువేలు

వెలయంగ ముత్తియంబుల లక్షగుణములు
అటఁ బదిలక్షల బ్జాక్షములను

గీ. బాటిగాఁ బైఁడిపూసలఁ గోటివృద్ధి
తనరు శతకోటిగుణములై దర్భముళ్ళ
నగణితంబగు ఫలము రుద్రాక్షములను
నక్షమాలిక లొనరింప నలరుపిన. 132

సీ. వాసవముఖమైన వశ్యసంసిద్ధియా
వహ్నికి నెదురైన వ్యాధు లెడలు
యామ్యాభిముఖమైన నాభిచారికవృత్తి
నిర్ఋతి మోహన శత్రునిచయ మణఁగుఁ
బశ్చిమముఖుఁడైనఁ బ్రబలు నర్థంబును
గాలిమోమైన నాకర్షణంబు
కౌబేరముఖమైనఁ గలుగు శాంతిస్థితి
యీశాను ముఖమైన నెసఁగు ముక్తి

గీ. కాన నాయాయి దిక్కుల క్రమమెఱింగి
ప్రణవ పంచాక్షరీమంత్ర భవ్యజపము
గరిమఁ గావించి పడయు సంకల్పసిద్ధి
నరుఁడు దృఢభక్తి భవుని డెందముననిల్పి. 133

చ. పరహిత సచ్చరిత్ర, నిరుపాధిక భూరిదయా విచిత్ర, స
త్వరుపవిధేయ ధీవిభవ, పోషితబాంధవ, బంధురక్షమా
భరిత నిజాంతరంగ, భవపాదసరోరుహ మత్తభృంగ,సు
స్థిరసుగుణాభిరామ, పరిశీలిత శైవ మహాగమక్రమా! 134

క. లింగావధాన సంతత
సాంగత్య పవిత్రమానస స్ఫుటలీలా
జంగమ మయయుత లింగా!
అంగీకృత వినయ విశ్రుతౌదార్యనిధీ! 135

తోటకవృత్తము

భూనుత కీర్తి విభూతివిశేషా !
మానిత సత్యసమన్వితభాషా !
మానుషదీప్తి సమాహితవేషా !
మానరమానుపమాన విభూషా ! 136

గద్యము.

ఇది శ్రీ దుర్గాంబికా వరప్రసాదాసాదిత కవితా విలాస భాసుర శ్రీమదహోబలామాత్యపుత్ర సుకవిజనమిత్ర, సకల విద్యావిధాన తిరుమల నాథాభిధాన ప్రణీతంబైన శైవాచార సంగ్రహంబును కృతియందు శివపూజావిశేషం బులకు వివిధ కుసుమంబుల ఫల తారతమ్యంబులును, లింగార్చనా యోగ్యంబులగు పత్ర ఫల మూలౌషధి వివిధ తిలాక్షత దూర్వాలక్షణంబును ధూపదీప వాద్య నృత్యగీత ప్రబంధ వివిధ వినోద క్రమంబును ఛత్రచామర వ్యజన దర్పణాద్యు పచారంబును బంచాక్షరీ మంత్రో పాసన మహిమయు నన్నది ద్వితీయాశ్వాసము.

ఓమ్

శైవాచారసంగ్రహము

తృతీయాశ్వాసము

క. శ్రీమత్పంచాక్షర జప
సామర్థ్య దృఢీకృతాత్మ సంకల్ప,కళా
ధామ, నయసీమ, వినయర
మా మహిమోద్ధామ, గన్నమంత్రిలలామా ! 1

వ. తదనంతరంబున నంబికా మనోహరునకు నైవేద్యంబులుసేయు
ద్రవ్యవిశేషంబులు వినుము. రచియించు తత్క్రమంబును కనక
రజత కాంస్యలోహంబుల నిర్మించిన పళ్లెంబులను స్థావర లింగం
బులకు యథాశక్తి క్రమంబునఁ, బ్రాణ లింగంబునకుఁ దద్విహిత
పరిణామంబునుగా నివేదించు తత్క్రమంబును వీరతంత్రంబునఁ
బితామహునకు నీశ్వరుం డానతిచ్చిన తెఱంగు వివరించెద. 2

గీ. దూనవడ్లను యవలు గోధుమలుఁ దెల్ల
రాజనంబులుఁ గొఱ్ఱలు రాజనములు
నల్లవడ్లను బెనురాజనాలు మంచి
వెదురు బియ్యంబు మేలు నైవేద్యమునకు. 3

సీ. మొఱుఁగుదాఁకఁగ నొయ్య మెత్తచేసినఁ గొన
విఱుఁగక తెలుపాఱు వెలఁది ప్రాలు
నల్లనీరువడంగ నయముతో నల్లనఁ
గడిగి నానఁగ నిచ్చి క్రమముతోడ

వస్త్రపూతంబైన వారి మృత్తామ్రమాది
కస్థాలి నెసరునుగా ఘటించి
కేశ యుక్తంబులు క్రిమిజుష్టములుగాని
చిటులని కస్టెలఁ జిత్రభంగి

గీ. యత్నమున వండ నది దేవలాన్నమండ్రు
ప్రాలకును బాలు ముమ్మడి పాలలోన
సగము వెన్నయు నందులో సగము పెసర
పప్పుఁ బచియింపఁ బరమాన్నమొప్పు మిగులు. 4

గీ. పెసర పిండికి నినుమడి బియ్యమునను
జీరకంబును తగుహరిద్రారజంబుఁ
బెరయ, జలముల నుడికించి మరిచి చూర్ణ
మందుఁ గూర్పంగ నది హరిద్రాన్నమండ్రు. 5

చ. అనువగు నువ్వుతోడ మఱి యల్లముతో మిరియంబుతోడఁది
య్యని పులుపైనయాల పెరుగంశుకసంగతి నీరువుచ్చి యిం
పొనరగ తండులత్రిగుణమోదన యుక్తముగా రచించినన్
దనరు గణింపగా నిదియు ధారుణిలో దధిమిశ్రితాన్నమై. 6

క. అరపాలు పెసర బేడలు
నెఱ పాల్బియ్యంబు నీళ్ళ నెఱివండి పయిన్
మిరియము నువు బిండిడినన్
సరసత నన్నంబు కృసర సంజ్ఞకమయ్యెన్. 7

గీ. తండులము లొక్కపాలు దుగ్ధములు మూఁడు
పాళ్ళు బియ్యంబు పాలలోపల సగంబు
గుడములో సగము ఘృతమ్ము గూర్చివండ
నది గుడాన్నాఖ్యఁ బరఁగు భూవిదితమగుచు. 8

క. ఖండిత ముద్గము లొకపా
ల్తండులములు నొక్కపాలు తగఁ దోయములన్

వండిన ముద్గాన్నంబన
మండలమునఁ బరఁగు నిరుపమస్ఫుటరుచులన్. 9

వ. శుద్ధాన్నంబునకుఁ దక్షిణ యోగిరంబుల లవణాంబులు పెట్టునది. మఱి నీరుఁగ్రమ్మినదియును, పొట్టు తోడిదియు, నపక్వంబైనదియు, మాడినదియును, బురాణభాండంబుల వండినదియు నైనయన్నంబు నైవేద్యంబులకు ననర్హంబగుట వీని వర్జించునది. 10

క. మినుములు కందులునుఁ జిఱు
సనగలు ముద్గములుఁ బొట్టు సడలించి పచిం
చినఁ బప్పన కర్హము త
క్కిన వెల్లను గావు సూపకృత్యంబునకున్. 11

గీ. పనస యరఁటి మాదిఫలము రసాలంబు
నారికడము నిమ్మ నారదంబు
వీనిఫలము లెంతయేనియు ముఖ్యముల్
శివునకర్పణంబు సేయుచోట. 12

క. కందయుఁ జెండలమును జిఱు
కందయు నల్లంబుఁ బ్రీతికరములు జగతిన్
గందములలోన శివునకు
నందముగా వీనివండి యర్పింపనగున్. 13

గీ. చెమ్మ దోస ములగ గుమ్మడి యాలాబు
నేలములుగ పొట్ల నేతిబీర
బీర కాకరనఁగఁ బెంపొందు కాయలు
శాకకృత్యమునకు [?] సమ్మతములు. 14

గీ. ఆవ పులుసు లవణ మాజ్యంబు హింగువు
జీలకఱ్ఱ మిరియ మేలకులును
వెలయ మేళవించి వివిధ పాకంబులై
యుండఁ గూరలెల్ల వండవలయు. 15

సీ. కానిభాండములసంగతి నున్నయదిగాక
ముదుగేఁచియును లేక మురికిగాక
పాటిమాలఁడు వ్రతభ్రష్టుఁడు మంగలి
పతితుండు వీరిచేపట్టు లేక
కేశయుక్తముగాక క్రిమికాక సూకర
శ్వఖరాది జంతుసంస్పర్శ లేక
వారభామిని రజస్వల విటాధముఁడు కుం
టెనకత్తె వీరు ముట్టినదిగాక

గీ. తనరు నాజ్యంబు నైవేద్యమునకు లెస్స ;
కపిలధేనువు నేయందుఁ గరముపెద్ద ;
ధవళమగు నావునేయి మధ్యమముజగతి ;
నగుఁ గనిష్ఠంబు తక్కినయావునెయ్యి. 16

వ. మఱియు దధిక్షీర నింద్యాన్నంబులు పరిహరించి, యపక్వంబు
లగునవియును, గాటుపోయినవియునుంగాక సుపక్వంబైనవియు
నైవేద్యమునకు ఘటించునది. 17

క. బోనము మీఁదికి నాజ్యము
మానితముగ తండులాష్టమం బగుభాగం
బానెఱి లేమిఁ దదర్థం
బైనను సందర్భమైన నర్పింపనగున్. 18

చ. అరిసెలు బూరెలున్ గడియపట్లును గారెలు ఖండమండెగల్
గరిజలు లోనుగా మరిచిఖండ ఘృతార్థకజీర శర్కరా
పరికర మిశ్రితంబులగు భక్ష్యములున్ సువిచిత్రపాకసం
భరిత పదార్థజాలమును భర్గునకుఁ సమకూర్ప మేలగున్. 19

వ. మఱియును వివిధ భోజ్య లేహ్యచోష్య పానీయంబులు సమ
ర్పించునది. వీని ఫల తారతమ్యములు వివరించెద. 20

గీ. కేవలక్షీర యుక్తంబు ఘృతరసంబు
గుడయుతము దుగ్ధసహిత మత్యుద్రమహిమ

విధుకిరీటున కర్పింప వేయుగుణము
లొక్కటొక్కటికి ఫలములీ యోగిరములు. 21

క. నైవేద్య తండులంబులు
భావింపఁగ లెక్కకెన్ని పట్టుద్దులగున్
గావించు శివపురస్థితి
కైవల్యం బన్ని వేల యుగంబులు వరుసన్. 22

క. అన్నమునకుఁ గోటిగుణం
బెన్నఁగ భక్ష్యములు శివునకిడఁ దత్ఫలముల్
సన్నుతి జపోపవాసా
భ్యున్నతమఖ దానతీర్థముల ఫలమిచ్చున్. 23

వ. తదనంతరంబ యాచమనీయంబును ముఖవాసనంబును సమర్పించి తాంబూలంబు నొసంగునది. తత్క్రమంబు క్రియాసారంబునఁ బల్కిన తెఱంగెఱింగించెద. 24

క. ఏలకులు కప్పురము త
క్కోలము జాదియు లవంగ కుసుమము గూడన్
ఫాలవిలోచనునకుఁ దాం
బూలం బర్పింపఁదగు సమున్నత భక్తిన్. 25

ఉ. పంచసుగంధ యుక్తముగ భర్గునకున్ మనుజుండు తమ్ములం
బంచిత భక్తియుక్తిని సమర్పణచేసి సుగంధ దేహుఁడై
మంచిరుచుల్ వెలుంగఁగ సమాహిత సౌఖ్యము లొందుచుండునా
పంచశరారిలోకమును బాయక కోటియుగంబు లిమ్ములన్. 26

వ. అటఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారము లాచరించునది. 27

త. శివునకు నీ చెప్పినగతి
నవరంగా షోడశోపచారములును న
ష్టవిధములగు నర్చనములు
నవిరళ విభవంబుతోడ నగుఁ జేయంగన్. 28

వ. మఱియు లింగార్చన కాల విశేషంబు లెట్టివనిన. 29

సీ. చుక్కలతమ దీప్తిసొబగు తప్పకమున్న
  యరుణోదయార్చన యభిమతంబు
సవితృమండల మర్ధ సందీప్తమగుచుండఁ
  దపనోదయార్చనోత్సవము మేలు
ఘటికాత్రయము మీఁద గడియలు నాలుగు
  [1] సంగమార్చనకును సమ్మతంబు
మార్తాండుఁ డంబర మధ్యంబుఁ జేరిన
  మధ్యాహ్నపూజకు మానితంబు

గీ. సాయమర్చన శుభము భాస్కరుఁడు గ్రుంకి
యుక్తమగు నావలీవల నొకముహూర్త
మర్ధరాత్రంబు, పూజా నియమ మెఱింగి
హరునిఁ బూజింపవలయు మోక్షార్థులెలమి. 30

క. ఉడురాజ ధరుని శంభునిఁ
గడువేడుకతోడ నీలకంఠుని నియతిన్
విడువక పూజించిన న
య్యొడుపల మజనకును నలవియే వాక్రువ్వన్. 31

వ. మఱియు శివార్చనాయత్త వృత్తుల వర్తనంబు లెట్లన్న శివనిందాత్ములును దుష్కర్ములును మద్యమాంసాహారులునగు నట్టివారల దర్శన స్పర్శన సంభాషణంబులు సేయక యితర వ్యాపారంబుల యందుఁ జిత్తంబు నునుపక క్రోధ దురాలాప వర్జితుండై శివైకాగ్ర చిత్తుండైన శివార్చనా పలంబు సపలంబగును. ఆ శివ పాదోదక ప్రసాదోదక సేవా మహత్త్వంబు వివరించెద. 32

గీ. పాద్యమిచ్చినదియుఁ బాదోదకంబగు
నగుఁ బ్రసాదతోయ మర్పితంబు
లింగ తీర్థమండ్రు లింగాభిషేకంబు
నాచరింపఁ బుణ్యమగు జలంబు 33

1. సంగమము అనగా సూర్యోదయాత్ప్రభృతి యేడు గడియలు గడచిన మీఁదటి కాలమునకు సంజ్ఞ.

క. పురుషుఁడు శుచియై గిరిశ
స్మరణము సేయుచును లింగజలములు మేనన్
శిరమునఁ బరిమార్జనముల్
పరువడిఁ జేసినను నిర్మల స్నానముగున్. 34

క. గోదావరి భాగీరథి
కేదారము యమున శిప్ర కృష్ణ మొదలుగా
మేదినిఁగల తీరములు ప్ర
మోదించును లింగ తీర్థముల మిశ్రములై. 35

క. లింగాభిషేక జలమును
లింగాంఘ్రి సరోజజలము లింగార్పితమున్
భంగించు హీన మానవ
సంగతరోగముల దురిత సంఘాతములన్. 36

క. శైవ ప్రసాద తోయము
సేవించి మనుష్యుఁడనుచి చిరతరశంకల్
భావించుచు నాచమనము
గావించిన నరుఁడు బ్రహ్మఘాతకు గతికిన్. 37

క. నరుఁడు కురుక్షేత్రంబున
నరుదుగ వారాణశీ ప్రయాగలను మృతిం
బొరసిన సగుగతిఁ బొందును
హరుపాదజలంబు శిరమునందునిచి తగన్. 38

మ. సరయూ సింధు సరస్వతుల్, యమున, కృష్ణా నర్మదా సేతువుల్
సరవిన్ గోమతి చంద్రభాగ మొదలెంచంబడ్డ తీర్థాళిఁ ద
త్పరతన్ గ్రుంకు సహస్రకోటి పలముం బ్రాపించు నత్యున్నతిన్
హరపాదోదక ధారణంబు నరుఁడుద్యద్భక్తిఁ గావించినన్. 39

క. శిరమున హరపాదాంబువు
ధరియించిన, గోసహస్ర దానపలంబుల్
నరమేధపలము బహుపర్ణ
తురంగ మేధాది పలముదొరకు నరునకున్. 40

సీ. బ్రహ్మరాక్షస యక్ష గ్రహ పిశాచప్రభూ
తప్రేత ముఖ్య విధ్వంసనంబు
క్షయ కుష్ఠ గుల్మాది సకలరోగవ్రాత
పరితాప నిగ్రహ భంజనంబు
విష శస్త్ర ఘోరాగ్ని విద్విషచ్చోరాది
భీతి సంకట వినిర్భేదనంబు
శరభ సింహవ్యాఘ్ర కరిసైరిభాదిక
బహుసత్త్వ సముదాయ గ్రహహరంబు

గీ. వంశ పౌరుష తేజో వివర్ధనంబు
కాంతి బల ధైర్య శౌర్య సౌఖ్యప్రదంబు
పావనకరంబు ధారణ ప్రాశనములు
సర్వ ఫలదంబు శంభు ప్రసాదజలము. 41

వ. మఱియుఁ బ్రసాద ఫలము జైమినికి బాదరాయణుండు శైవ
సంహితం జెప్పిన క్రమంబు చెప్పెద. 42

శా. నా నైవేద్యము పాదతోయము ప్రసూన వ్రాతముల్ బత్రసం
తానంబుల్ గొనఁగా ననర్హములు తథ్యంబంచు నీశుండు ముల్
మౌనిశ్రేణులతోడఁ బల్కెనని [యాత్మజ్ఞుల్][1] దృఢప్రజ్ఞతల్
కానంబల్కుదురి త్తెఱంగు తెలియంగా నానతీవే దయన్. 43

వ. అని జైమిని యడిగిన వ్యాసుం డిట్లనియె. "అనర్హం మమ
నైవేద్యం" బను నీశ్వరవాక్యంబులకు నైవేద్యశబ్దంబు నానార్థ
వాచకంబై యుండు. ముఖ్య గౌణార్థ మిదమిత్థమని నిశ్చయింపఁ
దగు. అది భవిష్యత్పురాణాద్యాగమోక్తంబునఁ బలికిన తెఱఁగు.
దేవస్వంబును, దేవతాద్రవ్యంబును నైవేద్యంబును, నివేది
తంబును, చండద్రవ్యంబును, బహిఃక్షిప్తంబును నన్నవి షడ్విధంబు
లగు. దేవతాగ్రామంబులును, భూములును, అలంకరింపఁబడిన
సొమ్ములును యివి దేవస్వంబనంబడు. ఉపకరణంబులును ధన
ధాన్యాది చ్ఛత్రచామరాది వస్తువులును దేవద్రవ్యంబు లనంబడు.

---

1 యాత్మందుల్ కా. ప్రతి తా. ప్రతి

అన్నపాన భక్ష్య భోజ్య లేహ్య చోష్యాది పదార్థంబులు సంక ల్పించు నవియు నైవేద్యంబనంబడు. ఇవి యర్పితంబైనమీఁదట నివేదితం బనంబడును. స్వయంభువ స్థానంబులు ప్రాణలింగంబులుఁ దక్క నర సురాదులచేతఁ బ్రతిష్ఠితంబైన స్థావర లింగంబుల యందు చండద్రవ్యంబును, బూర్వసంధ్యా సమర్చనవేళలఁ దరమిన నిర్మాల్యంబును బహిఃక్షిప్తం బనంబడు. ఈ యాఱింటియందును, దేవస్వంబును దేవతా ద్రవ్యంబును, నైవేద్య సంకల్ప్య పదా ర్థంబులును నివేదితంబులుగాని నైవేద్యంబులును నీ మూఁడు నెవ్వరికిం గొనరామి ననర్హంబగు. చండద్రవ్యంబు తద్భోగ్యా ర్హులకుఁ దక్క నితరుల కనర్హంబనంబడు. నివేదితంబైన యన్న పానాదులును బహిఃక్షిప్తంబైన నిర్మాల్యంబును గైకొన నర్హంబు. తద్భేదంబు వివరించెద. 44

సీ. దక్షాధ్వరమునన దక్షుత వీరభ
ద్రునిచేత శప్తులై చనినవారు
భవుని కన్యములైన పరదైవములయందు
ననురక్తులై యున్న యట్టివారు
తరుణేందు శేఖరుఁ దక్కంగ దైవంబుఁ
దమబుద్ధి సమముగాఁ దలఁచువారు
గురుభక్తియుక్తి సద్గురు కటాక్షమునను
వారదీక్ష వడయని యట్టివారు

గీ. భరపరాఙ్ముఖ చిత్తులై పరఁగువారు
శుద్ధమగు కర్మ మొనరింపఁ జొరనివారుఁ
దనరు మాహేశ్వర ప్రసాదములు నాల్గుఁ
గొనఁగ నర్హులుగారు నిక్కమను ధరణి. 45

క. నిర్మల మగుటను శంకరు
నిర్మాల్య మనిందితంబు ; నిజమగుశివ స
ద్ధర్మము లేక మలత్రయ
నిర్ముక్తుఁడుగాక వచ్చునే సేవింపన్. 46

క. శివ సంస్కార విహీనుఁడు
శివుని ప్రసాదంబునందు జిహ్వాచాప
ల్యవశత సేవించిన రౌ
రవమను నరకంబునందు వ్రాలుంబెలుచన్. 47

వ. మఱియు నిట్టివారు శివప్రసాదము సేవింప నధికారులు గామింజేసి వీరికి ననర్హంబగు. శాస్త్రానుకూల్యంబున శివసంస్కారులగువారికి శివప్రసాద సేవనంబున నయ్యెడు ఫలంబెట్టిదనిన. 48

క. నిరశనతపస్సహస్రము
పొరిఁ బ్రాజాపత్య కృచ్ఛ్రములు పదివేలున్
దొరయవు శివప్రసాదతఁ
బరఁగిన యొక మెతుకు కోటిభాగంబునకున్. 49

గీ. పడయు నిర్మాల్య పత్రపుష్పములుదాల్చి
శంభుసాలోక్యపద ; మంఘ్రిసలిలసేవఁ
దనరు సామీప్యగతి ; ప్రసాదము భుజించి
నరుఁడు సారూప్యమహిమ వర్ణనకు నెక్కు. 50

గీ. ఇష్టలింగార్పిత ద్రవ్య మెద్దియైన
నోరుల కిడరాదు గోవుల కొసఁగరాదు
భూ జలంబులఁ గలపంగఁ బొందుపడదు
తానె భుజియింప వలయు నత్యంత నియతి. 51

క. కొనరాదు ప్రాణలింగికిఁ
దన లింగంబునకుఁ దక్కఁ దక్కినలింగం
బునకిచ్చిన నైవేద్యము
జననుత లింగప్రసాద సంకరమగుటన్. 52

క. వ్రతముల నుపవాసంబులఁ
గుతిలపడంజనదు లింగగోచరుఁ డెందున్
వితతమగు దేహదండన
హితమగునే ముక్తిఁగోరు హితమతికెందున్. 53

క. బ్రహ్మాది సురులు మునులు న
జిహ్మగతి శివప్రసాద సేవానియతిన్
బ్రహ్మత్వాది పదంబుల
బ్రహ్మాండమునందు వెలసి పరఁగిరి మహిమన్. 54

మ. శివపాదోదక మేళిత ప్రసవముల్ సేవించి శేషుండు ము
న్నవనీభార ధురంధరుండును భుజంగాధీశుఁడున్ బార్వతీ
ధవహస్తాంచిత భూషయున్ వివిధ విద్యాజాల సర్వజ్ఞుఁడున్
జవసత్త్వోన్నత శక్తిసంయుతుఁడునై సాధించె కీర్త్యున్నతుల్. 55

సీ. దీపంబు తుదగాక దీపింప వరుసతో
నుపచార సముదయం బొప్పుమిగిలి
పేర్మి నైవేద్య మర్పించు సందాఁకను
సమధికమతులు పూజనములండ్రు
నైవేద్య హీనమైన గణింతు రర్చన
కంగలోపంబని యార్యజనులు
తత్ప్రసాదము నిజాత్మకుఁ జెల్లు సందాఁక
నడుచు నైవేద్యార్పణము ధరిత్రి
గీ. వినయమునఁ దత్ప్రసాదము గొనక యున్న
నర్పితము నిష్ఫలంబగు నదియుఁ గాక
సఫలినట్లయినఁ బూజా ప్రసాదలోప
మైన మనుజుండు తత్ఫల మంద లేఁడు 56

వ. మఱియుఁ గాశీఖండమునఁ జెప్పిన తెఱంగెఱిఁగించెద. 57

గీ. ఇలఁ బ్రసాదంబు త్రివిధమై యెన్నఁబడును
శుద్ధమన సిద్ధమనఁగఁ బ్రసిద్ధమనఁగ
లింగ జంగమ గురుభేద సంగతులను
రూప రుచి మిశ్రితార్పణల్ రూఢికెక్కు. 58

క. లింగార్పితమగు రూపము
లింగమయాంగుండు నగుచు లెస్సగొనంగా

సంగీ (?) రుచి సమర్పణ
శంగీకృతి లేదు శివరహస్యములందున. 59

ఆ. వె. అధిక పాపయుక్తుఁడైనఁ బ్రాయశ్చిత్త
విధులు వేఱ జగతి వెదకనేల
గురుమహాప్రసాద వరసేవ గలిగినఁ
బురుషులెందు ఘనులఁ బుణ్యమతులు. 60

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రసాద స్వీకారంబు తుదగా లింగార్చనంబు సేయు
వాఁడు భక్తుండు. మఱియు మాహేశ్వరుం డెట్టివాఁడనిన. 61

సీ. జనియించువతనికిఁ జావునిక్కంబను
నిశ్చయం బెవ్వాఁడు నిలుపనేర్చుఁ
వనకు నూఱేళ్లు నిండినవిగాఁ దలఁచుచు
సాహసం బెవ్వాఁడు జరపుభక్తిఁ
బరధనంబులయందుఁ బరభామినులయందుఁ
జిత్తంబు నెవ్వాఁడు చేర్పకుండుఁ
గామార్థములకునై కాంక్షించి మదినెవం
డాచరింపఁడు శంకరార్పణంబు

తే. పరుల సేవింపఁ డెవ్వఁడున్నతులకొఱకు
వ్రతము నెడ నర్థలోభ మెవ్వనికిలేదు
సౌఖ్య దుఃఖంబు లెవ్వఁడు సరకుగొనఁడు
వాఁడు మాహేశ్వరఖ్యాతి వసుధ వెలయు. 62

సీ. కాలసంగతి మార్తికంబైన యుదకంబు
క్రమ్మఱ నుదకంబు గానియట్లు
పరుసంబు సోఁకినఁ బసిఁడియై లోహంబు
క్రమ్మఱ లోహంబు గానియట్లు
తప్తంబు సేయ ఘృతత్వ మొందిన వెన్న
క్రమ్మఱ దా వెన్న గానియట్లు
తగహుతాశన పక్వమగు మంటికలశంబు
క్రమ్మర తా మన్ను గానియట్లు

గీ. లింగనిష్ఠఁ బూర్వాశ్రమ సంగముడిగి
శివ సమాశ్రయ మహిమ భాసిల్లు నతఁడు
పరమ మాహేశ్వరుండనఁ బరఁగుచుండు
నతఁడు మఱి జన్మదుఃఖంబు లంద లేఁడు 63

గీ. భవమునకు రోసి లౌకిక ప్రజ్ఞఁ బాసి
కడిమి నింద్రియ గుణములు కట్టిపెట్టి
భవునిఁ జేపట్టి తనయంతఁ బరఁగు నతఁడు
విగత పూర్వాశ్రయుండైన విమలబుద్ధి. 64

క. ఇతరములగు ధర్మంబులు
మతిఁ దలఁపక శివునియందు మగ్నాత్ముండై
మఱి కెక్కనతని కీశ్వరు
డతులిత కరుణావిధేయుఁడై వర్తించున్. 65

వ. అని సిద్ధాంత శిఖామణి స్తోత్రార్ణవ శివధర్మోత్తర వాశిష్ఠ భగవద్గీతల శైవరత్నాకరంబునఁ బలుకు. మఱియుఁ బ్రసాది యెట్టివాఁడనిన. 66

చ. ప్రమదమునొందు చిత్త పరిపాకముతోడుత మోక్షసిద్ధిక
న్యములగునట్టి యింద్రియ నయంబుల సౌఖ్యములుజ్జగించుటల్
సమమతియునికియుఁ దనఁ బ్రసాదమనంబడు శంభుసేవఁ బెం
పమరిన తత్ప్రసాదగుణ మందినవాఁడు ప్రసాదినాఁజనున్. 67

క. లింగప్రసాది కన్యా
సంగము భంగంబు యానశయనాసనవా
క్సంగమ భోజన నియమా
భ్యంగములను, నరకవాస ఫలదంబగుటన్. 68

క. అనుభావ్యము గలవస్తువు
లనురాగంబున శివార్చనాకలన నరుం
డౌనర సకలేంద్రియంబుల
ననుభవ మొనరం బ్రసాదియగు నెమ్మొదలన్. 69

క. వివిధౌషధముల భ్రమపడ
కవధానంబునఁ బ్రసాది వ్యాధుల కెల్లన్
భవరోగ వైద్యుఁడగునా
శివుని ప్రసాదంబు గొను విశేషంబగుటన్. 70

క. వెలయఁగ లింగార్పితమై
యలరిన వస్తువులు తానుననుభోగింపన్
వలయును లింగాంగుండై
యిలఁ గావు ప్రసాది కిసుకిడనివి యెవ్విన్. 71

క. మనసున వాక్కునఁ గర్మం
బునఁ బూను ప్రయోజనములు పురుషుఁడొనర్పన్
జనుమతి లింగార్థముగా
గను నవియు శివప్రసాద గౌరవ మహిమన్. 72

గీ. పరఁగు నిజలింగ లీనమై ప్రాణముక్తి
యగు మనోముక్తి జంగ మాహ్వాయమునందు
శాశ్వతము కాయముక్తి ప్రసాద సేవ
నెఱఁ బ్రసాదికి నిది తత్త్వ నిర్ణయంబు 73

సీ. గురుభుక్తశేషంబు గురుభక్తి భుజియించి
తనదు పెంపున గురుత్వము వహించు
ఘనతరంబైన లింగప్రసాదము సోఁకి
మనసు లింగత్వ సన్మహిమఁదాల్చు
మానితంబగు జంగమ ప్రసాదము దాఁకి
నను నఖండప్రసన్నత వహించు
నగ్నిఁబెట్టినఁ దొంటియాకార మటువోయి
యలరు తృణంబగ్ని యైనయట్టు
గీ. లీ ప్రసాదత్రయంబున నెసఁగు మహిమ,
జ్ఞాన మోక్షప్రదంబు ప్రసాద సేవ
ప్రకటమైన ప్రసాద సేవకుని మహిమ
యజునకైనను వర్ణింప నలవిగాదు. 74

గీ. ప్రాణమునకు నిర్మాల్యత పరుసమునకు
విలువ, సుఖమున కరుచియు వెలయు శుచికి
నెంగిలియు లేని విధమున నెన్ని చూడ
భవము లెన్న ప్రసాది కేర్పడగ లేవు. 75

వ. మఱియు భక్తమహేశ్వర ప్రసాదిస్థలంబు లీ మూఁడును సేవ్య
సేవక భావమ్ములు కలుగుటం జేసి అంగస్థలంబు తత్క్రియలు
వాశిష్ఠ లైంగ్య భగవద్గీతలు స్తోత్రార్ణవ శివధర్మోత్తరంబులు
పలుకునట. ప్రాణలింగి లక్షణంబులు వివరించెద. 76

గీ. బ్రహ్మరూపంబు లింగంబు ప్రాణరూప
మైన చేతన శక్తియై యలరుచుండు,
వీనిరూపంబు లింగంబుగా నెఱింగి
భావమునఁ గొల్చునాతండు ప్రాణలింగి. 77

సీ. బ్రహ్మరంధ్రాఖ్యంబు పరశివస్థానంబు
నందు నిరాలంబమై వెలుంగు
భ్రూమధ్యమునఁ దిగ్మధామ సందీప్తితోఁ
జిన్మయంబై ప్రకాశింపుచుండు
నాసాగ్రమున నిశానాథ కోటిప్రభం
బరిపూర్ణమై మించి ప్రస్ఫురించు
మానసాబ్జంబున మాణిక్య సమరుచి
నధిక తేజోరాశియై తనర్చు
గీ. నిన్ని తావుల లక్ష్యమై యెనఁగునట్టి
పరమ లింగంబునందును భారయుక్తి
నిష్టలింగంబుఁ గూర్చియహీనగరిమ
భక్తి నర్చించునాతండు ప్రాణలింగి. 78

క. దేహము శివాలయంబగు
దేహి శివుఁడు, ప్రాణలింగి ధృతిఁ బూజింప
న్నూహించి భావగత సం
దేహుఁడు విసృష్టమోహ నిర్మాల్యుండౌ. 79

సీ. దేహసంగతమైన దేవాలయంబున
నాశాదులను కసవపనయించి
గుణవిశేషంబను గోమయంబు ఘటించి
వినయోదకంబుల వెలయ నలికి
క్రోధాది శిలలు నుగ్గుగఁ గొట్టి చూర్ణించి
వలనొప్పఁగా రంగవల్లి దీర్చి
మానసంబను ప్రత్తి మమతాఖ్యమనువర్తి
ననురక్తి యనుతైల మలవరించి
గీ. జ్ఞానదీపంబు ముట్టించి మానసమున
నాత్మలింగంబు సమతాజలాభిషేక
మమరఁ జేసి సమాధిపుష్పములఁ బూన్చి
ప్రమద నైవేద్య మర్పించుఁ బ్రాణలింగి. 80

క. అంగమున లింగసుఖమును
లింగంబున నంగసుఖము లీలాభిరతిన్
సంగతిగ నెఱుఁగు ధన్యుఁడు
సంగుఁడు ధరఁ బ్రాణలింగి సంజ్ఞం బరఁగున్. 81

వ. అని యిట్లు యోగార్ణవ వాశిష్ఠ తత్త్వసార స్కాందపురాణ
భీమసూత్రంబులం బలుకు. మఱి శరణస్థలంబు చెప్పెద. 82

గీ. అనుపమ జ్ఞాన సంగతుఁ డగుటఁ జేసి
యంగలింగి పతివ్రత, హరుఁడు భర్త;
తత్సమాయోగ సౌఖ్య ముత్తమము జగతి
నదియుఁ గలిగిన శరణాఖ్య మతిశయిల్లు. 83

గీ. స్థూలమున నిష్టలింగంబు, సూక్ష్మమునను
బ్రాణలింగాహ్వయంబు, గారణమునందుఁ
దృప్తిలింగంబు లిమ్మాడ్కి దేహములను
సమత ధరియించు నాతండు శరణుఁడండ్రు. 84

క. రానివి మనమునఁ గోరుట
మానుచు సంప్రాప్తమగు సమస్తశ్రీసం
తానమును సమతఁ జూచుచు
హీనసుఖ క్లేశుఁడగు మహిన్ శరణుఁడొగిన్. 85

క. శివమయుఁడు శరణునకునున్
శివుఁ బూజింపంగ వేఱె చిత్తము గలదే
శివశివ యుదకంబులలో
నవిరళముగ మునుఁగ దప్పియగునా తలఁపన్. 86

గీ. వీఁకమై నేకమై గాడ్పు వీచెనేని
గడిమిఁ బన్నిద్దరర్కులు పొడమిరేని
అంబునిధులన్నియును నేకమయ్యెనేని
చేటు లేదెందు శివలీన చిత్తులకును. 87

క. రాగద్వేషము లొందవిన
యోగికి మఱి ప్రజ్ఞగను ప్రయోజనమేదీ
రాగద్వేషము లెడలిన
యోగికి మఱి ప్రజ్ఞగను ప్రయోజనమేలా ! 88

క. శివతత్త్వ మెఱుఁగు తలఁపున
నవహితుఁడై యీషణత్రయ స్నేహమునన్
దవులక విరక్తినొందుట
శివతత్పర మతులకిదియె శీలంబయ్యెన్. 89

క. పరదైవముండు గృహముల
కరుగక తత్కథలువినక యటు తద్ధ్యాన
స్మరణనిరీక్షణములు లే
కరుదుగఁ దిరుగుటయు శీలమై విలసిల్లున్. 90

క. శివతత్పర భావమునం
దవిలి పరానందయుక్తిఁ దాపత్రయమున్
వివరించి గెలువ నేర్చుట
పవిమల శీలమని యెన్నఁబడు శరణులకున్. 91

సీ. కర్తృత్వమది లేదు గానఁ గర్మము లేదు
కర్మిగామిని జన్మకలన లేదు
భవిగాఁడుగానఁ బొందవు గుణశ్రేణులు
గుణిగాఁడుగాన నాకులత లేదు
కలఁకేమియును లేదు గాన మోహము లేదు
మోహమేమియు లేమి నూహ లేదు
ఊహ లేమియు లేకయున్కి లౌల్యము లేదు
లౌల్యము లేమి నుల్లమును లేదు

తే. స్థితిలయంబులు లేవు సంగతులు గల్గ
వాదిమధ్యావసానంబు లరయ లేవు
శరణులకు వారి మహిమంబు తరమె పొగడ ?
వారు లోకులలో నెన్ను వారుగారు. 92

వ. అని యిట్లు వాశిష్ఠకూర్మపురాణ వాతూలతంత్ర స్కాందంబులం
బలుకు. మఱి యైక్యుం డెట్టివాఁడనిన. 93

గీ. అధికమైన సౌఖ్యమంది యాశరణుండు
వారునితోడ నైక్య మగుటఁ జేసి
తాన శంభురూపమై నిత్యమహిమల
నతిశయిల్లుచుండు నైక్యుఁడనఁగ. 94

క. పరిపూర్ణమై యఖండ
స్ఫురణంబున నాత్మఁదనకు భూతేశునకున్
పొరపొచ్చము లేకుండుటఁ
బొరయఁడు కలలోన భేదమును నైక్యుఁడిలన్. 95

క. పొగడిన సంతోషింపక
తెగడినఁ గోపంబులేక తిరమై మోహ
సగితుండుగాక శివుసం
దగణిత గుణయుక్తి నుండు నైక్యుండెందున్. 96

క. సకలప్రాణులయందును
ప్రకటంబగు శివుని నైక్యవంతం గొలువన్
వికృతులతఁ డేమిచేసిన
నకలంకుఁడు శివునియందు ననుమోదించున్. 97

గీ. జాతి దూషణ పొరయంద సూతకాది
దోషమొందఁడు మానంబుదొసఁగు లేదు
ప్రాణలింగైక్యుఁడగు నేని భాగ్యయుతుఁడు
పావనాచారుఁ డధిగతప్రజ్ఞుఁడతఁడు. 98

క. నిలుచుండుట కూర్చుండుట
మెలఁగాడుట సుప్తుఁడగుట మేల్కొనుటనఁగాఁ
గలుగు నవస్థల శివుసం
దొలయుట యాచారనియతి యోగీంద్రునకున్. 99

క. నిఖిలేంద్రియముల నంత
ర్ముఖములు గావించి యైక్యమున నిల్పినచో
సుఖమేక భాజనస్థితి
ముఖరుండగు యతికి లింగమునకుఁ దలంపన్. 100

గీ. సరవితో జ్ఞానమను పాత్ర సంతరించి
పంచభూతేంద్రియాదికభవ్యహవ్య
మంతరంగంబుఁ గూర్చి యాత్మాగ్నియందు
వ్రేల్చి సహభోజనప్రౌఢి వెలయు యోగి. 101

వ. ఇట్టి యేకభాజన భోజనంబులు నైక్యునకుఁ దక్క భక్తమహేశ్వర ప్రసాదప్రాణలింగ స్థలంబుల నాచరించువారలకు నలవడవు. అటుగాన బాహ్యంబున లింగంబునకు నైవేద్యము సమర్పించిన పళ్లెరంబుల నేకభాజనభోజన క్రియలాచరించిన నఘోరనరకంబగు నని శాస్త్రములు గలవు. కావున సంగస్థలంబు లియ్యాఁటను వర్జనీయంబగు. ఇట్లు శివాద్వైత భగవద్గీతల వాశిష్ఠ స్కాందంబుల రుద్రయామిళంబులఁ బల్కు. అల ప్రాణ లింగశరణైక్య స్థలంబు లియ్యాఁటను వర్జనీయంబగు. ఇవి బాహ్యాంతర క్రియ

లైక్యంబగాటఁజేసి శివలింగ స్థలంబనంబడు. ఈచెప్పంబడు షట్‌స్థలంబులకుఁ బ్రథమాచారంబున భక్తుండనంబడు. ద్వితీయాచారంబున మాహేశ్వరుఁ డనంబడు, తృతీయాచారంబునఁ బ్రసాదియనంబడు, చతుర్థాచారంబునఁ బ్రాణలింగియనంబడు, పంచమావధానంబున శరణుండనఁబడు. షష్ఠావధానంబున నైక్యుం డనంబడు. ఇట్టి షట్‌స్థలంబులకు నాది భక్తుండు. అట్టి భక్త్యుద్యోగంబు సంసారయోగంబునఁ బొడము. తత్క్రమం బెట్టిదనిన.

చ. నరుఁడు సహస్రకోటిజననంబుల నిష్ఠఁదపంబు సేయుచున్
వరుస మహావ్రతంబులు నొనర్చియు ధ్యానసమాధినుండియున్
బరిపరిభంగులన్ విగతపాపచయుండయి శిష్టసంగతిన్
నిరుపమ శంభుభక్తిని వినిర్మలభావముఁ బొందుఁ బిమ్మటన్. 103

గీ. అట్టి శివభక్తి జనియించినపుడు గల్గు
ఘనతరంబైన సంసారకాననంబు
రోసినపుడు విరక్తుఁడై రూఢికెక్కు
నట్టిముక్తికి నుద్యోగమాచరించు. 104

చ. అనుపమగర్భసంక్రమ నిరర్గళ దుఃఖము జన్మదుఃఖమున్
దనుగతరోగదుఃఖము నతార్యజరామరణోగ్రదుఃఖమున్
గనికర మింత లేక తెగికాలుఁడొనర్చు విచిత్రదుఃఖమున్
మనమునఁ జూచి భీతిఁ దడి మర్త్యుఁడు పొందువిరక్తిభావమున్.

గీ. తోలునెత్తురు మాంస మస్థులు పురీష
మూత్రపూయాదు లివిగూడి ముద్దయైన
రోఁత దేహంబు మనమున రోయఁడేని
నతనిఁ గారింప రోయునే యముఁడు తుదిని. 106

గీ. కాంక్ష నార్జించువేళ రక్షణమునందు
వ్రయము గావించునెడలను లయమునపుడు
దుఃఖమొనరించు; లేదు సంతోషలవము
కాన నర్థంబువలన నెక్కడిది సుఖము. 107

క. బలవత్కుటుంబ చింతా
కులితుండగు నరునియెల్ల గుణములు దఱితో
నిలఁ బచ్చికడవఁ బట్టిన
జలములక్రియ మేనితోడ సమయుం బెలుచన్. 108

వ. కావున నసారంబగు సంసారంబు హేయంబని వాశిష్ఠ విష్ణుపురాణ శివధర్మోత్తరంబులం బల్కు. కాన జన్మంబు లనంత దుఃఖంబు లగుటం జేసి మోక్షసుఖంబపేక్షించి విరక్తుండై తత్సుఖప్రాప్తికి గారణంబు లింగార్చనంబుగా నెఱింగి యదీక్షితుండగు మలదేహికి లింగార్చనంబు సేయరామి శివదీక్ష యొసంగునట్టి సద్గురులక్షణం బులు వివరింపవలయు తల్లక్షణంబు లెట్టి వనిన. 109

క. జ్ఞానంబులేని గురువున్
మానుగఁ జేరినను ముక్తిమహితుండగు నే
మానవుఁడు జగతిఁ బగిలిన
యానావన్వార్ధిఁగడవ నలవియెయెంమున్. 110

గీ. జ్ఞానహీనుఁడు గురువైన మానవులకుఁ
గలుగ నేరదు సుజ్ఞాన ఘనతయెందు
మూలహీన ద్రుమంబున మొనయునెట్లు
పుష్ప ఫలసిద్ధి యిద్ధాత్రి బుద్ధిఁ దలఁప. 111

వ. కావున నిట్టిగురు నాశ్రయింపఁ జనదు. దీక్షితుండుగాకమున్న గురువు గుణలక్షణంబులు విచారింపఁ దగును. దీక్షితుండైన పిదప గురులక్షణంబులు విచారించుటయు నజానం బదియెట్లన్న.

గీ. మతివిహీనత నాచార్య మర్త్యుఁడనియు
బాలుఁ డనియును దుష్టస్వభావుఁడనియుఁ
దప్పియును మానసంబునఁ దలఁపరాదు
జ్ఞానహీనత కదియ యాస్పదము నగును. 113

క. సదయాత్ముండైన మనుజుడు
వెదకి గుణాతీత రూప విరహితవస్తు

ప్రదుఁడై నయుతని గురువని
ముదమున సేవింపవలయు మోక్షార్థులకున్. 114

క. వాచా మాధురి నలరున
దాచారము లందు నిలిపి యాచారయుతుం
డై చతురత శాస్త్రార్థ హి
తాచారము నిర్ణయించి యాచార్యుఁడగున్. 115

క. మంత్రోద్ధారణక్రమమును
మంత్ర నియోగంబు మంత్ర మాహాత్మ్యంబున్
మంత్రోపదేశ విధమును
మంత్రార్థము నెఱుఁగువాఁడు మాంత్రికుఁడెందున్. 116

వ. అనియిట్లు సిద్ధాంత శేఖర శివధర్మోత్తర వాశిష్టంబులఁబల్కు.
మఱి శిష్యుల లక్షణం బెట్టిదనిన. 117

క. అలసునకు హీనమతికిని
ఖలునకు దుర్వ్యసనికిట్లు కడుధూర్తునకున్
వెలయ శివదీక్షయిచ్చిన
నలఘుతరాఘములఁ బొందు సద్గురుఁడెందున్. 118

క. లంజకును మద్యపాయికి
నంజుడు దినునట్టియల్పునకు జూదరికిన్
రంజకునకు దూషకునకుఁ
గొంజక యుపదేశమిచ్చు గురుఁడఘమొందున్. 119

వ. మఱి శివదీక్షకు నర్హులెట్టివారనిన 120

సీ. శివభక్తి గలిగియంచిత మహోత్సాహుఁడై
శివ సమాచార సుస్థితి వహించి
శివపూజనాసక్త చిత్తుఁడై దయమించి
దాక్షిణ్యయుక్తుఁడై దంభమెడలి

మదమత్సరంబులు వదలి సంతతధర్మ
నిరతుఁడై విజ్ఞాననిష్ఠఁదగిలి
విరహితస్పర్ధుఁడై విగతరాగాత్ముఁడై
నిస్పృహత్వమున నెన్నికకు నెక్కి

తే. గురుపదాంబుజ సేవనాపరతఁ దగిలి
పరుల కుపకారమొనరించు భాగ్యమొదవి
సుప్రసన్నత మోమున సొంపుమిగులు
నతఁడు శివలింగదీక్షకు నర్హుఁడెంచు. 121

క. గురుభక్తి నిశ్చలుండై
పరఁగు మనఃకాయ వాక్యపద్ధతు లతిసు
స్థిరమగు వినీతి గలిగిన
నరునికి శాసింప శిష్యనామముదాల్చున్. 122

క. తిగిచినఁ గొట్టినఁ దిట్టిన
వగవక సంతోషపడక వర్తించునరున్
సుగుణాఢ్యుఁడైన దీక్షితుఁ
డుగఁ జేయఁగవలయు నెక్కుడుగృపగురుండున్. 123

క. అచలితుఁడై గురుసన్నిధి
శుచుఁడై నరుఁడుండవలయు సుఖముడిగి వ్రతం
బుచితముగ నాచరించుచు
నచరముతో జ్ఞానసిద్ధియగునందాఁకన్. 124

క. చిత్రములగు నీగుణముల
ధాత్రిం గొనియాడఁ దగిన ధర్మాత్మునకున్
బాత్రుఁడయినట్టి గురువు ప
విత్రుంగావించి దీక్షవిధియింపఁ దగున్. 125

సీ. చిత్కళాదృష్టి దేశికుఁడాత్మవనజంబు
దృష్టిలింగఁబు భేదింపఁజేసి

శిరముపై హస్తంబుఁ జేర్చి కర్ణంబునఁ
ప్రణవపంచాక్షర భవ్యమంత్ర
ముపదేశమొనరించి యొప్పుగాఁగఁ దదాత్మ
లీల నాకర్షించి లింగతనువు
నందుఁ బ్రతిష్ఠించి యాలింగమునువాని
కమనీయమైన యంగంబునందు

తే. సుస్థిరంబుగ నిల్పియత్తు ద్రమహిమ
నిశ్చల జ్ఞాన యోగంబు నెఱపవలయు
నివ్విధంబున దీక్ష పెంపెసఁగునతఁడు
ఉత్తరోత్తర మభివృద్ధినొందుచుండు. 126

ఉ. అన్నిగుణంబులుంగలిగి యన్వయశుద్ధివహించి దిక్కులన్
సన్నుతుఁడైన దేశికుని సత్కృప దీక్షితుఁడయ్యె నేని న
భ్యున్నతిఁగాంచు శిష్యుఁడిహమున్ బరమున్ బరిపూర్ణబోధుఁడై
యెన్నిక కెక్కునట్టి గురుసీశ్వరబుద్ధి భజింపఁగాఁదగున్. 127

క. హరదీక్ష వడయుసంతట
నిరవగు సద్గురువుశిష్యుఁ డెంతయు మహిమన్
బరతత్త్వ మయతఁ దాల్చును
గురు నుపదేశక్రమంబు గొనకొనుమాత్రన్. 128

ఉ. హార పటీర హీర దరహాస బిసాంకుర కుంద మల్లికా
తారక తారభూధర సుధాకర శారద శారదాభ్ర క
ర్పూర తుషార పారద నభోగజరాజ విశుద్ధ కీర్తి వి
స్తార, సుమేరుధీర, సువిచార, యగోచర పుణ్యమందిరా! 129

క. హర చరణ భక్తితత్పర,
పరహితచారిత్ర, వంశపావన, లోకో
త్తరమహిమ, వినయ విశ్రుత
కరుణాకర, నియమధుర్య, గాంభీర్యనిధీ! 130

ఉత్సాహ.

నిరుపమాన మానభావ నిత్యసంపదున్నతా!
నిరతిశయమహాప్రభావ, నిత్యసత్యవైభవా!
గురుకృపా విశేషధామ, కులపయోధిచంద్రమా!
చరసమంచితావధాన సహజభోగసాధనా. 131

గద్యము

ఇది శ్రీ దుర్గాంబికావరప్రసాదాసాదిత కవితా విలాస భాసుర శ్రీమదహోబలామాత్యపుత్ర సుకవిజనమిత్ర సకలవిద్యానిధాన తిరుమలనాథాభిధాన ప్రణీతంబైన శైవాచారసంగ్రహంబను కృతి యందు నైవేద్యలక్షణంబును, కర్పూరయుక్తంబగు తాంబూలం బర్పించుటయుఁ, బ్రదక్షిణ నమస్కారంబును లింగార్చన కాల విశేషంబులు, ఆ లింగోదక పాదోదక ప్రసాదోదక మహత్త్వం బును, ప్రసాద సేవా ర్హానర్హ లక్షణంబును. భక్తమహేశ్వర ప్రసాద ప్రాణలింగ శరణైక్య షట్ స్థలంబుల ప్రకారంబును నంనార వాయుత్వంబును, గురుశిష్యలక్షణంబును నన్నది సర్వం బును దృతీయాశ్వాసము సమాప్తము.

సంపూర్ణము

PRINTED AT
SOLAR WORKS,
12, Thambu Chetty Street, Madras.